

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie P · núm. 26

Ple del Parlament

Sessió 16, tercera i darrera reunió, dijous 30 de gener de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització 302-00041/15	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'equiparació salarial 302-00042/15	14
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut 302-00046/15	25
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre una educació pública, de qualitat i en català 302-00043/15	36
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política energètica 302-00044/15	48
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la defensa de la pesca catalana 302-00045/15	57
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització (continuació) 302-00041/15	68
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'equiparació salarial (continuació) 302-00042/15	69
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut (continuació) 302-00046/15	69
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre una educació pública, de qualitat i en català (continuació) 302-00043/15	70
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la defensa de la pesca catalana (continuació) 302-00045/15	71
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de l'Administració de la Generalitat 302-00047/15	72
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les prioritats del Departament de Salut per al 2025 302-00048/15	81

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de l'Administració de la Generalitat (continuació)	92
302-00047/15	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats del Departament de Salut per al 2025 (continuació)	93
302-00048/15	
Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu dels sis-cents anys de l'arribada del poble gitano	94
401-00010/15	
Declaració del Parlament de Catalunya de defensa i promoció de La Bressola	95
401-00013/15	
Declaració del Parlament de Catalunya de suport a Pakhshan Azizi	96
401-00014/15	
Debat sobre la prevenció i la gestió de les emergències davant els efectes del canvi climàtic (continuació)	97
255-00004/15	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 16.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Joan Ridao i Martín.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, la consellera d'Igualtat i Feminisme i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització

302-00041/15

El vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació del Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització. És presentada pel Grup Mixt, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Els atemptats del 17-A marquen un abans i un després en la percepció que la societat ripollesa en particular i la catalana en general tenien respecte a una contracomunitat cada cop més nombrosa demogràficament i cada cop més exigent pel que fa a exempcions i privilegis.

Avui sabem que l'islam no és la religió de la pau que ens havien promès els partidaris de la desnacionalització i de la multiculturalitat. Avui sabem que aquesta ideologia políticoreligiosa, que s'estén de manera frenètica i violenta per tot el món, és incompatible amb els valors occidentals i amb els drets i llibertats que hem adquirit a base de lluites i de sacrificis. I tant fa si la multa per dir-ho en veu alta és de nou-cents euros o de deu mil; si restem en silenci, el preu que pagarem tots plegats serà molt més alt.

La permissivitat institucional i política vers aquesta contracomunitat, ja sigui per por a les coaccions, denúncies o amenaces d'alguns dels seus membres, ja sigui per captar el seu vot o per ingenuïtat i ignorància, ha provocat que Catalunya s'hagi convertit en una de les regions del continent europeu amb més mesquites salafistes i amb més processos de radicalització. Avui Catalunya és un polvorí a punt d'esclatar.

Les nombroses investigacions i detencions efectuades els darrers anys pels cosos de seguretat han salvat el país de nous atemptats i de noves víctimes mortals, però el perill i el risc hi continuen sent, com ho demostra el 4 sobre 5, ja permanent, en alerta antiterrorista. El salafisme destaca per la interpretació literal i radical de l'Alcorà i, igual que el wahhabisme, opta pel rebuig i confrontació contra qui no professa la seva fe.

A Catalunya tenim vora cent mesquites d'aquesta índole, mesquites a on les dones pateixen segregació i discriminació, a on es llencen impunement missatges d'odi contra Occident i a on es renega de les lleis civils en considerar que l'únic legislador vàlid i fiable és el seu déu. L'any 2024 es van detenir 426 persones per delictes de terrorisme en vint-i-dos estats membres de la Unió Europea, prova irrefutable de l'auge del fonamentalisme islàmic importat via immigració. Tots aquests terroristes

s'havien radicalitzat a través de les xarxes socials, en escoles i universitats o dins l'entorn reservat d'una mesquita.

L'associació islàmica Annour, «afincada» a Ripoll, i el seu president, Ali Yas-sine, que segurament recordaran per la marca que duia al front, anomenada «*zabi-ba*», una marca que molts experts vinculen al radicalisme ja que és fruit de picar el cap contra el terra durant les nombroses pregàries diàries, van contractar l'imam Es-Satty i, segons un testimoni present al sumari, van consentir crides a matar infidels dins el centre de culte que gestionaven.

Segons un altre testimoni del sumari, la comunitat tenia constància dels vincles d'Es-Satty amb el terrorisme. Alguns joves marroquins entrevistats per diferents periòdistes mesos després de l'atemptat relataven viatges a França i al Marroc perquè no volien ser presents a Ripoll quan s'esdevinguessin els fets. Per tant, se sabia.

Alguns musulmans «afincats» a Ripoll eren conscients del que es planificava, eren testimonis del discurs d'odi que es proferia i no van fer res per denunciar-ho ni per impedir-ho. No troben estrany que durant set anys s'hagi mantingut la junta que va contractar l'imam terrorista i que un mes després que nosaltres presentem la interpellació demanant la illegalització de l'associació i el tancament del centre de culte es canviï tota la junta directiva? No és sospitos, això? No n'hi ha un pam de net, creguin-me.

A França, a Àustria, a Alemanya, la mesquita de Ripoll ja hauria set clausurada i l'associació islàmica que la gestionava ja hauria set illegalitzada procedint a l'expulsió dels seus dirigents, però aquí no. Els ripollesos hem set obligats a conviure amb individus que amb el seu silenci van consentir i avalar l'assassinat indiscriminat d'innocents. Hem set obligats a conviure amb individus que consideren màrtirs els terroristes i que en la intimitat de les seves llars veneren com a herois autèntics monstres.

El que demanem avui és justícia per a les víctimes. El que demanem avui és que s'alliberi Ripoll d'aquesta xacra. Que aquells que van flirtejar amb el fonamentalisme i que van infravalorar la vida humana siguin definitivament derrotats i privats de l'altaveu que els permet adoctrinar en l'odi i la violència.

L'Ajuntament de Ripoll no té competències per tancar la mesquita més enllà de l'incompliment de temes urbanístics. Hem revisat mil cops les llicències i projectes i, creguin-me, no és una fórmula vàlida. L'única manera de tancar la mesquita és en base al seu paper en el procés de radicalització dels atemptats de Barcelona i Cambrils, és al·legant raons de seguretat pública que indefectiblement hi són, les vulguin o no les vulguin veure.

Catalunya té competències plenes pel que fa a les associacions i, per tant, instem el Govern a illegalitzar immediatament l'associació islàmica Annour. Alhora, demanem als diputats d'aquesta cambra que votin favorablement la nostra moció per reclamar el traspàs immediat de la competència que ens permeti, esgrimint raons de seguretat, procedir al tancament d'aquest centre de culte islàmic gestionat per aquesta associació.

Fem tots plegats un cordó sanitari contra qui realment toca, contra qui ens considera a tots infidels i qui es creu amb dret...

El president

Senyora diputada, hauria d'anar acabant...

Sílvia Orriols Serra

...d'arrabassar-nos la vida. Visca Ripoll i visca Catalunya!

El president

Hi ha dos grups parlamentaris que han presentat esmenes a aquesta moció. En primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

El islam es incompatible con Europa. (*Aplaudiments.*) Esta es una verdad que ustedes silencian, censuran, que persiguen, que intentan acallar incluso con multas y con acusaciones vacías. Mientras todos ustedes están aquí fingiendo que no pasa absolutamente nada, los catalanes ven como sus barrios son transformados día a día por el crecimiento de la población islámica.

Y hay que decirlo: este proceso no es casualidad. Separatistas, socialistas, pero también populares han fomentado durante años la inmigración islámica sin ningún tipo de control, permitiendo la proliferación de discursos islamistas que fracturan nuestra sociedad. Han ignorado deliberadamente las consecuencias que todo ello iba a tener en materia social, cultural, de identidad, de seguridad. Y lo peor de todo es que lo han hecho por puro interés electoral.

Miren, el otro día contemplábamos perplejos como el presidente Illa suscribía, hacía suyas, las palabras del expresidente Aragonès, diciéndoles a los musulmanes que ellos no tenían por qué integrarse. «Vosotros ya sois Cataluña», les decía. ¿Se dan cuenta del mensaje que les da eso a los catalanes, a todas esas familias que ven como sus barrios, donde han crecido toda la vida, ya no son como eran antes? Se sienten extranjeros en su propia tierra, y eso es por sus políticas multiculturales, que han sustituido la integración por la permisividad, que las redes islamistas se han implantado eficazmente en toda Cataluña y –lo que es peor– que ustedes han echado más leña al fuego financiándolo con el dinero de todos los catalanes.

Y luego, claro, pues nadie puede extrañarse cuando el 42,8 por ciento de las detenciones antiyihadistas que tienen lugar en España son aquí, en Cataluña. Han convertido nuestra región en el epicentro de la captación y del radicalismo de jóvenes. Querían ustedes, con todo eso de *nous catalans*, *la construcció de l'Estat català*; pues muy bien, lo único que han conseguido construir es el Estado islámico.

Aunque lo niegue el *conseller* Espadaler, en un tercio de las más de trescientas mezquitas que operan actualmente en Cataluña se predica el salafismo. Debería usted saberlo o tener un poco más de conversación con los cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado. Negarlo es de necios o de malintencionados, señor Espadaler, no sé cuál de las dos definiciones es la que le identifica. Y no solo esto: Junts, Esquerra, Socialistas, pero incluso el Partido Popular, se han paseado en campaña electoral por todas estas mezquitas intercambiando votos por la impunidad y el blanqueamiento de sus discursos.

Pero hay que decirlo: la radicalización no es exclusiva de las mezquitas. Las redes islamistas se infiltran en asociaciones, en centros culturales, en bibliotecas, en clubes deportivos, en las redes sociales. Se sirven de cualquier espacio de participación social para expandir su influencia, reclutar adeptos, fracturar la sociedad, creando comunidades cerradas, paralelas, al margen de nuestros valores, de nuestra forma de vida, contrarias a nuestras leyes. Se rigen por sus exclusivamente leyes religiosas. Este es el modelo de Hermanos Musulmanes. Es un modelo que han expandido con gran éxito en toda Europa y que tiene gran aceptación entre los jóvenes.

Les pongo un ejemplo: Mohamed El Ghaidouni. Les sonará el nombre. Es un hombre vinculado con la rama política marroquí de Hermanos Musulmanes, actual presidente de la mayor asociación islámica de Cataluña, la Unión de Comunidades Islámicas, y por si fuera poco ustedes le condecoraron, en el año 2015, con el premio Sant Jordi. Lo mismo hicieron con Said Badawi, Nouredine Ziani, Khalil Sabbat. Todos ellos son líderes yihadistas. Algunos de ellos se sacaban fotos con armas de guerra que el separatismo promovió.

Pero esto no queda aquí. En los últimos años han aumentado la financiación a la Unión de Comunidades Islámicas en más de un 270 por ciento. La asociación de Ghaidouni, que se dedica a organizar conferencias dirigidas para jóvenes y dirigirlos hacia sus redes salafistas. Las últimas jornadas islamistas en Torredembarra, suspendidas gracias a la acción de VOX; ahí iban a participar personajes como Yu-

suf Soldado, un occidental radicalizado; Malik Benaïsa –les sonará–, el que decía que las mujeres que se perfuman son unas fornicadoras.

Yo no sé cómo no se les cae la cara de vergüenza de lo hipócritas que llegan a ser todos ustedes. Encabezan manifestaciones el 8 de marzo, pero luego blanquean discursos que someten a la mujer y que las consideran pecaminosas e inferiores al hombre. Gastan millones de euros en políticas de género, en feminismo, incluso tenemos una consejería, mientras la libertad de las mujeres se esconde tras un velo negro. (*Aplaudiments.*) Alemania, Holanda, Dinamarca, Francia, todos ellos son países que persiguen estos velos, y ustedes la semana pasada dieron un paso más abriendo las puertas de nuestros colegios a los velos islámicos, incluso el nicab, que cubre por completo la cara de niñas pequeñas. Y todo esto ustedes lo han planteado.

En cuanto a la moción que presentan, nosotros hemos presentado una serie de enmiendas que agradecemos que se hayan aceptado. Lo que queremos es endurecer...

El president

Ha d'anar acabant, senyor diputat...

Alberto Tarradas Paneque

...–termino enseguida, señor presidente–, eliminar toda relación económica e institucional con estas organizaciones, garantizar la cooperación de los cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado.

Más que hacerles firmar compromisos LGTB, creemos que se tiene que actuar de raíz, que hay que erradicar cualquier mezquita y cualquier asociación que esté vinculada con el islamismo.

Desde VOX lo tenemos muy claro: el islam es incompatible...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Alberto Tarradas Paneque

...con Europa y lo vamos a combatir desde todos los frentes.

El president

Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Martínez. Ramírez –disculpi.

Cristian Escribano Ramírez

Cap problema, president. Gracias, presidente. Diputados y diputadas, buenos días. Hoy, más que como diputado de este Parlament, vengo a hablar como concejal y vecino de Mataró, una ciudad que conoce muy bien de primera mano los efectos de la inmigración descontrolada y las consecuencias de una integración malentendida que nos ha llevado a lo que vivimos hoy en Cataluña.

Mataró es una ciudad de tradición trabajadora, orgullosa de su historia y de su identidad, pero también una ciudad que ha sufrido de manera directa el impacto de las políticas migratorias irresponsables. Igual que muchas otras ciudades de Cataluña, representa la lucha diaria de miles de vecinos contra la inseguridad, la delincuencia y el fracaso de las políticas migratorias de la izquierda; ciudades donde la delincuencia y la inseguridad son el pan de cada día de los vecinos ante el negacionismo constante de la izquierda, que dice que lo que los vecinos viven en las calles es un bulo o una *fake news*.

Cataluña es hoy rehén de la inmigración descontrolada y de una integración malentendida. Lo vemos en nuestras calles, en nuestros barrios y en nuestras escuelas. Nos han impuesto un modelo de convivencia que no es convivencia, es sumisión. No se equivoquen: nosotros no combatimos la diversidad, combatimos la multirreincidencia, combatimos las bandas organizadas, la radicalización islamista y el aumento de la criminalidad en nuestras calles que afecta directamente a los catalanes.

Permítanme ser aún más claro. En Cataluña se han tolerado durante mucho tiempo discursos inaceptables provenientes de ciertos imanes y líderes religiosos islamistas que chocan frontalmente contra nuestros valores democráticos, declaraciones que justifican la sumisión de las mujeres, que promueven el odio hacia otras confesiones religiosas o que cuestionan fundamentos primordiales de nuestra sociedad. ¿Dónde quedan su feminismo y su progresismo ante todas estas declaraciones? Escondidos en el cajón. Necesitamos una política valiente que distinga entre quienes han venido a Cataluña a trabajar, a contribuir y a integrarse, y quienes utilizan nuestras libertades para atacarlas.

Hablemos de datos concretos. En 2023, el setenta por ciento de los detenidos por delitos violentos en Barcelona eran extranjeros. En Mataró, los robos con violencia han aumentado un cuarenta por ciento en los últimos cinco años, la mayoría provocados por extranjeros multirreincidentes de sobras conocidos por la policía. Y en Cataluña las agresiones sexuales han crecido un treinta por ciento, y según los propios datos policiales son cometidas en su mayoría por extranjeros. Esto no es odio, es realidad.

¿Acaso ustedes creen que el hecho de que, de las diez ciudades con más delitos violentos de España –las diez– estén en Cataluña, y que, de esas diez, ocho estén gobernadas por el PSC? El ochenta por ciento de algo no es una anécdota, es un patrón, el patrón de que los delincuentes, en las ciudades gobernadas por ustedes, campan a sus anchas haciendo la vida imposible a los vecinos. (*Aplaudiments.*)

Mientras la izquierda socialista, comunista e independentista mira hacia otro lado y niega lo que sucede, los catalanes pagan las consecuencias: se han multiplicado las mafias de la okupación, las agresiones en el transporte público y los ataques a nuestras fuerzas de seguridad, y a todo esto, ¿qué es lo que hace el PSC? Seguir negando la realidad que vive Cataluña.

El Partido Popular siempre ha defendido una inmigración legal, ordenada y vinculada al respeto a nuestras leyes y valores, pero aquí en Cataluña tenemos todo lo contrario: inmigración ilegal, descontrol y cesión a discursos que justifican lo injustificable. Lo hemos vivido en Mataró, donde incluso hace menos de dos años, en el barrio de Rocafonda, patrullas de agentes tuvieron que salir huyendo ante turbas de extranjeros que les atacaban ante la inacción y la negación del PSC. Díganme, señores de la izquierda, si esto también es un bulo o si es odio decir la verdad. Su problema es que son muy progres, pero de acciones son muy elitistas: pisan poca calle y mucha moqueta.

Apoyaremos la mayor parte de los puntos de esta moción, porque el Partido Popular siempre ha exigido transparencia en las financiaciones de las asociaciones islámicas, expulsión inmediata de los extranjeros multirreincidentes, dotar a los Mossos de más medios y reformar las leyes para poder expulsar a los extranjeros multirreincidentes.

Ha llegado el momento de elegir: o seguimos sometidos a la cultura del miedo y de la delincuencia o defendemos a nuestros ciudadanos con acciones. Basta de buenismo, basta de impunidad, basta de regalar Cataluña a los que no la respetan.

Desde el Partido Popular lo tenemos muy claro: estaremos siempre al lado de los catalanes que trabajan, que respetan la ley y que quieren un futuro seguro para sus hijos.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Els recordo que aquest torn és per defensar les esmenes, i al Ple no li ha quedat clar, en absolut, quines esmenes presenta el Partit Popular. Per tant, des de la Mesa insistirem al llarg del Ple d'avui que aquesta intervenció sobretot ha de servir per fixar el contingut d'aquestes esmenes. Evidentment, tenen marge per poder fer la seva presa de posició, però explicar les esmenes és el que dona sentit a aquest tràmit parlamentari.

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula en primera instància, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Agustí Colomines i Companys.

Agustí Colomines i Companys

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Diu el doctor David Bueno que les persones que tenen por acostumen a usar la violència més sovint. Nosaltres, els de Junts, no tenim por. A més, no ens plantegem salvar Catalunya de res, sinó que volem construir amb tothom una Catalunya on puguin viure-hi persones amb credos diferents, que tinguin pensaments diferents i vinguin d'on vinguin. Sense esperança no hi ha ni ressorgiment ni futur ni projecte.

L'experiència del segle XX, en el que es diu l'«era dels extrems», com deia l'historiador Eric Hobsbawm, ens ensenya que els enfrontaments violents entre comunistes i l'extrema dreta van abocar a un desastre històric monumental. No podem repetir aquesta història, ni tan sols en forma de farsa, com diria Marx. Precisament per això condemnem tots els actes de violència, siguin de la policia o siguin de grups polítics extremistes –com la setmana passada a les Corts.

Dit això, ara vull explicar-los per què votarem «no» a aquesta moció i a les esmenes que presenten el Partit Popular i VOX. Ho resumeixo en sis punts.

Primer, un supervivent de l'Holocaust ens va recordar que no es pot combatre l'extremisme amb un altre extremisme. Tant el gihadisme com la islamofòbia són dos prejudicis extremistes que van contra els drets humans i la nostra forma d'entendre la democràcia. Tots els conflictes comencen així, menyspreant la democràcia.

Segon, el salafisme és avui un corrent religiós conservador i fonamentalista que refusa el politeisme i discrimina les dones, efectivament. A Catalunya hi ha presència salafista i cal controlar com actua dins de les mesquites per evitar que s'hi difongui una visió contrària als valors democràtics constitutius del país. Ara bé, no ens pot portar, aquesta manera d'entendre les coses, a condemnar tots els musulmans catalans. No tots els musulmans catalans són salafistes. Generalitzar és caure en la discriminació. I nosaltres no podem compartir-ho, això, de cap de les maneres.

Deixin-me que els posi un exemple perquè s'entengui el que vull dir. Que totes les mesquites són un cau de terroristes és tan absurd com reclamar tancar totes les esglésies catòliques perquè hi ha hagut casos de pederàstia. Eh que entendran que això és una «tonteria» molt gran? Doncs el mateix passaria amb les mesquites de Catalunya. Per tant, rebutgem aquesta manera de fer, de generalitzar com s'entenen les coses.

Tercer, avui els valors de la Il·lustració, els de la cultura, els de la Revolució Francesa de 1789, estan en perill, però estan en perill no solament per l'islamisme radical; estan en perill per la tecnocasta aquesta que fa i utilitza simbologies feixistes, com hem tornat a veure en aquest Parlament, en aquest moment aquí, aquest matí. Per tant, la tecnocasta i l'islamisme en el fons prediquen el mateix, prediquen la misogínia, l'homofòbia i un nacionalisme extremista que converteix en enemic qui no s'hi sotmet.

Quart, com va dir l'advocat Agustí Carles, que representa una de les víctimes de l'atemptat del 17 d'agost, no podem descartar res sobre aquell atemptat, referint-se al paper del CNI en els preparatius. Vostès, senyores d'Aliança, ni en parlen, d'això. Per això hi insistim: no desviïn el focus del problema amb la seva islamofòbia, perquè així fan un trist servei a les víctimes i als supervivents que encara pateixen les conseqüències del terror i que ningú les ha compensades.

Cinquè, nosaltres creiem en la separació de poders. I, per tant, si algú ha de tancar una mesquita són els jutges, i no nosaltres.

I sisè, i últim, proposem una iniciativa concreta: que la Generalitat, en col·laboració amb el Consell Islàmic de Catalunya, estableixi un protocol d'avaluació dels tres-cents imams que hi ha a Catalunya; que, a més d'obligar-los per norma a aprendre el català, participin en formacions periòdiques sobre drets humans, lleis del país

i valors propis de les democràcies avançades. Així protegirem els valors de la llibertat i fomentarem la convivència.

Per concloure, ho diré clar i català: ni islamisme radical ni islamofòbia. L'independentisme no pot esdevenir un moviment agònic i reaccionari. Ha de maldar per una societat inclusiva, segura, però no pot fer-ho ni des del prejudici ni des de la por, perquè aquesta és la manera més fàcil d'enfonsar el país. Nosaltres només podem plantejar-nos una política positiva si som capaços d'entendre que som una societat democràtica i inclusiva.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

President, gràcies. Diputades, diputats... Vagi per endavant que comparteixo la intervenció de l'amic Agustí en tot el que fa referència a la seva anàlisi ideològica sobre els esdeveniments que es produeixen al nostre país, sobre la reflexió global que ha fet amb relació a aquesta moció.

Quan els sentia parlar a vostès tres pensava: «Encara sort que el radicalisme i el terrorisme els combat una policia democràtica que té aquest país i no vostès», perquè, mare de Déu, amb els prejudicis que tenen, si estiguessin en mans de vostès les decisions tan delicades com les que fan referència al control, al seguiment i a la prevenció del terrorisme.

Miri, senyora Orriols, vostè és una fanàtica. Vostè és una fanàtica i, a més a més, demana que se li digui «fanàtica», i, per tant, com a fanàtica és portadora d'odi. Que també ho demana, i així s'afirma vostè, com una persona que odia. I com a bona fanàtica i persona que odia sustenta el seu relat en la mentida: tot seguidor de la religió de l'islam és antioccidental; defensa la violència, defensa..., és poc menys que un terrorista; tot immigrant, naturalment, és un gandul que no vol treballar i es vol aprofitar dels drets que ens prenen als de casa, als d'aquí. Llaurar odi amb la llavor, com sempre fa l'extrema dreta, de la mentida.

Miri, a Catalunya hi ha 1.300.000 immigrants, dels quals més de 800.000 estan d'alta a la seguretat social. Són uns ganduls, aquests també? Al món hi ha més de 1.000 milions de musulmans. Són *tots* salafistes? Són *tots* amics dels terroristes o futurs terroristes?

Miri, l'extrema dreta la representa en aquest Parlament, juntament amb d'altres, vostè, i la xenofòbia també, i representa la xenofòbia perquè la xenofòbia és l'odi a l'estranger i vostè ha expressat sistemàticament aquest odi a l'estranger. Ha canviat també el discurs, perquè vostè fa uns anys no parlava de la immigració musulmana; ara en parla perquè li convé electoralment. Parlava d'una altra immigració.

Jo li pregunto: vostè segueix demanant que se la consideri una fanàtica? Segueix pensant que ser català no és una decisió unilateral, una decisió pròpia, sinó que només és català aquell que descendeix de catalans? Quantes generacions? El decideix vostè, el nombre de generacions que et fa català? Segueix pensant que la condició de català només la donen la sang, la raça, la llengua i el territori i els costums? Quins costums? Els seus? Segueix pensant que el triomf final només arribarà sobre la base del sacrifici? Quin sacrifici? Dels textos que he llegit, està molt clar quin és el sacrifici. El farà vostè, aquest sacrifici? L'he de fer jo? Decidirà vostè qui fa aquest sacrifici? Segueix considerant que els cognoms estrangers són «horribles»?

Miri, és per tot això, per tot allò que vostè defensa, que se li diu que és d'extrema dreta i que és xenòfoba; no per prejudicis, sinó per tot això que vostè defensa.

I em permetran els meus companys de grup que faci una referència personal. Miri, jo soc cristià; en concret, catòlic practicant. Crec en Jesús i que és camí, veritat i vida. Ho crec. I, dit això, això no em dona cap dret. Això no em fa millor que

l'Agustí, això no em fa millor que el Ferran ni em fa millor que l'Albert ni em fa millor que vostè, ni pitjor. No em dona més drets, tampoc. En tot cas, em dona uns deures personals de posar per damunt l'amor a l'odi. I així es construeix la convivència, no odiant, no separant, no posant l'altre com a adversari i com a enemic.

La convivència es construeix donant oportunitats a tothom pensi el que pensi i tingui el color que tingui a la seva pell; pensi el que pensi, resi al déu que resi o que no resi a ningú. Així es construeixen les societats. I també, sí, amb una policia democràtica que garanteixi la seguretat de la gent. I això només ho garanteix qui creu en la democràcia, i vostè no està en aquesta lliga.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Bon dia. Avui tenim una moció en la que, diguem-ne, un cop més, l'extrema dreta ens planteja solucions absolutament contràries al nostre estat de dret. I, a més a més, barregen a la seva exposició qüestions com l'islam, com el terrorisme; després, el Partit Popular, la immigració –també se suma a lo que ja plantejaven tant Aliança Catalana com VOX. I realment el que fan és molt perillós per a la nostra societat.

Hi ha un punt en el que plantegen eliminar qualsevol tipus de subvenció, ajuda o finançament a associacions que tinguin a veure amb l'islam. No sé si saben que a l'article 9 del conveni europeu de drets humans es blinda el dret a la llibertat religiosa i que, després, això s'ha anat aterrant a tots els ordenaments jurídics. No sé si saben que el dret que tenen els catalans musulmans a professar la seva religió és un dret fonamental, que vostès mai podran acabar amb ell. Si vostès tenen dubtes davant segons quines qüestions o pràctiques, existeix l'estat de dret, ho poden denunciar; poden anar a l'Oficina per la No-discriminació i hi ha tot un conjunt de mesures per erradicar qüestions que els generen, suposadament, tanta preocupació.

I és que vostès no només parlen de l'islam, sinó que de manera absolutament, diguem-ne, generalista ho vinculen, ja en el segon paràgraf, amb el terrorisme. I és que jo no sé si vostès no consideren que els cossos policials estan fent bona feina en aquesta matèria. Poden plantejar millores, però el que no pot fer vostè, ni la resta de grups que hi donen suport i hi han plantejat esmenes, és aquest vincle entre l'islam i el terrorisme, perquè ens estaríem fent..., estan actuant de manera absolutament contrària als valors fonamentals.

I és que, mirin, la segona preocupació de la Unió Europea i de l'Europol en matèria de terrorisme té a veure amb els grups d'extrema dreta, que l'any 2024 estan creixent. Vull pensar que no barrejaríem les persones d'ideologia d'extrema dreta amb la gent que està fent aquesta mena de terrorisme. Llavors, el que estan fent és barrejar-ho tot, i, sobretot, el que volen és generar odi, volen assenyalar una part de la població en base a situacions, a una circumstància molt concreta, i aquest odi genera més odi i acaba generant un perill per a la nostra cohesió social, i això s'està veient a tota Europa, com s'està fent, que els actes violents per part de la ultradreta i l'extrema dreta estan creixent. I, bé, després s'acaba com Amanecer Dorado, amb vincles que potser després posen en perill determinades realitats.

I cal fer front al terrorisme, i tant, i s'està fent. És un repte complicat, però les solucions mai –mai– han de ser vincular terrorisme amb cap religió. Volen generar el caos aprofitant-se de la por que, òbviament, tenim les persones. I, a més, volen fomentar l'autoritarisme anant en contra dels drets fonamentals.

Davant el seu odi, hi ha els drets fonamentals i el dret internacional dels drets humans, que, per cert, vostès es volen carregar. Però és que després, si algun dia tenen algun tipus de poder, els hi passarà com al senyor Trump, que signa decrets i..., per

intentar fer que la nacionalitat no es pugui adquirir per nàixer als Estats Units, i poc després arriba un jutge a dir-li que això és contrari a la Constitució. És a dir que les seves idees queden fora dels marcs jurídics i que d'alguna manera volen generar un plantejament totalment autoritari, i per això se'ls posen límits molt clars.

Ara què? Guantánamo, un centre, un macrocentre per a migrants il·legals –hi estan segur que molt d'acord–; també les solucions de la senyora Meloni, que ha tomat dos jutjats per fer fora de la Unió Europea i generar centres de detenció d'immigrants fora... Mirin, això no s'aguanta.

Com tampoc s'aguanta la situació a Ripoll. I esperem que aviat les forces democràtiques facin el que han de fer i que tinguem un alcalde o una alcaldessa que realment defensi els drets fonamentals de la ciutadania de Ripoll i també de tota Catalunya.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, diputada Orriols, escoltat el seu discurs una vegada, una mica escoltat cent. Igualment, ja sabem què dirien, tota aquesta bancada. Sabem que dirien això de que l'esquerra som uns bonistes, com si amaguéssim la veritat perquè no ens atrevim a dir les coses clares, quan aquí els únics que amaguen la veritat i els únics hipòcrites són vostès. Perquè la veritat cristallina i pura és que vostès, quan parlen de no donar papers als immigrants, no és per deportar-los. Què els han de deportar?, si els empresaris que els hi paguen els mitjans de fireta que tenen són als que els hi encanta tenir la gent sense papers per tenir-la allà sense drets.

A veure si es pensen que no sabem com estan els treballadors a les càrnies o no sabem com estan els temporers. A veure si es pensen que no sabem que, quan un treballador té un accident, el poden deixar a les portes de l'hospital com si fos una bèstia, com precisament va passar a Mataró, diputat del PP.

Saben què passa? Que als treballadors d'aquest país, de nord a sud, de l'Empordà més dur a l'Hospitalet i del Baix Llobregat a Terres de l'Ebre, tota la santa vida ens han volgut tractar com a bèsties ens diguem Manelic, Manuel o Mohammed.

A nosaltres no ens la colen. No és que no vulguin centres de culte o associacions culturals; el que passa és que, com a bons comissionistes de la burgesia de sempre que són, volen el que han volgut tota la vida: que els treballadors anem de casa a la feina i de la feina a casa. Això ho portava Aliança al seu programa. L'hi cito: «Cal crear habitatges als polígons industrials per facilitar als treballadors els desplaçaments a la feina.» Jo m'alegro que tingui vostè fe, diputada Orriols, perquè n'hi farà falta moltíssima per tornar-nos a tancar als treballadors a les colònies.

Ja ens la sabem, la vostra història. No fa tant que el franquisme també ens volia dir als treballadors d'aquest país que no tinguéssim ni associacions ni cines, però el que passa és que en aquesta Catalunya viva, que no els hi agrada ni a VOX ni a Aliança, no es demana ni perdó ni permís per viure.

La diferència entre nosaltres i vosaltres és que vosaltres voleu un exèrcit d'esclaus en una Catalunya presó i nosaltres volem homes lliures en una terra lliure. Vosaltres voleu una Catalunya gàbia, amb un poble sempre atemorit al del costat, amb un poble que a poc a poc es va asfixiant a si mateix. I volen una Catalunya on van enfrontant els catalans els uns amb els altres, sigui per ètnia o per religió o per Coca-Cola o per Pepsi. És igual, a l'únic que han vingut aquí és a voler dividir-nos.

El que passa és que la seva Catalunya tan petita on no cabem, tan minsa que ens asfixia, a nosaltres no ens interessa. Nosaltres volem una Catalunya lliure que tracta el del costat com un igual i en que l'ofensiva sempre va de baix cap a dalt, perquè aquí hem vingut a lluitar per la llibertat, no per la minsa llibertat dels pocs que els hi paguen a vostès la festa.

Són tan absolutament ridículs que si les propostes que porten a aquest Parlament es portessin a parlaments d'altres països d'Europa la cultura catalana que hi ha repartida per tot aquest país i per tot Europa ja no existiria. Els catalans que estan a Ginebra i que per Sant Joan agafen i fan fogueres i el celebren no podrien fer-ho. Els casals i ateneus que hi ha a Tòquio o Brasil no existirien, i a Argentina no es podria estudiar català a la Universitat de Buenos Aires. Això és lo que vostès proposen.

Als portaveus de la pitjor patronal de sempre els hi passa que, de tant obeir l'amo, se li volen assemblar. Per això el pressupòsit de tota la seva proposta és que Catalunya és seva per raó d'origen, de naixement o de llengua, una mena de propietat que s'hereta. Doncs m'agradaria dir-li que jo m'estimo moltíssim aquest país i aquesta terra, però aquesta terra no és meva; per molt que me la conegui –totes les valls, totes les muntanyes, cada poble i cada barri– no és meva. És precisament perquè me l'estimo que no la penso com a meva, la penso de tots els catalans, perquè la terra –no sé si això li sona– no és un paperet de propietat, és igual si és un DNI o és un document registral; la terra és de la gent que la treballa, que és l'única que se l'estima. Això potser li vindria bé per aprendre-s'ho.

Suposo que d'alguna cosa els hi deu sonar el nom de Morad, que fa poc va omplir el Palau Sant Jordi i que és un dels cantants més seguits pels joves catalans. Ell diu una cosa que no està gens malament i que potser estaria bé que s'apliquessin, no sigui que algun dia tinguem un cas de corrupció. Diu: «El teu pare fatxa em diria “MENA” / i jo pago els impostos, per lo menys, / perquè soc de la classe, la classe obrera.» Per això no importa que el Morad sigui cantant i que el Lamine Sarr faci samarretes al «top manta». Igual que Lurdes Barba fa teatre i Yolanda Sey fa cine. Igual que Saturnino Bernal estava a Aiscondel i Nuri Soto és *rider*. Són i som un sol poble, això és el que els hi fa ràbia.

El Morad també diu que mentre ell estigui a dalt VOX estarà a baix. Tenint en compte que són tan amiguets i que al final només els distingeix una mica la llengua, entendrem que això també va per a vostès.

I tenen raó, perquè a l'amiga Le Pen de França –que sembla que vostè, Aliança, només fa amics que no volen Catalunya lliure– els que els han parat han sigut totes aquelles persones de les *banlieues* que han votat el Front Popular. A vosaltres, en una mica..., com a somni humit, és possible que us encantés de portar el Morad, però és que, tenint en compte que Guillem d'Efak deia «cristians i xuetes, jueus i sarraïns, tots, a les mallorques, eren mallorquins», Aliança Catalana en un dia «ton-to» també hagués deportat Guillem d'Efak.

Jo li voldria fer també una pregunta, diputada Orriols: vostè creu que Catalunya seria millor sense Lamine Sarr? Seria millor sense Yolanda Sey? Seria millor sense el Morad? Seria millor sense Lamine Yamal? Perquè quan diuen que els extrems es toquen jo imagino que lo que es toquen són l'extrema dreta catalana i l'extrema dreta espanyola, que estan aquí fent-se esmenes i corregint-se si se les fan en català o si se les fan en castellà. Al final no hi ha tanta diferència.

Vint segons, només per dir-li al diputat de Junts que és una mica estrany parlar de l'alliberació dels camps de concentració, parlar de l'Holocaust, citar un historiadore com Hobsbawm i..., no ho sé, pensar que aquí ens va alliberar dels nazis Indiana Jones un dia «tonto». Crec que... Repassem una mica la història.

Gràcies.

El president

En darrer lloc, per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Mario García Gómez.

Mario García Gómez

Gràcies, president. Conseller, consellera, diputades, diputats... No hi ha re pitjor per a una democràcia que el racisme institucional. Mirin, qualsevol persona que pugui seguir aquest debat pot entendre que el repte més greu de seguretat al que ens

enfrontem els europeus no es resoldrà pas amb aquesta moció parlamentària, però tots sabem que aquest no és el seu objectiu, oi que sí, diputada Orriols? El seu objectiu és el d'assenyalar i atiar l'odi cap a la religió musulmana. I ho fa..., confondre de manera esbiaixada conceptes com el de l'«islam» amb l'«islamisme», «salafisme» amb «salafisme radical», «radicalització» amb «radicalització violenta», cosa que prova el seu desconeixement i el seu rigor conceptual propi de *Barrio Sésamo*.

És una demostració del tracte discriminatori que té vostè cap a ciutadans i ciutadanes de Catalunya per tenir una altra religió diferent a la seva. Fa servir clixés i arguments contradictoris en el mateix discurs, com el de que hi ha indrets de Catalunya al marge de la llei però que alhora les presons estan plenes d'immigrants. Però ara, com que tots dos són discursos negatius envers els que vostè considera enemics, ja li va bé per posar un parell de tuits. Aquesta és la seva manera de fer política: fer servir la més absoluta demagògia en ares de la seva propaganda racista.

Dos. Respecte al tema legislatiu, li recordo que vivim en una democràcia on el dret de culte, de qualsevol culte, és quelcom que resta salvaguardat a l'article 16 de la nostra Constitució. Res més a dir.

I tres. La «radicalització violenta» –que és aquesta la terminologia correcta, tan acadèmica com policial– pot ser de tots tipus; la de l'extrema dreta, també. La trivialització de les conductes violentes és també un problema greu i de primer nivell a les nostres societats. En tot cas, tant aquest Govern com el PSC en el seu conjunt condemnen i combaten qualsevol tipus de violència, diputada Orriols. Lliçons de vostè, cap ni una.

Val a dir que la radicalització violenta, diputades i diputats, és un procés individual. No hi han dos processos de radicalització iguals. Els experts, però, tenen identificades certes característiques psicosocials que sí que comparteixen els individus violentament radicalitzats, i que són, entre d'altres, la baixa autoestima, el no sentir-se formar part d'una comunitat o el sentir-se estigmatitzat per la resta. I són la igualtat d'oportunitats, la tolerància i el respecte per la diferència els trets socials que redueixen el risc de radicalització violenta. Són precisament els discursos de l'extrema dreta, discriminatoris i d'odi, els que generen el camp de cultiu ideal perquè un agent radicalitzador pugui arribar a tenir èxit.

Finalment, respecte a això que demana d'obrir un debat sobre les tasques concretes que fan els serveis d'intel·ligència, soc partidari de seguir el consell del filòsof analític Ludwig Wittgenstein, que deia: «D'allò que no es pot parlar, és millor callar.» Crec que m'explico.

Però sí que vull manifestar ben clarament que els serveis d'intel·ligència d'Espanya estan considerats uns serveis d'intel·ligència dels millors del món, i vull posar en valor la seva tasca, tant del CNI com de la Comissaria d'Informació de Mossos d'Esquadra, i alhora constatar l'excel·lent relació que avui tenen entre ells.

Els serveis d'intel·ligència al servei de la prevenció eviten la radicalització violenta arreu de la Unió Europea. La intel·ligència al servei de la prevenció evita delictes. La intel·ligència al servei de la prevenció salva vides. I, en tot cas, si algú ha fet en algun moment un mal ús d'aquests recursos públics, que ho pagui. Però, ara bé, abonar des d'aquí teories de la conspiració sobre les actuacions dels serveis d'intel·ligència gratuïtament sense aportar cap mena de prova i estant com estem avui en alerta 4 terrorista és quelcom senzillament irresponsable i indecent.

I no s'hauria d'amoïnar tant vostè sobre allò que fan o no fan els serveis d'intel·ligència; al cap i a la fi, d'allò que parlem és d'intel·ligència.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I ara s'obre un torn de dos minuts per posicionar-se sobre les esmenes. Té la paraula per fer-ho la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

M'ha començat a restar temps i encara no he badat boca, eh?, senyor Rull. (*Veus de fons.*) Primer de tot, lamentar que l'exbatlle de Ripoll no hagi donat la cara; no la va donar llavors i no l'ha donat ara.

En segon lloc, interpellant la senyora Laura Vega, jo visc en un pis d'una fàbrica tèxtil i no és cap vergonya, eh? Aviam si l'aburgesa és vostè. (*Veus de fons.*)

Agraïm les esmenes del PP, tot i que no les hem acceptat perquè vostès pretenien que renunciéssim a sol·licitar la competència per tancar centres de culte en casos en què es vegi afectada la seguretat ciutadana. Pretenien que tot això es decidís a Madrid i, com ja deuen imaginar, nosaltres no confiem en el Govern de Madrid.

Sí que hem acceptat algunes de les esmenes presentades per VOX –en català. Una d'elles era la incorporació dels cossos de seguretat espanyols en l'actualització del protocol de prevenció de la radicalització i el terrorisme a Catalunya. L'hem acceptat a contracor perquè, evidentment, són cossos policials a les ordres de l'Estat que ens ocupa i saqueja, però alhora som molt conscients que bona part de les investigacions, i, per tant, de la informació sobre processos de radicalització a casa nostra, són fruit del treball d'aquestes policies i que ara mateix són elles qui ostenten competències en estrangeria i en la lluita contra el terrorisme. Són cossos policials que els catalans també paguem amb els nostres impostos i que, per tant, i mentre no es restitueixi l'Estat català, hem d'utilitzar per combatre el setge de l'islamisme radical. Sabem que és un acord impopular, però no hem vingut a ser populars, sinó a garantir la seguretat dels catalans, i renunciar a part de la informació i a la capacitat d'investigació i de detenció d'individus radicalitzats no és una bona idea.

L'esmena que han presentat en què sol·licitaven compartir el registre amb el CNI no l'hem acceptat, penso que per raons més que òbvies. El que ha de fer el CNI és compartir ell el registre, el registre de trucades i de visites amb l'imam terrorista que va idear l'atemptat. No va ser un atemptat de falsa bandera, va ser un atemptat a dues banderes, i algun dia ho demostrarem.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vint-i-cinquè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'equiparació salarial

302-00042/15

El punt vint-i-unè de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'equiparació salarial. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bon dia, diputats, diputades, consellera. També saludar la directora de la confederació que ens acompanya en aquesta moció. Es fa difícil parlar després de la intervenció anterior, però crec que no hem de perdre el sentit comú ni tampoc l'objectiu pel qual estem aquí, així que em centro en la meua moció.

Avui portem aquesta moció al Ple per denunciar una realitat insostenible: el greuge històric que pateix el sector social de Catalunya. Parlem d'un àmbit essencial per al nostre sistema de benestar però que continua marcat per l'infrafinançament i la manca de reconeixement de les professionals. Per això considerem que és hora de dir «prou», de dir «prou» a les precarietats però també de dir «prou» a les desigualtats salarials que pateixen milers i milers de treballadors i treballadores compromeses amb l'atenció de les persones més vulnerables de la nostra societat.

Aquest Parlament ha de ser conscient que sense un sector social amb una base sòlida no podem garantir una atenció de qualitat a diversos col·lectius, com ara la gent gran, les persones amb discapacitats, les víctimes de violències masclistes, la infància i adolescència en risc, entre moltes altres; en definitiva, diputats i diputades, a totes aquelles persones que requereixen suport per viure amb dignitat. Això, diputats i diputades, no és una qüestió només de justícia social, sinó d'eficiència i de construcció d'un sistema de serveis socials català que estigui basat en els valors democràtics i, alhora, que estigui a l'alçada de les necessitats de la societat actual catalana.

És per aquests motius pels quals, doncs, instem el Govern a complir amb l'acord de bases per a la construcció d'un sistema de serveis socials signat la passada legislatura, i a fer-ho amb un compromís i una fermesa clara. Nosaltres, des d'Esquerra Republicana, no volem fer ni un pas enrere en aquest tema.

Aquest acord implica garantir un finançament just, adequat al cost real dels serveis, i establir un calendari d'increment progressiu que asseguri salaris dignes a les professionals i que elimini el greuge comparatiu que ja existeix entre el sector públic, com l'educació i la sanitat. No podem permetre que les professionals del sector social continuïn sent les grans oblidades. No és ni just ni justificable.

També exigim que culmini l'actualització de la cartera de serveis socials perquè aquesta respongui a les necessitats reals dels usuaris, així com la incorporació del Departament de Drets Socials a l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya per garantir una millor avaluació i qualitat del sistema.

Els terminis que nosaltres establim en aquesta moció nosaltres creiem que són coherents. I ho són, diputats i diputades, perquè es va fer molt bona feina, el conseller Campuzano va deixar la feina prou avançada com per poder-la culminar.

Nosaltres en la primera compareixença de la consellera a la Comissió de Drets Socials ho vam deixar molt clar: des d'Esquerra Republicana ens assegurarem de fiscalitzar el Govern per fer complir tots els acords, i aquestes millores, evidentment, també hi són, en aquests acords, i així ens hi trobaran, en aquesta fiscalització i control.

Per altre costat, nosaltres també proposem el disseny d'un llibre blanc que pugui definir els reptes i les necessitats de les professionals del sector social i una aposta clara cap a la formació de les professionals; una formació, evidentment, que ha de ser continuada i de qualitat.

I, per acabar, demanem al Govern que exerceixi la seva responsabilitat de control i inspecció per poder garantir el compliment de les condicions laborals i de la qualitat dels serveis, que siguin una realitat.

També volem felicitar la consellera Bravo per haver registrat la llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials, que ja estava inclosa en l'acord d'investidura amb Esquerra Republicana, i una llei que considerem que vam deixar enllestida que permetrà, entre moltes altres coses, establir un salari mínim de referència per al sector social. De veritat que establir un salari mínim de referència per al sector social és de gran necessitat per al sector, per als usuaris i usuàries i, sobretot, per a la ciutadania.

I, per acabar, si m'ho permet, president, jo només dir que no podem seguir perpetuant un model que castigui aquells que treballen per garantir els drets fonamentals. Avui que en tenim l'oportunitat, diputats i diputades, siguem coherents i votem a favor d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha quatre grups parlamentaris que han presentat esmenes. I en primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bon dia. Consellera, diputades, diputats... Vull començar per agrair al grup proposant la seva voluntat d'arribar a acords, acceptant els plantejaments que els vam traslladar.

Per Comuns, els drets socials són clau per contribuir a la millora de les condicions de vida de la ciutadania, removen els obstacles per al seu accés en plena igualtat als serveis públics. I compartim la necessitat de re significar aquests drets socials com un dels pilars de l'estat del benestar, integrat per drets de ciutadania universals a l'abast de tota la població i no simplement per ajuts en termes de vulnerabilitat, situació en la que, d'altra banda, tots i totes podem trobar-nos en algun moment de la vida i que, per tant, cal desestigmatitzar. En aquesta situació econòmica i social que ens ha tocat viure, passar a una situació de vulnerabilitat no és quelcom, en primer lloc, ni atribuïble a les persones; en segon lloc, no és recriminable, però, en tercer lloc, és mereixedor de tota la protecció per part dels serveis públics del nostre país.

Però per tal de fer-ho possible cal deixar enrere algunes de les deficiències actuals que ja estan en l'actuació dels i les professionals, cosa que requereix una aposta inequívoca per fer de la lluita contra la desigualtat una de les grans prioritats. I és cert que això implicaria un esforç pressupostari molt més ample que el que van efectuar governs anteriors. Aquí és potser on trobem la contradicció principal de la moció que ens ocupa: que planteja qüestions molt necessàries –i ara m'hi referiré–, però és cert que el grup proposant no va acabar de posar-les en marxa i, per tant, entenem que és una contradicció, en certa manera, irresoluble.

Però, tot i així, centrant-nos en el contingut de la moció, considerem essencial garantir l'equiparació salarial dels i les professionals dels serveis socials concertats i del sector públic i ampliar el nombre de professionals, compromís que Comuns vam traslladar al nostre acord d'investidura amb el PSC.

Comuns estem compromeses amb l'equiparació salarial de les professionals de l'acció social amb les del sector públic, eliminant el greuge comparatiu existent en els àmbits educatiu i de salut, i establint un salari mínim de referència per al sector social en el marc d'un calendari predeterminat. Mateixa feina, igual salari, tant en l'àmbit de la dependència com del tercer sector i de tots i cadascun dels serveis que es proporcionen.

És una qüestió de justícia, però també un element de dignificació professional i, per què no dir-ho, també de reconeixement de la seva contribució a l'aportació social que fan en el seu dia a dia i amb la seva tasca, i, sobretot, el seu compromís i la seva dedicació, que no són un component menor de la seva activitat.

I tenint en compte l'existència d'una diferència salarial que, com a resultat dels efectes de la inflació sobre les retribucions al llarg d'aquests anys, es xifra entorn d'un trenta-sis per cent, si un mandat té tres pressupostos, tot i que sembla ser que podria ser que aquest no en tingui tres sinó dos, el càlcul remet a un dotze per cent anual. Ara bé, si no volem que l'equiparació sigui una situació merament provisional, sigui momentània, cal que a aquests increments s'incorpori l'índex de preus al consum real anual a Catalunya. D'aquí l'esmena que vam formular des del nostre grup.

I compartim l'enfocament que fa la moció. És imprescindible aquesta actualització de la cartera de serveis socials donant resposta a les noves necessitats que tenim, als nous reptes que hem d'afrontar, i, per tant, actualitzar les tarifes amb l'estudi econòmic financer de cadascun dels serveis i tenint en compte ja les millores salarials, incloent-hi l'escandall de costos quan s'introdueix un nou servei a la cartera existent.

Ara bé, per Comuns seria també necessari que en aquesta revisió de tarifes parléssim també de copagaments i revisem com i quant han d'aportar les persones usuàries, perquè hi ha una certa contradicció entre la universalitat i el dret subjectiu de les persones a la protecció social subjacent a la moció amb l'actual repagament d'alguns d'aquests serveis.

I una última qüestió: des de l'acord amb la integració efectiva del departament a l'Aguas pensem que cal replantejar-se i reformular alguns dels seus indicadors per tal de que siguin reflex fidel de la realitat i puguem fer de l'agència l'eina útil que tot-hom necessitem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Per intervenir, ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya. I té la paraula la diputada Montserrat Berenguer Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, vicepresidenta. Senyora consellera, diputats, diputades, representació de la confederació... Mireu, el sistema de serveis socials és un dels pilars fonamentals de l'estat del benestar, aquesta missió que és la de promoure precisament aquest projecte de vida, l'autonomia de les persones en la mesura del possible i aquell treball més familiar i a nivell comunitari.

La moció subsegüent té un contingut força tècnic, rau essencialment en avançar precisament en aquest reconeixement i aquesta dignificació del sector i dels professionals que treballen en l'àmbit dels serveis socials. Potser no som prou conscients que al llarg de la vida tots podem ser objectes i usuaris dels serveis socials; si no nosaltres, aquells familiars més propers –pares, mares, ascendents, descendents–, perquè necessitem un ajut domiciliari, potser ingressarem en un centre de dia, un centre residencial. I és en aquest context on els professionals cuidadors agafen vincles, vincles importants, que es poden veure compromesos amb rotacions i canvis freqüents de professionals que davant aquesta precarietat laboral canvien de feina per millorar i buscar unes millors condicions.

Des de fa més de vint anys el Govern de la Generalitat acompanya aquestes entitats del tercer sector per tal que puguin dur a terme aquesta tasca fonamental, especialment en aquelles situacions de major vulnerabilitat. Des del Partit Popular sí que reiterem, senyora consellera, que aquest departament no pot ser la ventafocs de la Generalitat i, per tant, necessita un finançament. I aquí no ha de donar un pas enrere.

Catalunya compta amb una extensa xarxa d'entitats i associacions que històricament han treballat i col·laborat en molts àmbits. De fet, continuen fent-ho. Donen resposta a necessitats, des d'aquelles més bàsiques, però també en aquelles més complexes que versen sobre el tractament o la reparació de la persona. El tercer sector social és un aliat històric i estratègic del Govern de la Generalitat de Catalunya i està donant feina a més de 103.000 treballadors; un setanta-sis per cent són dones i equival a un quatre per cent del producte interior brut de Catalunya.

Per aquest motiu cal fer aquest projecte de decret, aprovar la cartera de serveis socials, actualitzar el tipus de prestacions –des dels serveis socials bàsics, especialitzats, prestacions econòmiques– i donar-ne la garantia a Catalunya. D'aquí la importància d'establir aquest increment progressiu sobre el cost de referència dels serveis socials, un increment de les tarifes de servei, i que alhora ha de repercutir de manera obligatòria en la millora salarial dels treballadors i treballadores.

Dignificar salaris dignes, equiparables també pel mateix treball realitzat moltes vegades des de la funció pública, i eliminar aquest greuge comparatiu també existent en d'altres àmbits com l'educatiu i el de salut. Per tant, culminar durant el 2025 –és una data raonable– la revisió i actualització de la cartera de serveis socials.

Agraïm la bona predisposició, capacitat de diàleg i entesa per part de la diputada proposant i haver acceptat les esmenes que des del Partit Popular hem presentat. Llàstima d'alguna no transaccionada, però hi tirarem endavant.

Les esmenes de dur a terme inspeccions i registres: valorem des del Partit Popular que és imprescindible en matèria de control, potestat sancionadora, que correspongui en matèria de serveis socials, i perquè des del departament, senyora consellera, també tenim aquest servei, el Servei d'Inspecció i Registre. I, per tant, és la

seva tasca continuar amb la inspecció i avaluació d'un bon funcionament d'aquestes entitats, serveis i establiments amb màxima transparència.

Una altra esmena que també..., garantir la formació continuada adreçada en l'àmbit dels serveis socials, però també incidint en aquell àmbit de la investigació i de la recerca, que moltes vegades en matèria de ciències socials queda una mica al marge. I això inclou també aquesta rellevància d'espais de supervisió de casos, molt necessària en aquells casos de seguiment, moltes vegades complexos, que porten els professionals de l'àmbit dels serveis socials i que requereix aquesta mirada més complementària i interdisciplinària.

Continuarem treballant en un codi ètic. Sabem que hi ha el codi ètic públic a la Generalitat de Catalunya, però sí que des del Partit Popular volem treballar en un codi ètic propi dels serveis socials, perquè treballem des d'aquesta visió més holística i necessitem uns espais de reflexió, de debat, i comptar amb diferents agents, col·legis professionals i, per tant, aquests espais precisament per aquestes variadíssimes circumstàncies des de les quals, doncs, treballem.

En qüestions com aquestes, sí que hi hauria d'haver aquest consens de la cambra, perquè significa un avenç, un reconeixement també, a tots aquests professionals que treballen en l'àmbit dels serveis socials.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se, és el torn ara del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Ennatu Domingo i Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera, diputats... En nom de Junts us avanço que votarem a favor de la moció d'Esquerra Republicana sobre l'equiparació salarial, però vull fer dues puntualitzacions. Seré breu perquè sobre aquest tema s'han fet molts discursos i el que fa falta són accions.

És una paradoxa que el sector social, del qual depenen la cohesió social i el benestar col·lectiu, sigui el més abandonat dels tres pilars del sistema del benestar social català. El sector social pateix un greu infrafinançament des de fa quinze anys degut a l'espoli fiscal per part de l'Estat espanyol. La moció d'Esquerra Republicana omet aquest fet.

De fet, l'Estat espanyol té un deute històric amb Catalunya d'uns 375.000 milions d'euros només per a polítiques socials. Això té un impacte directe en les condicions laborals dels treballadors i la qualitat dels serveis socials. Per què per la mateixa feina una treballadora social de l'àmbit de la dependència, de la discapacitat, de la salut mental o pobresa infantil ha de cobrar menys que un funcionari públic? Si mirem les treballadores de residències amb usuaris amb necessitats d'alta complexitat, la diferència salarial amb el sector públic és del quaranta per cert. No és estrany que el sector social tingui dificultats per contractar i fidelitzar els treballadors professionals.

Des de Junts creiem que si volem un sistema de serveis socials propi hem de començar a posar els fonaments un a un. Som el partit que des del Govern vam fer el primer pas per millorar les condicions laborals dels treballadors del sector social. El 2022, la consellera de Drets Socials i Inclusió, Violant Cervera, va signar un acord pioner amb patronals i sindicats per augmentar les tarifes. Demanem que es faci un estudi real sobre els costos dels serveis per determinar la pujada necessària de les tarifes i poder equiparar els salaris gradualment. Som el partit que hem liderat el projecte de llei per a l'agència d'atenció integrada social i sanitària. Aquesta llei ha de ser el marc que reguli i detalli aspectes que planteja la moció.

També donarem suport a la moció perquè creiem que s'ha d'avançar cap a un sistema de serveis socials català que sigui sostenible, integrat, ben valorat i àgil. En aquest sentit, exigim que la revisió de la cartera dels serveis socials es faci amb la

participació directa del món local, de les entitats del tercer sector i dels col·legis professionals. Cal donar-los més protagonisme en la gestió dels serveis socials i garantir que el finançament arribi directe a l'àmbit local.

També cal avançar decididament cap a la desburocratització del sector i una cartera de serveis socials més flexible. Les tres mil entitats socials i les més de 130.000 professionals han de poder treballar amb més eficiència i menys traves administratives.

Finalment, creiem que començar el 2025 sense pressupostos és una irresponsabilitat que genera una gran incertesa en el sector i condemna gairebé 2 milions d'usuaris a serveis insuficients. Per tant, cal garantir que l'actualització dels costos dels serveis i l'increment de les tarifes es faci amb un model de finançament plurianual.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. També per defensar les esmenes presentades, és el torn ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula la diputada Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Bé, bon dia a tothom. Gràcies, vicepresidenta. Consellera Martínez, bon dia. Bé, en primer lloc, vull donar les gràcies al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per la presentació d'aquesta moció, en especial a la diputada Najat, en què hem pogut fer alguna transacció. Moció que parla de l'equiparació salarial, però és cert que també apunta una sèrie de reptes i problemàtiques pendents respecte al nostre sistema públic de serveis socials que cal abordar prioritàriament i que s'arrossegueu des de fa més d'una dècada.

Estic convençuda que si en alguna qüestió podem estar d'acord en aquest plenari, i m'atreviria a dir que per unanimitat, és en la necessitat de treballar –i així ho va manifestar en comissió també la consellera Martínez com un dels principals objectius del departament– en la dignificació del sector social, que, tal com apunten a la seva part expositiva, pateix un greuge històric marcat per l'infrafinançament i l'escàs reconeixement. I aquesta dignificació passa per caminar cap a aquesta equiparació salarial del sector, tal com s'hi va comprometre també el president Illa, i, a més, és un acord que vam subscriure amb el Grup Parlamentari Comuns.

Però el nostre compromís no ve d'ara. Ja a l'anterior legislatura, durant la negociació dels pressupostos de 2023, el nostre grup va incorporar com a element negociador l'increment de les tarifes dels serveis amb el compromís que aquests increments repercutissin directament als sous dels treballadors i treballadores. A més, el novembre de 2024 el Govern socialista va fer efectiu l'increment del cinc per cent d'aquestes tarifes, acord que va signar el Govern d'Esquerra l'1 de juny de 2023.

I continuarem treballant en aquest sentit de la mà de patronals i sindicats per articular plegats aquest procés d'equiparació, però no ens conformem només amb això. També plantegem altres mesures necessàries i no menys importants, estudiant la creació d'un salari mínim específic del sector social, treballant per a la reducció de convenis, en la inclusió de clàusules socials a les subvencions i concursos públics que obliguin al compliment d'unes condicions laborals justes, en el disseny d'una carrera professional i que reconegui la formació, l'experiència i el compromís, perquè cal retenir el talent dels professionals, fer atractiu el sector i així reduir la taxa de rotació, ja que aquesta afecta directament la qualitat del servei que es presta.

I tot això el Govern ho treballa mitjançant el diàleg social amb un grup de treball específic que ens acompanyarà en aquest procés, com ja he comentat abans, amb sindicats i patronals.

També compartim la necessitat d'altres millores que es plantegen en la moció, com continuar amb el procés d'integració del departament a l'Aquas per tal de que la seva integració sigui efectiva durant el primer semestre d'aquest any. El departament també treballa en la imperiosa necessitat de la revisió de la cartera de serveis

perquè s'adapti a la realitat i que esdevingui una eina flexible i que doni resposta a les necessitats dels usuaris i usuàries, i, per descomptat, que contempli nous serveis, ja que al fer més de deu anys que aquesta no s'actualitzava, i tenint en compte que estem en una societat canviant, caldran nous serveis perquè responguin a aquestes noves necessitats.

Així mateix, també coincidim en la necessitat de dissenyar un llibre blanc de les professions, un tema recollit a la llei de serveis socials i al pla estratègic de serveis socials. Aquest llibre ha de servir per millorar el reconeixement de les professionals socials i establir plans de desenvolupament dels professionals per assegurar el seu creixement en el sector al llarg del temps.

Per tant, com deia a l'inici de la meua intervenció, tots i totes devem coincidir en les accions plantejades en aquesta moció. No obstant, al meu grup fem política responsable i votarem en conseqüència. No volem enganyar ningú ni aprovar acords que saben que són irrealitzables en els termes plantejats, perquè amb això aconseguim que la gent, la ciutadania que ens escolta, no cregui en la política, aquesta desafecció instaurada en la nostra societat a la qual els socialistes no volem contribuir.

I, per últim, i per acabar, una eina fonamental, indispensable per tal de reforçar i prioritzar el sector social, que es traduirà en inversió social i tindrà un retorn positiu per a tota la societat catalana és l'aprovació d'uns bons pressupostos.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. Empiezan ustedes mal la moción. Dicen: «El sector social sufre un agravio histórico marcado por la infrafinanciación y el escaso reconocimiento, lo que impacta de manera directa y negativa en las condiciones laborales de las personas que trabajan en él.»

El sector social es una estructura mastodóntica y totalmente desproporcionada que no está marcada por la infrafinanciación, sino por el sobredespilfarro y las sobreirregularidades que señalan constantemente el Tribunal de Cuentas y la Oficina Antifraude cada vez que ustedes colocan a sus afines en puestos de responsabilidad en este departamento. Hablemos del exdirector de la DGAIA, de Esquerra Republicana, investigado por Antifraude, y su negocio millonario de menores tutelados y extutelados. O hablemos de las autosubvenciones de más que dudosa legalidad que el señor Illa ha concedido los últimos meses a su propio partido, el PSC, y que han salido del Departamento de Derechos Sociales. O hablemos de Mutuam y toda su cúpula directiva –ex altos cargos de CiU y de Junts– y su presupuesto sobredimensionado para gestionar residencias en Barcelona que nunca se han licitado y que también sale de la consejería de Derechos Sociales.

Ustedes, señores de Esquerra Republicana, de Junts y del Partido Socialista, son los que impactan de manera directa y negativa en las condiciones laborales de los trabajadores del sector de derechos sociales. (*Aplaudiments.*) Porque el dinero ni llega ni llegará a los trabajadores, y mucho menos a los ciudadanos que lo necesitan, porque se lo quedan los intermediarios políticos, que son todos ustedes y sus afines.

Aclarado este punto, les vamos a volver a señalar por qué la equiparación salarial y de condiciones laborales es imposible: por la razón de que cada puesto de trabajo tiene unas características determinadas y distintas, y desde el momento que no se pueden igualar las características de los puestos de trabajo, tampoco los salarios ni las condiciones laborales.

Empecemos por los trabajadores de las residencias, hospitales o ambulatorios. ¿Son todos estos trabajadores poseedores del mismo título universitario de enferme-

ría o formación profesional en técnicos auxiliares de enfermería? Presumiblemente sí. ¿Ejercen todos el mismo trabajo? No. ¿Se exige la misma formación especializada a un técnico auxiliar de enfermería que ejerce en geriatría que a uno que ejerce en quirófano o en la UCI? No. ¿Tiene la misma carga asistencial un enfermero de coronarias o de urgencias que uno de una residencia geriátrica? Tampoco. ¿Es el mismo trabajo? No, no lo es. ¿Deben, pues, tener el mismo sueldo? Es obvio que no. ¿Significa esto que hay unos puestos de trabajo mejor valorados que otros, como señalan ustedes? No, no significa eso; lo que significa es que cada persona tiene una pirámide de prioridades distinta y escoge un puesto de trabajo u otro de acuerdo a su situación personal y a su formación.

Volvemos de nuevo a cómo ustedes pretenden acabar con la educación y la formación como ascensor social. ¿Por qué habría de formarse un profesional para ser especialista si sus condiciones laborales y su sueldo van a ser los mismos que los de otro que no está formado? Miren, en VOX no nos cansaremos de decir que todo el mundo debe tener las mismas oportunidades, pero no todos podemos ser iguales, porque eso nos arrastraría inequívocamente a la mediocridad, y además porque no todos queremos lo mismo, es que es así de sencillo.

Obviamente, y sin dudarlo, VOX votará a favor de todo lo que sea mejorar las condiciones laborales de todos –de todos– los profesionales y dignificar su sueldo. Escúchenme bien: dignificar lo que ustedes, separatistas y socialistas, llevan décadas degradando con sus políticas de despilfarro, instaurando en Cataluña la corrupción como forma de gobierno. Y no lo dice VOX, lo dice la Universidad de Gotemburgo en su estudio del 2021 sobre gobiernos regionales.

Así que suelten de una vez el estandarte de defensores de los trabajadores. La mejor manera de defender a los trabajadores no es mentirles con propuestas como esta, que no han cumplido en los veinte años que llevan ustedes gobernando; la mejor manera de defender a los trabajadores es no robarles.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Senyora Capella, per què em demana la paraula?

Ester Capella i Farré

Li demano la paraula perquè la portaveu de VOX ha fet una afirmació que no s'ajusta a la realitat. Ha fet afirmacions amb relació...

La vicepresidenta primera

Per tant, entenc que ha demanat la paraula per l'article 87.

Ester Capella i Farré

Sí, li demano la paraula per l'article 87.

La vicepresidenta primera

Té dos minuts.

Ester Capella i Farré

Bé. Doncs demano la rectificació de la portaveu de VOX perquè fa afirmacions amb relació a un ex-alt càrrec de la Generalitat de Catalunya dient que ha estat..., ve a dir, de la manera que ho ha dit, com si estigués condemnat per un delictes, quan el que ha passat realment..., el passat 13 de desembre del 2019 el Jutjat d'Instrucció 24 de Barcelona, a petició de la fiscalia, va arxivar el procediment.

Per tant, demanaria a la portaveu de VOX que rectifiqui i que deixin de fer afirmacions que van en contra del que passa a la realitat.

La vicepresidenta primera

Diputada, vol rectificar?

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. Veo que no ha escuchado el discurso: he dicho «investigado por Antifraude». Y lo ratifico: investigado por Antifraude por hacer negocio con los tutelados y extutelados.

La vicepresidenta primera

Diputada Capella...

Ester Capella i Farré

Bé, en fi, no ho sé, eh? No farem una classe de dret penal i dels procediments penals, però un arxiu és un arxiu a tots els efectes i, per tant, s'està atacant l'honorabilitat d'una persona. Demano de nou que rectifiqui i, si no, ens reservem les accions pertinents com a grup parlamentari.

La vicepresidenta primera

D'acord. No hi ha un debat contradictori. Són al·lusions. Queda clar que la diputada no rectifica el que ha afirmat, queda clar que la diputada fa la seva afirmació. Per tant, són dos debats que no són contradictoris i, per tant, ho deixarem aquí.

Seria el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. I té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina. Quan vulgui.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies. Bon dia. Impossible estar en contra d'aquesta moció. Agraïm que s'hagi presentat. Només amb els termes de l'equiparació salarial ja hi estaríem d'acord. Incorpora altres mesures que també recolzem i, per tant, des del primer moment ja anunciem que la votem a favor.

En el sector de cures, en els drets socials, la lluita sindical pels drets laborals és també la lluita pels drets de les persones usuàries d'aquests serveis, que sovint no tenen veu pròpia. Estan defensant també la qualitat dels serveis públics per a la gent gran, per a les persones amb discapacitat, per a la gent que es troba en moments de vulnerabilitat, i per tant, aquesta lluita, aquesta equiparació de sous, implica també aquesta qualitat del servei i, per tant, hi estem plenament d'acord.

Però en aquest moment jo crec que cal recordar també que aquesta equiparació no l'estan demanant només les formacions sindicals com un dret laboral, sinó que també l'està demanant la patronal. Per què? Doncs perquè, amb els sous miserables que estan pagant en aquest moment, els seus esclaus se'ls hi estan anant i estan anant a la pública, que tenen uns sous una mica més decents. A l'àrea metropolitana, els 1.550 euros és el límit; per sota d'això, estàs dintre del límit de pobresa. Doncs la majoria d'aquestes empreses estan pagant sous al voltant dels mil euros als seus treballadors, amb la càrrega física i emocional que han de suportar. Per tant, estan treballant per no sortir de la pobresa, estan treballant per continuar sent pobres. Per què haurien de continuar fent aquesta feina per continuar sent pobres? Doncs ho estan fent perquè és una feina molt vocacional; suporten tot el sistema de cures, aquests treballadors, amb aquests sous miserables.

I jo crec que és el moment d'acabar amb la precarietat, amb el xantatge, amb aquests sous humiliants i amb aquestes condicions laborals miserables de la majoria dels treballadors del sector social. Però cal fer molt esment de que el que hem de parar és de fer bízums a les patronals. Si donem diner públic per a això, hem de controlar quins són els sous dels directius, d'acord? No pot ser que amb diner públic s'estiguin enriquint els directius. Hem de ser molt estrictes amb les inspeccions, que aquests diners que destinem als sous dels treballadors vagin realment als sous dels treballadors, i que les condicions dels plecs de condicions s'estiguin complint sempre, perquè, si no, molts dels diners que destinem al servei, al compliment del servei, es desvien, es destinen a enriquir la patronal. I el que hem de fer és garantir la qualitat del servei, i l'única manera de garantir-la és amb la gestió directa. Hem d'anar avançant cap a la gestió directa d'aquests serveis per poder garantir la qualitat d'aquests.

Vull aprofitar el temps que em queda per recordar i fer suport a tres sectors. D'una banda, recordar que el dia 18 de febrer hi ha una convocatòria del sector social, una aturada per reivindicar la dignificació de les cures. I crec que s'ha de fer que des d'aquí fem altaveu d'aquesta convocatòria. I esperem que sigui molt àmplia, perquè que avui aquí s'aprovin mocions no vol dir que això s'acabi fent. I gent que ha tingut congelats els seus sous durant deu anys..., està bé que a poc a poc els anem apujant, però no n'hi ha prou amb això, i, per tant, continuem la lluita.

També aprofito per reivindicar el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional, perquè no són treballadores, però la feina que fan aquestes famílies cuidadores hauria d'estar reconeguda, regulada i remunerada; perquè l'amor no paga factures ni cotitza, i per cuidar persones amb discapacitat i grans dependències és indispensable un sou.

I, per últim, també vull donar des d'aquí el nostre recolzament a les treballadores i al comitè de vaga de la residència Joan XXIII de Cerdanyola, que ara mateix porten vint mesos en vaga, posant el seu cos i les seves vides per defensar allò que hauria d'estar defensant el propi servei de drets socials, perquè estan controlant allò que és essencial en el servei de cures, que són les ràtios. Aquests treballadors, com que són un servei essencial, quan van començar la vaga i es van decretar els serveis mínims, que eren del cent per cent dels treballadors –perquè és un servei essencial, com hem dit–..., l'empresa L'Onada, de Cerdanyola, va haver de contractar personal; una vaga que té millors condicions de treball..., que són més treballadors quan estan en vaga. Doncs des d'aquí tot el nostre recolzament a aquests treballadors del Joan XXIII. Són gent que té llum, que està marcant el camí a la resta de treballadores explotades del sector social, que marquen el camí que han de seguir, perquè, com ells deien, «del nostre altruisme s'aprofita el vostre egoisme». Evitem que passi això i enfortim el sector públic avançant cap a la gestió directa de tot el sector social.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per tancar aquest torn d'intervencions, té la paraula ara el Grup Mixt. Té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, vicepresidenta. Aquesta moció no pretén altra cosa que donar curs a l'acord sectorial aprovat el juny del 2023, sense que porti substancialment cap consideració o circumstància nova que justifiqui un debat plenari. De fet, aquest grup parlamentari, Esquerra Republicana de Catalunya, es vanta de tenir l'exclusiva del «sí vigilant a l'acció de govern». Facin-lo servir, doncs, i no es distreguin en instar el Govern del que ja formen part i d'allò que ja va ser aprovat. Vostès eren al Govern i, amb el vistiplau de qui ara governa, volen portar a votació una iniciativa presentada en forma de moció el recorregut de la qual ja no hauria ni tan sols de ser objecte de discussió.

Però, bé, posats a posicionar-nos en aquesta moció, no tenim cap inconvenient en reconèixer la discriminació del personal que treballa en les empreses del tercer sector i la necessitat d'actualitzar la cartera de serveis socials. No perdem de vista tampoc que els serveis socials a Catalunya hi són per garantir el benestar de les persones en situació de vulnerabilitat, també que afronten diversos problemes..., i que afecten la seva eficiència.

Tots sabem que hem esgrimit en més d'una ocasió que el principal problema del sistema públic del servei social és la manca d'un finançament adequat. Des del nostre grup en sabem i en reconeixem la causa: no només està infrafinançat, està sobresaturat. L'arribada de persones que automàticament se les etiqueta de «vulnerables» empeny els que, vinguin d'on vinguin, han residit, treballat i contribuït amb el seu esforç i amb la seva aportació, i, ara, que es vegin relegats a haver de patir les retallades i les mancances assistencials dels serveis socials no és just.

És aquesta una demanda creixent, la que converteix en eficients i insuficients els serveis assistencials. Les entitats del tercer sector són un pou sense fons on, per més diners que s'hi aboquen, no es palpen ni s'evidencien els resultats. «No progressen adequadament», fent servir aquest eufemisme, per no posar les notes terribles d'un suspens.

Per aconseguir els ajuts i finançament governamental, s'ha creat una dependència gairebé exclusiva d'aquestes entitats de les subvencions públiques, posant en perill la continuïtat de molts dels projectes i l'actuació necessària, fent gairebé impossible dedicar el temps i els recursos que els assistents mereixen. Amb aquestes premisses, la qualitat del servei no pot estar garantida per més que les entitats privades compleixin amb tots els requisits i acreditacions exigides.

Els serveis socials han derivat la major part dels seus recursos i destinat la majoria dels seus esforços a atendre necessitats d'immigrants, desatenent les necessitats de qui hi ha contribuït amb treball i impostos. Han convertit en vulnerables milers de famílies que en la seva vellesa han hagut de dependre dels seus estalvis. Han convertit encara en més vulnerables persones que, amb demències, no poden disposar d'un cuidador personalitzat perquè els seus familiars treballen; o també en vulnerables infants amb necessitats específiques de suport educatiu que fan impossible la seva integració a les aules. És vergonyós que a les residències de la gent gran s'hagin de pagar quotes mensuals de més de dos mil euros. Això suposa una càrrega inassumible per a moltíssimes famílies.

És fonamental garantir que les ajudes socials siguin justes, equilibrades, i prioritzar els que hi han contribuït amb el seu esforç de treball. Ha estat des del Col·legi d'Educadors Socials de Catalunya on han expressat preocupació per manca de finançament adequat, la necessitat d'actualitzar la cartera de serveis socials i els riscos laborals que afronten els professionals d'aquest sector. Aquestes qüestions afecten la qualitat dels serveis oferts i posen en dubte la universalitat dels serveis socials.

I sí, les administracions públiques han d'incrementar la inversió en serveis socials, actualitzar les polítiques i recursos disponibles i garantir les condicions laborals adequades per als professionals del sector, que són qui en definitiva pateixen aquest esforç. Només així es podrà assegurar una atenció de qualitat i universal per a tota la ciutadania catalana.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé, en primer lloc, donar les gràcies a la diputada Lozano, diputada Berenguer, diputada Ríos, diputada també Domingo, per la presentació de les esmenes. Algunes les hem acceptat, altres les hem transaccionat i altres, evidentment, les hem rebutjat.

També voldria dir unes qüestions. Companya i diputada de Junts per Catalunya, miri, volem ser clars. Hem estat els primers en denunciar l'infrafinançament a l'Estat espanyol i en reclamar un finançament singular per a Catalunya. Per tant, lliçons, les justes. Però aprofito també per contestar-la: la manca de reconeixement del sector social va més enllà dels problemes del finançament i té també un component social que ens hem de qüestionar com a societat. I amb els discursos que hem sentit aquí veiem que ens cal molta feina, encara, per poder aconseguir aquest reconeixement.

També hi ha un altre component: la feminització del sector o la seva escassa valoració. També són problemes estructurals que incideixen en aquesta manca de reconeixement. Vostè ha dit que la Violant Cervera, la consellera Violant Cervera, va fer un acord històric. Miri, el conseller Chakir El Homrani va aprovar un acord per a un augment del cinc per cent. La Violant Cervera, la consellera Violant Cervera, tres per cent. I sap quin és l'acord d'històric? L'acord històric va ser el del conseller Cam-

puzano, amb el nou per cent –amb el nou per cent– més, evidentment, el cinc per cent per al 2024. Llavors, aquí..., em disculparà, però crec que queda bastant clar.

I, per acabar, diputada de VOX, miri, les treballadores socials, des del Congrés de Treball Social del final dels vuitanta a Sevilla, hem deixat de ser *las sociales*. Som treballadores socials. Així que, classisme, el just.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 25 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut

302-00046/15

Passem, tot seguit, al punt vint-i-dosè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. I per exposar-la té la paraula, en primer lloc, la diputada Judith Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia, consellera, diputats, diputades. La situació que viuen els joves per emancipar-se és insostenible. Aquesta és una de les principals conclusions a les que arriba, i que hem conegut aquest darrer mes de gener, l'Observatori d'Emancipació del Consell de la Joventut d'Espanya.

De fet, la taxa de joves emancipats –és a dir, que viuen fora de la llar familiar– d'entre setze i trenta-quatre anys ascendeix a Catalunya, l'any 2024, al 16,8 per cent. Podem veure en aquest gràfic que publicava el mateix diari *Ara*, fent ressò d'aquestes dades, com ens trobem amb una de les pitjors dades dels darrers vint-i-cinc anys i sense precedents. De fet, llogar un pis en solitari per a un jove català és impossible. Suposa destinar-hi el cent per cent del sou mensual, mentre que per a l'entrada d'un pis, és a dir, per a la compra d'un pis, d'una propietat, hauria de destinar-hi ni més ni menys que els ingressos de fins a cinc anys. A més a més, tot i que la taxa d'activitat i d'ocupació ha millorat els darrers anys, el salari mitjà dels joves ronda els 12.500 euros, i deuen entendre que és totalment insuficient per als costos sobrevinguts i per a l'actual cost de la vida.

Per tant, tot i ser la generació més ben preparada de la història, el darrer informe del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya alerta ja com els joves són els que tenen més subocupació i els segons d'Europa amb més sobrequalificació. És a dir, tenim joves amb una formació molt superior a les feines que finalment podran dur a terme els propers anys, desajust en l'oferta i la demanda dels sectors estratègics del país.

Aquesta situació ens empeny de nou a abordar un debat avui sobre l'emancipació, sobre el futur dels joves, a través d'una interpellació que vam poder fer a la consellera, però, a més a més, també hem de posar sobre la taula les propostes que vam consensuar en el Ple monogràfic de joventut. I ho fem a través d'un punt de partida molt clar, com és el reconeixement i la defensa de la competència exclusiva del Govern de la Generalitat en matèria de polítiques de joventut, així com la necessitat de preservar i d'actualitzar la nova llei de polítiques de joventut catalana. Tot plegat, fent-ho des d'una òptica transversal, amb aquesta perspectiva juvenil que s'ha de traslladar a tota la normativa del Govern de la Generalitat.

És, per tant, imperatiu legal que avui fem una proposta en favor dels joves, en favor de qüestions bàsiques com l'emancipació a través d'una estratègia nacional d'emancipació, de fer-ho en coordinació amb tots els agents polítics i socials i amb

mesures urgents que acabin d'una vegada per totes amb aquesta resposta que s'ha aturat aquests darrers anys; unificant, per tant, i simplificant en un sol programa els ajuts a l'emancipació; ampliant, per descomptat, el parc públic d'habitatge de lloguer social i garantint-ne el vint-i-cinc per cent per a joves; fent també possible aquest traspàs immediat dels habitatges de titularitat de la Sareb, però, a més a més, també amb els recursos corresponents per fer-hi front, amb un programa de crèdits d'aval per a joves de divuit a trenta-cinc anys que permeti facilitar aquest accés al primer habitatge, aquest impediment per cobrir les despeses inicials, i recuperant el compte habitatge com una de les propostes estrella. Tot plegat amb mesures també fiscals, en la línia d'incrementar la bonificació del lloguer jove a l'IRPF, pel que fa al tram autonòmic, del deu al vint per cent, i recuperant la deducció estatal d'aquest IRPF en el lloguer d'habitatge habitual per a aquests mateixos joves.

En un altre ordre de coses, també avui volíem parlar, en matèria d'ocupació, de formació, i sobretot mirant aquest país de la societat del coneixement en un dels temes on volem incidir més, el mercat laboral, amb incentius directes per a la contractació dels joves de forma estable, però, a més a més, també amb programes de suport a l'emprenedoria, de suport a aquells joves autònoms que tenen idees, que volen emprendre i que volen tirar endavant un nou projecte. I, no menys important, fent que sigui una realitat la reivindicació històrica de les pràctiques acadèmiques remunerades.

Per anar acabant, la moció també integra propostes com la d'integrar el carnet jove al programa Cultura Jove, així com fer arribar la T-jove a tot el territori amb unes bonificacions que arribin fins al cinquanta per cent, aconseguides, per cert, gràcies a la determinació de Junts per Catalunya al Congrés dels Diputats i aguantant sempre la posició davant del xantatge d'alguns, perquè els nostres vots mai seran a canvi de res i sempre seran per a Catalunya.

En definitiva, un conjunt i una bateria de propostes que evidencien com des de Junts som l'alternativa, una alternativa per abordar d'una vegada per totes la quimera per emancipar-se i garantir, en definitiva, un futur d'esperança i de més oportunitats, sense perdre, però, de vista que la millor solució passa per emancipar-nos d'Espanya.

Agraeixo la col·laboració de tots els diputats i diputades que han presentat esmenes i demanem el vot favorable al respecte.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Hi ha dos grups parlamentaris que han presentat esmenes a aquesta moció. En primer terme, per exposar-les davant del Ple, té, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la paraula la diputada senyora Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, avui ens trobem davant d'aquesta moció sobre polítiques de joventut amb punts interessants i que compartim. De fet, com ja s'ha dit, són molt similars als que vam presentar a proposta del nostre grup parlamentari en el debat de política general, o molts també són compromisos del debat monogràfic de joventut que es va celebrar l'anterior legislatura. Però des del nostre punt de vista també hi ha algunes mancances, i per això agraeixo a la diputada Toronjo la bona disposició, doncs, d'acceptar i transaccionar les esmenes que hem presentat amb l'objectiu de millorar el text inicial i fer-lo el màxim d'ambiciós possible.

Compartim la necessitat de que aquest Parlament blindi la sobirania de Catalunya també en matèria de joventut i que sigui Catalunya qui continuï desplegant la seva pròpia legislació, així, evidentment, com la necessitat de continuar treballant amb i per a les persones joves.

I per fer-ho compartim, doncs, que cal una nova llei de polítiques de joventut que doni resposta a les necessitats actuals dels joves del nostre país, perquè la que tenim és del 2010 i, per tant, és evident que cal actualitzar-la. I que ho faci, evidentment, d'acord amb les bases i l'estratègia que recull el pla nacional de joventut de Catalunya, que és el full de ruta de les polítiques de joventut que ha d'aplicar el Govern, un pla, per cert, que el Govern ja hauria d'haver aprovat i que així es va comprometre a fer-ho en el debat de política general, a fer-ho abans d'acabar el 2024. Perquè aquest és el consens del que necessiten els joves del nostre país. I és urgent no demorar més la seva aprovació, perquè estem parlant de garantir oportunitats perquè els joves puguin desenvolupar els seus projectes de vida. Un govern que, per cert, hem de dir que encara a dia d'avui no ha trobat el moment de venir a retre comptes a la Comissió de Polítiques de Joventut i explicar quines són les seves intencions, quan fa mesos que ho vam demanar.

Pel que fa a les propostes del carnet jove, compartim que cal continuar potenciant-lo i desplegant-lo arreu del país, també continuar treballant conjuntament amb ajuntaments perquè s'hi puguin adherir i amb els consells comarcals en els casos que no sigui possible fer-ho des dels ens locals. Però creiem que aquí cal anar una mica més enllà i apostar perquè el carnet jove sigui aquesta finestreta única de joventut i que centralitzi tots aquells serveis que ofereix l'Administració pública a les persones joves: centralitzar la T-jove, el Cultura Jove, el carnet jove, entre d'altres, en un, com es fa, per exemple, en altres models d'èxit que han funcionat com és el cas del model escocès.

I en aquest sentit no podem entregar-nos tampoc a la comoditat de continuar vinculant el carnet jove a una entitat bancària privada amb el que això suposa. I tenim aquesta oportunitat de cara al 2026, quan finalitza aquest conveni després de mol·tíssims anys, i cal que s'estudiïn quines alternatives tenim per poder fer-lo universal i gratuït.

Pel que fa a les propostes en matèria d'habitatge, trobem a faltar mesures que facilitin també l'accés a l'habitatge de lloguer i no només de compra, perquè la gran majoria de joves, com s'ha dit, no poden plantejar-se accedir a un pis de compra encara que disposin d'aquests crèdits d'aval de l'Institut Català de Finances o que s'augmentin les bonificacions a l'IRPF. A alguns els ajudarà? Sí, és evident, i per això hi estem a favor, però la gran majoria de joves tenen unes feines precàries, uns sous irrisoris i un projecte de vida en construcció que fa molt difícil que puguin plantejar-se comprar un habitatge.

A més a més, són mesures que considerem que..., sense una regulació efectiva dels preus d'habitatge, la compra continua sent impossible, amb aquestes mesures o sense. Per això considerem també que és imprescindible garantir que els joves puguin emancipar-se també de lloguer i hem de garantir que no sigui a uns preus abusius. I, per tant, l'única manera de fer-ho és amb un marc normatiu robust que garanteixi que s'aplica la regulació dels preus del lloguer, i tenir una regulació dels lloguers de temporada i d'habitacions que necessitem amb urgència.

Pel que fa a l'àmbit del treball, compartim les mesures exposades, com, per exemple, en l'àmbit de les pràctiques curriculars, tal com es recull a la moció. Venim amb feina feta, hem avançat els últims anys, però és evident que cal continuar avançant.

Per últim, dir que és important que mirem, que escoltem les persones joves de Catalunya, perquè no ens estant demanant privilegis, ens demanen oportunitats; no ens demanen caritat, ens estan demanant drets. I aquí, en aquest Parlament, tenim la responsabilitat de no fer política de titulars, sinó accions concretes.

Per això, quan toqui votar per ampliar drets i per garantir oportunitats als joves del nostre país, nosaltres hi serem, des de mantenir les bonificacions de la T-jove fins a regular els preus dels lloguers perquè els joves es puguin emancipar. I esperem, evidentment, que la majoria d'aquest hemicicle també hi sigui, perquè en defi-

nitiva no es tracta només de fer polítiques per als joves, sinó de fer polítiques amb els joves.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Sabrin Araibi Marachi.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, president. Consellera Martínez, en primer lloc, vull agrair la voluntat d'entesa per part del Grup Parlamentari de Junts i l'acceptació de la majoria d'esmenes proposades per part del nostre grup. A més, també vull destacar les tres transaccions conjuntes que hem fet entre el Grup d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Junts i nosaltres. Aquests acords són una prova incontestable de la necessitat d'un gran consens de país en matèria de polítiques de joventut, una qüestió que ens afecta a tots i totes.

És una realitat evident que les polítiques de joventut no poden dependre únicament d'un sol grup parlamentari, sinó que han de ser el resultat d'un acord ampli i consensuat com a país. Aquest consens no ha de limitar-se només als partits polítics, sinó que també ha de comptar amb la participació de l'associacionisme, els joves i el món local. Aquest és l'esperit del pla nacional de joventut de Catalunya, que es construeix amb la participació de tots els agents involucrats. La consellera, en la resposta a la interpellació prèvia a aquesta moció i també en la compareixença que va fer a la Comissió de Polítiques de Joventut, també va fer referència a que perquè les polítiques de joventut tinguin un impacte real i positiu cal un enfocament integral, un sistema estructurat, un full de ruta clar i actuacions prioritàries planificades i coordinades amb els ajuntaments i el moviment juvenil.

En aquesta línia, el Govern té molt clar el camí que cal seguir, i aquesta direcció queda perfectament reflectida en l'aplicació transversal de les polítiques de joventut a tots els departaments. Un exemple claríssim el trobem en l'àmbit de l'emancipació, on el Govern ha presentat un pla molt ambiciós en matèria d'habitatge que inclou la construcció de cinquanta mil habitatges, així com també la creació del fons públic d'emancipació, un mecanisme que facilitarà als joves l'accés al seu primer habitatge.

Un altre exemple evident el tenim en el Departament d'Educació i Formació Professional. No podem passar per alt la clara aposta del Govern per la formació professional, una aposta que es va fer evident amb el canvi de nom d'aquest departament i que es tradueix en l'ampliació de places i en la creació d'un calendari més àgil per a l'FP. També s'està treballant per desenvolupar la formació professional bàsica al nostre país, posant en relleu el compromís del Govern perquè totes i tots els joves tinguin totes les eines necessàries per formar-se i poder afrontar el seu futur amb èxit.

A més d'això, cal destacar que també amb el Govern del president Sánchez hem aconseguit la major inversió en beques de la història de l'Estat, un fet que ha permès una gran millora en l'accés a l'educació superior. Actualment a Catalunya tenim el rècord d'alumnes universitaris amb gairebé tres-cents mil estudiants, una xifra que evidencia l'èxit d'aquestes polítiques i la gran aposta per la formació i el futur dels joves. Aquesta és només una mostra de molts dels esforços que el Govern està duent a terme en diversos àmbits per donar resposta a la necessitat de la joventut.

Entrant en la moció presentada, doncs, avançar que donarem el vot favorable a la major part dels punts presentats, ja que van en la línia de treball d'aquest Govern. Un exemple és el punt 4, referent a la necessitat d'ampliar el parc públic d'habitatge i l'habitatge amb protecció oficial per a joves menors de trenta-cinc anys; el punt 5, que defensa la conveniència de que les pràctiques acadèmiques siguin remunerades, o el punt 9, sobre el foment de l'ocupació juvenil a partir de la contractació de joves i els programes per a persones treballadores autònomes.

En aquest sentit, com he comentat, donarem suport a la major part de les iniciatives d'aquesta moció, ja que compartim els objectius de millorar l'accés a l'habitatge, la formació i les oportunitats laborals per a la joventut, com també la lluita contra la precarietat laboral i el foment de l'emancipació.

Estem convençudes de que les accions conjuntes, treballades i coordinades són la millor manera d'assegurar un futur més pròsper i just per a la joventut del nostre país. És per això que seguirem treballant per fer de les polítiques de joventut un autèntic consens de país, perquè només amb un acord ampli i transversal aconseguirem donar respostes adequades a les necessitats i reptes que afronta la joventut en l'actualitat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula en primera instància, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Pau Ferran i Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Avui Junts ens presenta la moció que deriva de la interpellació en matèria de joventut formulada a la consellera de Drets Socials i Inclusió, la senyora Mónica Martínez. Una moció que, certament, coincidim en el diagnòstic que fem des del Partit Popular sobre la situació que vivim els joves, i en aquest sentit compartim diverses de les propostes que també s'hi presenten.

Estem tots d'acord que els joves som els principals damnificats per una situació que afecta tota la societat però que té un impacte encara més destructiu en els joves. Els joves afrontem la manca d'oportunitats en matèria d'habitatge, la competitivitat salarial o les veritables dificultats que tenim per emprendre un negoci. I el que és encara més dur i preocupant és la impossibilitat per a la majoria de joves per poder constituir una família. Tots aquests problemes s'estan cronificant i els successius governs de la Generalitat no hi donen resposta.

En aquest sentit, els senyors de Junts dediquen gran part de la moció a parlar de l'accés a l'habitatge, i em sembla coherent, és un dels principals problemes que patim els joves: preus de lloguer disparats, impossibilitat d'estalviar o inclús males infraestructures que no permeten plantejar-se la idea de viure fora de les grans àrees metropolitanes. I la realitat és que les nefastes polítiques aplicades pels governs d'esquerrers i d'extrema esquerra, de les quals, senyors de Junts, vostès han estat partícips, només han fet que agreujar la situació. No podem obviar, senyors de Junts, que vostès han estat part del problema.

Perquè no ho oblidem, vostès van aprovar la regulació dels preus de lloguer. Vostès, que ara de cop i volta s'han tornat molt liberals, van donar suport a una llei de regulació dels lloguers que no només feia que es mantinguessin alts, sinó que els va disparar. I a causa d'aquestes polítiques intervencionistes, que han acabat de dinamitar el mercat, els joves hem d'invertir gairebé tot el sou per poder pagar un lloguer.

Però el seu historial, senyors de Junts, no acaba aquí. Si analitzem el conjunt de decisions que han pres els últims anys, constaten que vostès han estat part del problema. Durant el Govern del senyor Torra vostès van reduir les bonificacions per a joves i van augmentar l'impost de successions en plena pandèmia. Vostès han carregat en massa ocasions els joves d'impostos, de taxes i de traves que asfixien qualsevol possibilitat de créixer en qualsevol dels àmbits de la vida. I tot això sempre de la maneta dels Comuns i de la CUP.

I què passava quan el Partit Popular portava a aquesta cambra propostes molt similars a les que vostès presenten avui, com, per exemple, les bonificacions i exempcions en el tram autonòmic de l'IRPF, avals per a l'emancipació...? Doncs que vostès hi votaven en contra, quan estaven al Govern. Han estat vostès durant massa temps còmplices de les polítiques de la CUP i els Comuns. La cultura antisistema que vos-

tès també han promogut, la deslegitimació i atac constant a les institucions, han fet molt mal als joves.

En lloc de promoure la cultura de l'esforç i d'emprendre, vostès han estat tots aquests anys animant els joves a la insurrecció, llançar pedres a la policia i cremar contenidors –tots recordem l'«apreteu, apreteu». En lloc de promoure una educació de qualitat i premiar la meritocràcia, vostès han impulsat un model fracassat que ha portat els joves a tenir les pitjors dades de qualitat educativa d'Europa.

Per tant, senyors de Junts, ens alegrem que facin seves les propostes que sempre hem defensat des del Partit Popular, però, com els hi dic, han de fer vostès una mica d'autocrítica.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, també per fixar la seva posició, i en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Júlia Calvet i Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. Bé, doncs avui som davant d'una moció que, una vegada més, evidència, constata la desconexió de Junts amb la realitat que viuen els joves a Catalunya. Una moció farcida de propostes intervencionistes, malbaratadores i, sobre tot, molt esbiaixades que no busquen solucions reals, sinó tot el contrari, el que busquen és perpetuar la tutela de la Generalitat sobre la vida dels joves de Catalunya.

Hem de començar lamentant que no hagin estat capaços ni d'apartar el seu sectarisme separatista en una moció sobre joventut. O sigui, on hauríem d'estar parlant d'oportunitats, hauríem d'estar parlant estrictament d'habitatge i de rebaixes fiscals, vostès parlen d'exigir més competències, de control sobre impostos i també de parlar de Catalunya com si fos un país.

És precisament la utilització del jovent per part de Junts, del PSC, d'Esquerra, pels seus interessos ideològics, la que provoca que s'hagin publicat unes enquestes de què se'n poden extreure dues conclusions. La primera és la dramàtica situació que viuen els joves tant a Catalunya com a la resta d'Espanya. I la segona conclusió, que aquesta em fa especial il·lusió comentar-los-hi, és que VOX es consolida com a força més votada entre els joves, que dic jo que per alguna cosa deu ser.

I és que allò que els nostres pares veien com normal, emancipar-se, tenir un treball estable, a dia d'avui és..., ja no és una realitat. I és que la protecció del propietari que hi havia amb els nostres pares, però és que no només amb els nostres pares, sinó també amb els nostres avis, ja és totalment impossible.

Si bé és cert que, malgrat que la situació no era positiva, a Catalunya érem la regió que teníem la major taxa d'emancipació juvenil..., però és que les seves polítiques, les polítiques també de Junts, han fet que això deixi de ser una realitat. De fet, segons l'informe del Consell de Joventut d'Espanya de 2024, Catalunya ha perdut fins a quatre punts en un any en la taxa d'emancipació juvenil. Perquè la Catalunya líder, la Catalunya pròspera, la Catalunya que era referència, ha desaparegut; sí, sí, i ha desaparegut perquè vostès se l'han carregat. (*Aplaudiments.*) I és que cada vegada més els joves veuen un futur menys esperançador, un estalvi impossible per poder accedir a hipoteques, i ja no parlem dels lloguers, als que cal destinar més del cent per cent d'un sou, cosa que converteix l'habitatge, l'emancipació, en un luxe a l'abast de ben pocs.

Però és que si amb això no en tinguéssim prou, bé, doncs, hem d'enfrontar-nos a la gran pressió fiscal: l'impost..., l'ITP, cal destinar com a mínim un deu per cent a l'entrada, a la compra d'un habitatge. Però és que no n'hi ha suficient: la senyora Albiach l'altre dia comentava que no, un deu no és suficient, cal un vint. Bé, d'acord.

Una altra de les qüestions que aquesta moció ni esmenta i que nosaltres creiem que és el gran problema de la degradació actual dels nostres barris és la creixent in-

seguretat i la delinqüència i també l'augment de l'ocupació. I és que aquestes qüestions dificulten molt més l'accés a l'habitatge, perquè sense seguretat, senyors i senyores diputats, no hi ha llibertat.

Finalment, en el punt novè, vostès parlen de fomentar l'ocupació juvenil mitjançant incentius fiscals, bonificacions a les empreses... Nosaltres hi estem d'acord. Hi estem d'acord, eh?, però hi aportem un punt diferenciador, i és que totes aquestes ajudes s'atorguin a les empreses que contractin amb prioritat nacional, perquè, sí, ho diem en clar: primer, els de casa. (*Aplaudiments.*)

Y sí, señores diputados, ha llegado el momento de que los jóvenes elijamos entre poner solución a nuestros problemas o seguir eligiendo a los de siempre; entre eliminar el IVA y el ITP en la compra de la vivienda habitual o que gobiernen los que hoy te machacan a impuestos; o construir más vivienda social que se destine con prioridad nacional o que gobiernen los que regalan pisos a los que acaban de llegar, y además lo hacen de forma ilegal; o destinar el dinero a resolver los problemas reales de los jóvenes catalanes o que gobiernen los que te condenan a que, generación tras generación, tengamos que vivir peor que la de nuestros padres.

En definitiva, por suerte cada vez somos más los jóvenes de Cataluña que nos levantamos, y nos levantamos contra esas políticas decadentes y obsoletas y contra quienes nos han llevado a esta situación. Y sí, estamos dispuestos a reconstruir todo, punto por punto, lo que ustedes han destruido. Y no les quepa la menor duda de que volveremos a hacer España grande otra vez.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per posicionar-se, ara és el torn del Grup Parlamentari Comuns, i té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia. Les persones joves necessiten seguretat laboral, seguretat social, seguretat econòmica, mediambiental..., i només la combinació de tots aquests factors convida a fer una passa tan important a la vida com és endegar un projecte de vida propi i autònom mantenint-lo al llarg del temps, cosa que contribueix a millorar la vida d'aquestes persones. D'aquí la importància de posar en marxa una estratègia nacional d'emancipació orientada a la garantia d'igualtat d'oportunitats, també a l'avenç de l'edat d'emancipació, i que abordi mesures de caràcter transversal.

No compartim plenament les mesures proposades per la moció, que és cert que presenta les problemàtiques que condicionen la vida del jovent a Catalunya, com l'accés a l'habitatge o la precarietat laboral, com si fossin un accident o un fenomen meteorològic espontani al marge de les causes sobre les que, en canvi, no actua. La gent jove no vol rebaixes d'impostos perquè sí, vol oportunitats, i per això cal atacar les causes, canviar el marc, el mercat i les possibilitats també des de la interseccionalitat o la sensibilitat cap a les persones en situació de vulnerabilitat, qüestió absent, en canvi, de la moció.

Des d'aquesta perspectiva, la moció inicial presentava un model antagònic al que nosaltres sostenim en qüestions clau com el treball, l'habitatge o l'emancipació juvenil. Cal reconèixer que les esmenes acceptades i transaccionades la milloren substancialment, la refan gairebé en alguns aspectes. Tot i així, hi subsisteixen algunes diferències de fons.

A tall d'exemple, recuperem del bagul dels mals endreços el compte habitatge, un plantejament que, si m'ho permeten, em sembla fora de la realitat. Amb la pobresa laboral existent al nostre país, especialment greu entre les persones joves, i amb la part del salari que es destina a pagar l'habitatge, la immensa majoria d'aquests joves i joves..., creuen de debò que tenen capacitat d'estalvi, i fins i tot de no tocar aquest estalvi durant anys abans d'accedir a un habitatge en propietat? Perquè cal recordar

que el compte habitatge..., si agafaves aquests diners haves de reintegrar els incentius fiscals de què t'havies beneficiat. Per tant, abans d'accedir a un habitatge en propietat, que en molts casos fins i tot no arribarà, pensem que hi ha altres tipus de mesures més adients.

O preveuen augmentar bonificacions fiscals a la liquidació anual de l'IRPF tant al tram estatal com al tram autonòmic, però és cert que, amb els ingressos que tenen, bona part dels joves i les joves normalment ni tan sols presenten aquesta declaració de l'IRPF perquè no tenen obligació de fer-ho i, per tant, no tenen interioritzat que podrien beneficiar-se d'aquestes deduccions. Això ens porta a concloure que són mesures orientades a sectors de joves segurament poc representatius des d'una perspectiva socioeconòmica.

O en matèria de treball, on s'introdueixen bonificacions que ara la pròpia moció reconeix que durant anys han causat precarietat, precarietat laboral, hi afegim nosaltres, però també precarietat de caràcter vital de forma correlativa, i que només la reforma laboral del Govern de coalició fent del contracte indefinit el contracte de referència ha permès començar a revertir.

Per això no compartim aquests incentius a empreses que es limiten a complir la llei. Fem contractes indefinits per atendre necessitats permanents. Cal sancionar els incompliments legals, més que premiar el compliment de la normativa. Com ens semblava igualment qüestionable incentivar iniciatives que vorejaven la inviabilitat per falta de capital, proposta ara substituïda per mesures de suport a l'autoocupació com a autònoms, més protectores del futur professional dels seus destinataris, que ens semblen més encertades.

Molt d'acord, en canvi, amb el caràcter retribuït de les pràctiques, introduir-hi oportuns mecanismes de seguiment i de compliment. I, per tant, ho compartim plenament.

Una reflexió entorn de la qüestió competencial: malgrat que és cert que correspon a la Generalitat la competència en matèria de joventut, també és cert que els ajuntaments i l'Estat hi intervenen, i, en el cas dels ajuntaments, fins i tot assumint competències impròpies. Per tant, pensem que cal coordinar l'actuació de totes aquestes administracions per a una actuació més eficaç.

Celebrem dir que podem compartir, després d'aquests canvis introduïts, més qüestions de les plantejades per la moció al seu redactat inicial, i les joves del nostre país s'ho mereixen.

I permetin-me acabar amb una última reflexió: qui no ha sentit la crida a la insurrecció quan és jove i no ha llançat pedres, ni que sigui a la sortida de la feina, acaba per llançar-se pedres a la seva pròpia teulada.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bona tarda. Moltes gràcies. Saludo també els que ens acompanyen per a la següent moció. Segons dades de l'Agència Catalana de la Joventut, la taxa de risc de pobresa entre les persones joves entre setze i vint-i-nou anys és del 27,1 per cent. Això vol dir que més d'una quarta part d'aquest col·lectiu de persones joves en un moment de creixement de l'economia estan en risc de pobresa, i aquesta és la taxa més elevada dels últims vint anys.

Aquesta és la realitat de la nostra joventut. I, per tant, no ens ha d'estranyar que tinguin aquests problemes de l'habitatge, que encara que sigui un problema que ens afecta a tots, doncs..., de manera més incisiva els joves, i com és d'important la seva situació en el món laboral per poder sortir d'aquí.

La taxa d'emancipació del jovent ha caigut a mínims històrics: el vuitanta-cinc per cent de les persones joves entre setze i vint-i-nou anys no poden emancipar-se. El vuitanta-cinc per cent és una dada esfereïdora. El problema de l'habitatge, com dèiem, és un problema que és transversal, però constatem que entre el sector més jove de la població és un problema generalitzat: ens passa a tots els joves. Avui dia una persona jove, si no té la sort de rebre una herència, no es pot emancipar.

Accedir a una hipoteca amb uns interessos que són abusius requereix tenir disponible el trenta per cent aproximadament del preu de l'habitatge, entre impostos i entrada. I el lloguer, amb els sous que tenim ara mateix, el salari mitjà del jovent..., pagar un lloguer suposa més del cent per cent del salari mitjà del jovent. Tot això porta a que l'edat d'emancipació actual estigui per sobre dels trenta anys de mitjana.

Aquests fets lo que ens fan concloure és que estem en una situació d'emergència, una situació d'emergència en aquest moment, i que el que s'ha de garantir des de l'Administració és l'accés a l'habitatge en aquest moment; no esperar a pal·liar els efectes d'aquesta generació els propers anys, sinó que és una situació que hem de resoldre en aquest moment.

Mobilitzar els gairebé 400.000 pisos buits perquè serveixin per garantir l'habitatge de la població entre vint-i-un i trenta-cinc anys és una solució que es pot aplicar ara. I cal també prohibir la compra especulativa d'habitatge si volem que tot el jovent hi pugui accedir i puguem fer alguna cosa sobre aquesta edat d'emancipació, que se situa ara mateix, com hem dit, als trenta anys de mitjana.

I, com dèiem, hem de fer també incís en l'ocupació d'aquestes persones joves. Per fer-ho, pensem en una dada que ha sortit ara fa poc: l'abandonament escolar prematur afecta deu vegades més els joves amb menys nivell de renda. I Catalunya continua entre els països amb més joves poc qualificats i sense estudis postobligatoris. Aquest any 2024 el 13,7 dels catalans entre divuit i vint-i-quatre anys no tenien cap titulació més enllà de l'ESO ni estaven estudiant. I l'increment de la vulnerabilitat i de la pobresa infantil, que és una altra dada que anem contínuament repetint en aquest Ple, comportarà nous increments en l'abandonament.

Per tant, és important també que hi posem molts esforços i que centralitzem com podem resoldre aquesta situació. Una on hem de posar el focus és en la formació professional per evitar aquest abandonament, i en l'actualitat aquesta formació professional segueix relegada a un paper d'opció secundària dins del sistema educatiu; sovint fins i tot des d'aquest sistema educatiu es recomana com un itinerari per a alumnes amb dificultats acadèmiques. Cal que dotem la formació del reconeixement degut entre les diferents modalitats d'estudi. Cal que acompanyem aquest reconeixement social amb els recursos necessaris per al seu correcte funcionament.

Al mateix temps, cal incrementar les places de formació professional. N'hi ha una manca important i que ja es preveu que anirà a més tant als centres com a les empreses on realitzen les pràctiques. Ja s'ha vist que molts alumnes de l'FP n'han quedat fora, en aquest últim curs.

Nosaltres creiem, en aquest sentit, que el que cal és derogar la llei de formació i qualificacions professionals, perquè implica la privatització, l'externalització, la desregularització de la formació professional i afavoreix una gestió poc transparent dels recursos públics.

Si volem un jovent que estigui format, si volem un jovent que pugui accedir a l'habitatge, a l'ocupació, el necessitem format, i, per tant, cal que hi posem recursos des d'aquest primer moment perquè sigui una realitat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, vicepresidenta. Que la joventut és el present i el futur del nostre país no en tenim cap dubte; que és responsabilitat d'aquest Parlament garantir que les polítiques destinades als joves no siguin simplement declaracions d'intencions, també.

Els joves catalans afronten avui molts reptes: l'emancipació s'ha convertit en un somni inaccessible per a molts, la precarietat laboral continua sent una realitat preocupant, i l'accés a la «vivenda», a l'educació i a la cultura els ha de ser garantit.

És innegable que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de joventut, i per això exigim que s'assumeixi aquesta responsabilitat. S'ha d'avançar en la redacció d'una nova llei de polítiques de joventut que reculli els reptes socioeconòmics actuals. Per això Aliança Catalana reclamem que s'actui i, de passada, els fem una sèrie de propostes.

Facilitar l'ajuda a l'emancipació juvenil és important. Catalunya, la Catalunya dels 8 milions, xoca amb la realitat del país. El problema de l'habitatge no és d'oferta, sinó de demanda. Cada any entren a Catalunya 130.000 immigrants, i aquest flux no el podem ni absorbir ni gestionar. Cal una estratègia nacional d'emancipació que inclogui mesures com la unificació i simplificació en els ajuts d'habitatge, la reserva del trenta per cent de nous habitatges de protecció oficial per a joves menors de trenta-cinc anys i la creació d'un programa de crèdits aval per facilitar l'accés a l'habitatge tant de lloguer com de compra. A més, Aliança Catalana defensem la reintroducció dels avantatges fiscals dels antics comptes habitatge, que permetien als joves estalviar amb incentius fiscals per adquirir el seu primer habitatge, així com la rebaixa de pressió fiscal.

Pel que fa al treball i formació, hem de garantir que les pràctiques acadèmiques siguin remunerades i que el Govern en doni exemple creant places d'oferta pública en els seus departaments. Cal fomentar la contractació de joves mitjançant incentius fiscals i facilitar la creació d'empreses juvenils amb reduccions impositives durant els primers anys d'activitat.

Per altra banda, i no menys important, donar facilitats en transport i mobilitat. S'ha d'ampliar la cobertura de la T-jove a tot el territori i garantir la integració tarifària de la T-mobilitat independentment del lloc on visquin. Cap comarca pot quedar exclosa d'aquest sistema, perquè per molt que aquí una vegada i una altra parlem d'aquesta problemàtica, si no fem res més que paraules no anirem enlloc.

Cal que puguin retornar tots els joves que van marxar. Un dels errors d'aquesta moció és que no aborda el retorn d'aquests joves catalans que s'han vist obligats a marxar a l'estranger per falta d'oportunitats. Cal establir programes de retorn amb incentius fiscals, ajuts a l'habitatge i oportunitats laborals per als que volen tornar a Catalunya. Recorden el que va dir el conseller Mena l'any 2012, que els joves catalans havien d'anar a servir cafès a Londres? Doncs aquesta ha estat la política a què s'ha vist abocada la joventut en aquests darrers anys: condemnar el nostre jovent a emigrar per manca d'oportunitats.

El futur de Catalunya depèn de la capacitat que tinguem per oferir als joves un horitzó d'esperança i oportunitats, sense precarietat, sense manca d'habitatge, i que la inseguretat laboral no esdevingui la norma per a tota una generació.

Volem que Catalunya sigui l'estat dels nostres fills i treballarem per aconseguir-ho. No podem permetre que s'importin treballadors amb sous precaris mentre els nostres joves fugen a l'estranger. Aquest Parlament té l'obligació d'actuar i garantir que aquests joves puguin construir el seu futur aquí, a casa seva, amb dignitat i amb garanties. És el moment d'invertir en el nostre jovent.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula per un temps de dos minuts la diputada de Junts, la senyora Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, vicepresidenta. De forma molt breu. Als grups que no han presentat esmenes avui sembla que els suscita, doncs, molta opinió, molt de debat, la moció que hem presentat des de Junts en matèria de joventut. Benvinguts, benvinguts a posar al debat polític una qüestió tan rellevant, però quina llàstima, perquè hauríem agraït, a banda d'opinió, que també haguessin presentat esmenes per enriquir el text. Molta política d'aparador sense ser l'alternativa i sense aportar propostes i accions concretes per als nostres joves.

Pel que fa als grups que sí que han presentat esmenes, com s'ha comentat, des del Grup Socialistes, des del Grup d'Esquerra Republicana, agrair a les dues diputades, a Sabrin Araïbi i Mar Besses, la bona predisposició per poder negociar, per poder acceptar cinc esmenes al Partit Socialistes i cinc a Esquerra Republicana, però, a més a més, també per fer possible aquestes tres transaccions conjuntes i que caminen de la mà de reforçar aquesta necessitat i de donar compliment d'una vegada per totes a les pràctiques acadèmiques remunerades, acabant amb la precarietat laboral, fomentant l'ocupació juvenil amb la contractació de joves i amb l'ajut als joves autònoms o desplegant el pla d'accions al benestar emocional també per als infants, adolescents i joves, a més a més de les propostes ja comentades en matèria d'habitatge, en matèria d'emancipació juvenil.

I vaig acabant, vicepresidenta, recordant, en aquest cas, al Govern que va prometre pressupostos a 1 de gener –ens trobem a 30 de gener. Perquè, si fem també memòria, el Partit Socialistes tenia un lema molt conegut, que era el de «fets i no paraules», i això és el que avui els hi reclamem amb aquesta proposta, amb aquesta bateria d'accions. Els hi demanem fets i no només paraules per als nostres joves per construir aquest projecte de vida que és essencial i que ha de garantir les oportunitats de millora per al seu futur.

Per tant, des de Junts per Catalunya passem una vegada més a l'acció. Som l'alternativa, perquè els joves necessiten garantir un futur d'oportunitats i d'esperança.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 25 de l'ordre del dia.

I tot seguit passem al vint-i-tresè punt de l'ordre del dia, que és la moció... (*Veus de fons.*) Disculpi. Per què em demana la paraula?

Juan Fernández Benítez

Vicepresidenta, volíem demanar l'empara..., a la Mesa del Parlament en defensa de los derechos fundamentales de reunión y manifestación en favor de los funcionarios de prisiones que están concentrados de forma pacífica a las puertas de este Parlamento. Alguien ha tenido la equivocada idea de desplegar, pedir el despliegue de la ARRO para, supongo, defender a los diputados de estos funcionarios, pero los funcionarios de prisiones no son peligrosos. De hecho, somos los diputados desde este Parlamento los que debemos trabajar por defender y proteger a los funcionarios de prisiones (*aplausos*) de los delincuentes que hay en las cárceles, no los diputados defendernos de ellos.

Por lo tanto, pido el amparo por el derecho de manifestación que tienen a manifestarse de forma pacífica, como siempre lo han hecho, a las puertas de este Parlamento.

La vicepresidenta primera

Diputat, acabo de tenir personalment coneixement d'aquesta concentració. La cambra no té potestat per fer aquest desplegament o no fer-lo. Per tant, en prenem nota i, en tot cas, ho parlem amb la Mesa i li traslladarem el nostre capteniment al respecte. N'acabo de tenir coneixement; per tant... La Mesa tampoc té capacitat per

decidir en aquest sentit. Per tant, li demano que ho deixem aquí, que en parlem la Mesa i que li traslladem el que sigui. (*Juan Fernández Benítez demana per parlar.*) Digui'm.

Juan Fernández Benítez

En virtut de l'article 244, la presidència del Parlament i la Mesa han de garantir l'ordre a tot el recinte del Parlament. Les portes del Parlament són el Parlament i, per tant, han de garantir que...

La vicepresidenta primera

Li insisteixo que acabo de tenir coneixement d'aquesta concentració i dels fets que vostè em trasllada. Per tant, insisteixo que la Mesa en parlem i li donarem trasllat de la petició que ens fa i que queda així recollida.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre una educació pública, de qualitat i en català

302-00043/15

Ara sí, passem al vint-i-tresè punt de l'ordre del dia, que, com els deia, és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre una educació pública, de qualitat i en català, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. I per exposar-la té la paraula, per un temps de cinc minuts, la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, vicepresidenta. No els hem sentit mai, els senyors i senyores de VOX, protestar quan ve l'ARRO quan hi han les manifestacions dels docents o dels sanitaris. Aquí no protesten, eh?, llavors... Només avui, protesten. (*Aplaudiments.*) Tant de bo els sentim més sovint. Poc veuen vostès les ARROs.

Bé, em centro. Precisament volem començar la defensa de la nostra moció saluant els docents i alumnes que avui ens acompanyen, representants sindicals de la USTEC, de la CGT, de la Intersindical, del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, que, juntament amb la COS, conformen la plataforma per una escola pública i en català. I també saludar els representants de la Plataforma per la Llengua. Gràcies per ser avui aquí.

Defenso aquesta moció, diputats i diputades, com a diputada de la CUP, lògicament, però també la vull defensar com a mare, com a mare d'un infant que ha començat a l'escola pública aquest any, i com a docent que ha exercit durant molts anys en una unitat d'escolarització compartida. I ho dic perquè m'adreço a vostès no només com a diputats i diputades, sinó també com a docents, perquè sé que aquí n'hi ha uns quants, i també com a mares i pares –com a avis i àvies, en alguns casos– d'infants, de joves que estiguin en qualsevol de les etapes educatives dels centres públics.

Perquè tots coincidim en el diagnòstic: tenim una elevada complexitat a les aules, un excés de burocràcia, males condicions laborals i salarials, hem actuat amb desídia respecte a la immersió lingüística i tenim una ofensiva espanyolista. I tot això ens ha portat a la situació actual: un alumnat amb un nivell acadèmic preocupant, gran part dels docents i del personal d'atenció educativa més cremats que mai i la nostra llengua, totalment arraconada. La situació per naltros a l'escola pública és insostenible, i si la resposta és seguir els dictats de l'OCDE és que no hi ha ningú al volant –consellera, no l'havia saludat, bon dia.

Pensem que calien menys dissertacions i més dotació de plantilles per abaixar les ràtios. Pensem que portem massa anys perdent temps amb falsos debats i que calien mesures materials. I això és el que els hi portem avui aquí: dotze propostes per garantir una escola de qualitat pública i en català, quatre d'elles acordades amb altres

formacions polítiques, com Esquerra Republicana, com el PSC o com Junts per Catalunya. I pensem que són propostes necessàries, de sentit comú, que haurien de ser de consens.

El primer que volem és qualitat, qualitat educativa per als nostres fills i filles. I per aconseguir-ho cal que docents i que personal d'atenció educativa puguin dur a terme la seva feina, perquè la majoria –la majoria– ho són per vocació, però és francament difícil poder transmetre coneixements, promoure l'aprenentatge –que són coses complementàries–, ser un referent –que són coses precioses–..., és francament difícil fer tot això si, a part de docents, han de fer d'informàtics, d'administratius, de treballadors socials, de psicòlegs, fins i tot d'infermers. I per això pensem que el primer que hem de fer és, per garantir la qualitat, reduir ràtios i augmentar plantilles perquè tot l'alumnat a totes les etapes educatives pugui gaudir de l'atenció que mereix i que necessita. Això és l'escola inclusiva.

En segon lloc, per tenir qualitat necessitem millorar les condicions laborals i salarials dels docents i del personal d'atenció educativa. No hi ha millor reconeixement que aquest a la seva feina; lo altre són paraules buides. I per últim, pensem que cal retornar la democràcia i la pluralitat als centres, i això es fa derogant tres decrets: el de direccions, el de plantilles i el d'autonomia de centre.

En segon lloc, per garantir un veritable sistema públic –perquè aquesta és la forma d'acabar amb la segregació escolar, no l'única, però sí la més efectiva– cal acabar amb aquesta doble xarxa. No els proposem que ho fem d'un dia per l'altre. Avui no els hi estem proposant que acabem l'escola concertada, sinó que actualitzem el decret de concerts –que l'actualitzem– per tal d'acabar, això sí, de forma definitiva amb el concert en aquells centres que són elitistes i que segreguen per sexes. Això s'ha d'acabar. I, després, pensem que cal actualitzar-lo per possibilitar la pèrdua de línies a l'escola concertada abans que comenci el nou curs igual que està passant a l'escola pública. No pot ser que tanquin línies a la pública mentre la concertada del costat no se la toca.

I, per últim, per defensar la nostra llengua hi ha dues qüestions. La primera, revertir la desídia i negligència pròpies dels darrers anys –i això es fa desplegant tots els recursos que són necessaris per garantir una immersió lingüística real– i garantir l'actuació de la inspecció per fer efectiva aquesta immersió.

I, en segon lloc, plantar cara a l'espanyolisme defensant i exercint la sobirania des de les institucions catalanes per decidir el nostre model educatiu, i no aplicant les sentències judicials dels tribunals espanyols, alhora que despleguem una resposta mobilitzadora contra aquestes ingerències judicials –i acabo, vicepresidenta–, ingerències que no es basen en cap mena de criteri pedagògic, que només volen carregar-se la nostra immersió lingüística perquè saben que és una eina de cohesió social. I aquesta resposta ha d'anar més enllà de la comunitat educativa; aquesta resposta s'ha de coordinar arreu de Països Catalans, perquè tenim una sola llengua, estem patint una mateixa ofensiva i, per tant, cal donar una mateixa resposta.

Són dotze propostes de sentit comú, dotze propostes per garantir una educació de qualitat pública i en català, que és la que necessitem i la que mereixem.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara, per defensar les esmenes presentades, i per un temps de cinc minuts, té la paraula en primer lloc, en nom de Junts per Catalunya, la diputada Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Gràcies, vicepresidenta, consellera i tots els que avui ens acompanyeu, que sempre ens sembla, doncs, clau, que en aquest Parlament sempre es parli d'educació, potser per ser una gran estructura d'estat i que ens cal vetllar, i que la seva situació tots som conscients que està complicada.

I en aquesta moció que ha presentat la CUP, evidentment, nosaltres hi han molts punts que hi estem a favor, però n'hi han alguns que ja sap que potser els veiem diferent i també els volem ara, aquí, justificar.

Nosaltres compartim del tot aquest suport que volem fer, doncs, a l'escola, sobretot en la implantació de l'escola inclusiva, en abaixar ràtios, sobretot en aquesta detecció precoç que a nosaltres ens sembla tan important, com també augmentar especialistes per atendre tota aquesta diversitat.

També aquest repartiment, no?; aquest repartiment, que sigui equilibrat. Nosaltres, aquest pacte que es va fer, doncs, de país, de la segregació escolar..., dona aquesta distribució equilibrada, que sabem que és difícil, perquè la matrícula viva impacta molt i a vegades, doncs, distorsiona i tensiona centres i tensiona municipis. Però ens sembla que hi ha d'haver aquest seguiment, aquest compromís, i de moment s'està demostrant amb dades que tot el Servei d'Educació de Catalunya compleix aquest repartiment.

L'altre, també..., evidentment, doncs, les condicions dels docents, les condicions dels professionals que cada dia són a l'aula. Creiem, evidentment, que som exigents amb ells, perquè els hi donem els nostres fills, però volem que el seu compromís professional també estigui..., donat a la seva aportació econòmica que calgui per atendre, evidentment, les escoles, i en aquests moments que viuen.

I, per descomptat, també de la moció nosaltres compartim que no creiem en aquests convenis de l'OCDE, sinó que creiem que aquí hi va haver un mandat parlamentari. Va haver-hi, evidentment, uns acords. I si ens creiem ben bé el que s'acorda en aquest Parlament hauríem de seguir, doncs, aquest grup d'experts i totes les mesures que ja van sortir. Hauria de ser aquesta, la nostra línia.

I també, totalment, protecció d'aquesta escola en català. Nosaltres veiem clara la importància d'aquesta inspecció, de seguir aquest control dels projectes lingüístics de les escoles, com també que la immersió lingüística sigui totalment en català. Per nosaltres és un punt clau. I, per descomptat, i evidentment que en aquest continu atac que sempre tenim contra la llengua i sobretot contra les escoles hi ha d'haver una resposta de país, una resposta conjunta, i deixant clar que no es pot tocar ni la nostra llengua ni poden tocar les nostres escoles.

I, com ja li vaig comentar ahir, saben que també ens sembla que aquest decret de batxillerat, evidentment, s'ha de retocar.

Ara bé, tots aquests punts nosaltres són els que veuríem a favor, però quins no compartim o no hi estem, doncs..., o els veiem una mica diferent? Nosaltres compartim una part d'un punt que no ens hi han acceptat esmenes; que no estem d'acord amb les escoles que segreguen per sexe, aquestes elitistes, però el que sí que tenim clar és que, de moment, fins que no es millori el finançament de les escoles concertades..., que vostès saben que nosaltres creiem en aquest Servei d'Educació de Catalunya, en aquesta forma que ha tingut el país de créixer, amb aquestes dues línies, i que ens dona aquesta visibilitat i estima d'unes escoles que des de sempre han treballat també pels nostres nens i nenes i pels nostres pobles, però si no..., si continua aquest infrafinançament són imprescindibles per a ells aquestes quotes per continuar tenint aquest dret a l'educació. Vol dir que si no millorem l'infrafinançament d'aquestes escoles i tenen el finançament que toca, evidentment, nosaltres en això no podem votar-hi a favor.

Com tampoc ens agrada..., potser perquè hi veiem més un enfrontament ideològic. Com que nosaltres creiem molt en el Servei d'Educació de Catalunya i no entra en la lluita de la pública i la concertada, a nosaltres ens sembla que quan parlem de tancar línies el que s'ha de protegir és tot aquest Servei d'Educació de Catalunya. I com es pot fer? Doncs no anar uns contra els altres, sinó fer una bona planificació educativa. Hem de ser conscients que en deu anys hem tingut, potser, uns deu mil naixements menys. Evidentment, això impacta a totes les escoles i a tots els llocs. Llavors, s'ha de fer una bona planificació i mantenir una mica... Quan es pensa de

tancar les línies, també veure com està format ara aquest Servei d'Educació de Catalunya. Doncs mantenir una mica aquesta proporció.

I tenint present que, per les dades que vostè comentava, també han tancat, ja, vint-i-tres escoles concertades –perquè, entre menys nens i menys finançament, és que els hi és insostenible mantenir el seu projecte–..., a part d'aquelles que ja han demanat la integració. Vol dir que... No entrem en una guerra, sinó protegim tot el SEC i fem una bona planificació, amb aquest impacte de la baixada de natalitat que passarà.

I tampoc estem d'acord en derogar, evidentment, lo que vostès comentaven de l'autonomia de centres, plantilles. Perquè... Que s'ha de revisar, que s'ha de millorar, que s'ha de modular, d'acord, però no derogar, perquè nosaltres hi creiem.

La qüestió és que nosaltres, evidentment, el que sí que estem és al costat de l'educació. Agraïm aquesta moció, perquè hi han molts punts que ens hi trobem d'acord, però la qüestió és, entre tots, que hi hagi un bon posicionament de país per defensar la nostra escola i, sobretot, per defensar el català a la nostra escola.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula, a continuació, la diputada Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, consellera. Salutacions també a la part de la comunitat educativa que avui ens acompanyeu en aquesta moció interessant que presenta la CUP. Agrair a la diputada Estrada les transaccions a què hem pogut arribar; l'esmena, també, acceptada.

A veure, acararé una mica no tots els punts, però n'intentaré fer un desgrena-ment, no? Pel que fa a la reducció de ràtios, on hem fet una transacció, cal tenir un calendari de desplegament progressiu, una inversió específica per a la contractació de nous docents i la millora d'infraestructures. Aquest curs es completarà la reducció de ràtios a l'etapa infantil i ara també hem de vetllar que els propers cursos, progressivament, s'implementi la reducció de vint alumnes a l'etapa de primària i la fita a aconseguir en la reducció de ràtios a vint-i-cinc alumnes al grup de l'ESO i, progressivament, també al batxillerat i a l'FP.

Per altra banda, totalment d'acord amb l'increment de plantilles i amb un especial esment del personal d'atenció educativa. L'esmena que se'n ha acceptat, precisament, pretén incidir en la importància d'aquests professionals en el sistema.

Referent a l'informe que s'ha encomanat a l'OCDE, ahir jo mateixa li deia a la consellera que per què es descarta tota la feina que s'ha fet fins ara i per què cal començar de zero novament. És incomprendible, eh? Ja existeix un grup d'experts que va fer la seva diagnosi per millorar els resultats educatius amb una proposta de reforma ben documentada i, a més a més, molt consensuada amb les mesures de millores educatives. I sobretot, ho repeteixo, com es va fer: una feina ingent de consens.

A més, la creació de l'agència d'avaluació, que ja estava preparada per engegar-se i no s'ha fet.

Sobretot, el nou decret de concerts que ja s'està revisant. Dir-li que la retirada del finançament públic dels centres que segreguen per sexe a primària s'ha de fer efectiva el 2026. D'aquí la nostra esmena en aquest punt i que no ha estat acceptada, que pretenia recordar que ja hi ha un calendari establert, com es va fer a l'anterior legislatura ja a l'etapa de secundària. I en el cas de pèrdua de línies per manca d'alumnat, evidentment que les escoles concertades han d'assumir-ho, no?, i alhora també equiparar les ràtios a les escoles de titularitat pública. Fer-ho amb transparència, amb planificació i amb equitat territorial.

Al bloc que plantegen de derogació de decrets, no acabem de compartir-ne la forma, no?, la terminologia que s'utilitza a l'hora de descriure les peticions de les derogacions.

Tema plantilles. Ara, un cop finalitzat tot el procés d'estabilització, pensem que és un bon moment per decidir si calen retocs per millorar aquest decret, per evitar aquests abusos, i pensem que iniciar un pacte a tres bandes –direccions, sindicats i grups parlamentaris– pot ser que sigui un bon camí per començar.

Compartim també l'aturada de modificació del decret que fusiona assignatures de ciències. Ahir també l'hi dèiem a la consellera. S'ha reaccionat després de que hi hagi aquesta pressió mediàtica. Cal consensuar-ho amb la comunitat. Hem de veure com quedaria, perquè ens fa patir la poca especialització en ciències i també la pèrdua del pes del treball de recerca.

I el darrer punt, sobre el català, el punt 9, que no ens ha acceptat l'esmena que plantejàvem. La legislatura anterior es va fer una tasca ingent de protecció del model d'escola catalana amb un suport i consens ampli; va permetre l'aturada de l'execució de la sentència, que imposava aquest vint-i-cint per cent. I nosaltres estem..., que queda clar que els projectes lingüístics són els que han de fer aquesta protecció; han d'estar basats exclusivament en criteris pedagògics i mai mai amb imposicions alienes a la realitat sociolingüística de l'alumnat. Ara sabem que la justícia espanyola continuarà atacant el model d'immersió i que el Tribunal Constitucional pot manifestar-se en contra de la normativa catalana. Per això mateix, també, interpellàvem ahir la consellera, perquè comencem a tenir una estratègia preparada, sobretot consensuada, per defensar la immersió lingüística.

Bé, com veu, diputada Estrada, estem d'acord amb la majoria del contingut de la moció i votarem a favor en la majoria dels punts.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I a continuació, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Gisela Navarro i Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Bé, bon dia a tothom. Bon dia, consellera. President, moltes gràcies. Una salutació, també, molt especial al públic que ens acompanya avui, docents i representants sindicals de la comunitat educativa de Catalunya.

Començo, evidentment, agraint la predisposició a negociar alguns dels punts que es plantegen a la moció. No és una sorpresa dir que tenim postures diferents pel que fa a molts temes, però, tot i que imaginant camins diferents, estem convençuts que persegüim el mateix objectiu: d'una banda, millorar el sistema educatiu, i de l'altra, i en especial, la garantia d'establir les condicions per desenvolupar èxits educatius plens d'oportunitats per a tothom, sense discriminacions.

D'això va la moció del grup d'unitat popular i, com he dit, ens agrada molt la música, però la lletra, doncs, depèn de quins moments. El PSC i Units per Avançar proposaríem millores amb un enfocament molt diferent, ja ho saben vostès. Tot i això, hem volgut participar en el redactat i votarem molts punts de la moció a favor. Per què? Doncs perquè practiquem el que sempre demanem. Demanem un esforç per construir polítiques de consens, diàleg i mà estesa.

Destaco algunes de les idees que compartim. Recolzarem, com hem fet sempre, la progressiva reducció de ràtios en totes les etapes educatives per garantir un bon funcionament dins de l'aula i una correcta atenció a la diversitat. De manera clara volem millorar i prestigiar els docents, el personal laboral d'atenció educativa i totes les persones i col·lectius que componen l'equip professional als centres; elles i ells són la garantia real de que el sistema funcioni. I coincidim que és essencial la millora dels aspectes laborals. També uns bons pressupostos ajudarien a desenvolupar aquest punt.

Creiem també, de manera contundent, que el sistema compost històricament a Catalunya per l'escola pública i l'escola concertada ha de garantir les mateixes obli-

gacions pel que fa a l'alumnat, pel que fa a les famílies i pel que fa al mapa educatiu. I m'estic referint a abordar la diversitat i assumir la davallada de natalitat i no concertar, com ja s'ha dit també, les escoles que segreguen per sexe, que és un tema, com també s'ha dit, que s'està duent a terme. Mateixes obligacions i corresponsabilitat; és molt senzill i crec que és molt clar. I sobretot la interlocució amb el territori, perquè a Catalunya hi ha moltes realitats i s'ha de veure cas per cas, poble per poble i ciutat per ciutat.

Dit això, vull defensar la capacitat professional i el lideratge polític de la conselleria d'Educació, i recordar que, en poc més de cinc mesos, ni és possible solucionar la situació que arrosseguem de molts anys ni podem implementar grans canvis revolucionaris; però reiterem el nostre compromís amb el pacte contra la segregació, generant més oportunitats i protegint en especial aquells centres amb complexitat i que s'omplen de matrícula viva, i la nostra aposta per cercar tots els mecanismes, treballant per la millora educativa. I ara m'estic referint també a posar en valor el conveni amb l'OCDE. Ahir ho explicava la consellera amb la interpel·lació d'Esquerra Republicana. No entenem quin és el perill que veuen vostès d'aprendre de solucions i bones pràctiques d'un organisme que representa el progrés i els projectes comuns de molts països, que sovint nosaltres volem imitar també des d'aquesta cambra.

No coincidim tampoc en la demanda de derogar tots els decrets vigents. Creiem –també s'ha dit amb anterioritat– que s'hi poden introduir millores, que es poden revisar qüestions, però creiem que són eines que no s'han d'eliminar al cent per cent.

I, per descomptat, per acabar, una clara i contundent defensa de la llengua catalana com una joia cultural, com una riquesa, com una eina de cohesió. Així ho estem fent i així crec que s'ha fet des de fa bastant de temps.

I aprofito que tinc la paraula per trencar una llança a favor de la tasca que l'escola, en aquest sentit, ha fet. Sovint apuntem a la nostra escola com la culpable de tot el que passa a la societat, i també molt sovint apuntem a l'escola com l'única capacitat de resoldre tot el que ens preocupa socialment. Si algú ha mantingut l'ús, l'aprenentatge i la defensa de la llengua catalana ha estat l'escola. Podem millorar la seva protecció? Evidentment, i així ho estem fent, i crec que és un tema de consens. Però aturem, si us plau, el discurs perillós de que la culpa de l'escàs ús social del català el té només l'escola. Crec que els docents han fet molt bona feina en aquest sentit i jo vull agrair, per acabar la meua intervenció, aquesta tasca i aquesta defensa de la llengua.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes poden fixar la seva posició. Per fer-ho, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Diputados, diputadas, *consellera*, buenos días de nuevo.

Esta moción debería abordar un tema fundamental: el futuro de nuestros hijos y del sistema educativo. Y en aquellos puntos –pocos– que hablan de mejorar las condiciones laborales de los docentes y de bajar las ratios cuentan con el apoyo del Partido Popular. No cuenta, la CUP, con el apoyo del Partido Popular, cuentan los docentes y los profesionales de la educación.

Pero la moción que presenta hoy la CUP es un ataque contra la calidad educativa, contra la meritocracia y contra la libertad de elección de las familias catalanas. Nos proponen un modelo que no es de educación, sino de adoctrinamiento; un modelo que no es inclusivo, sino excluyente; un modelo que no busca la excelencia, sino la mediocridad. Y lo hacen con la arrogancia de siempre, creyéndose los dueños y señores de la educación de nuestros hijos, imponiendo su ideología sectaria y totalitaria.

Quieren acabar con la educación concertada e imponer un modelo único, eliminando la opción que salga de su marco mental. Esto no va de justicia social, va de control ideológico. No les importa la calidad de la enseñanza, no les importan los alumnos ni sus familias, les importa su proyecto radical y excluyente. Atacan el derecho de los padres a escoger la educación de sus hijos, eliminando cualquier alternativa a su modelo, que se ha demostrado fracasado. Pero, señores de la CUP, ¿qué podemos esperar de los que defienden una Cataluña donde la educación esté más preocupada de la ingeniería social que por enseñar mejor matemáticas, ciencia o historia? ¿Qué podemos esperar de un partido que tenía una portavoz que decía que los hijos se tenían que tener en común y ser educados por la tribu? Para tribu están ustedes, señores de la CUP.

Quieren una escuela donde solo se pueda hablar en catalán, imponiéndolo no solo en las aulas, sino también en los patios, en las actividades extraescolares y ya hasta en el comedor. Una escuela donde se margina a los niños castellanohablantes, donde no se respeta la diversidad, donde no se cumplen ni siquiera las sentencias judiciales. Esto no es educación, es más de su ingeniería social. Y lo hacen, por desgracia, *consellera*, con la complicidad del PSC, que prefiere seguir con el modelo implementado por el separatismo para seguir contentando a sus socios de investidura en lugar de ponerse a preocuparse por la calidad del sistema educativo

Pero es que hay más: se niegan a acatar las sentencias de los tribunales españoles, se niegan a permitir que el castellano tenga ni siquiera el veinticinco por ciento en las aulas. Hablan de democracia, pero niegan la justicia. Hablan de pluralidad, pero imponen su pensamiento único. Hablan de igualdad, pero castigan a las familias que piensan diferente de ustedes.

Pero desde el Partido Popular lo tenemos muy claro: no vamos a aceptar este despropósito. Exigimos un sistema educativo basado en la excelencia y en la libertad; un sistema que garantice el derecho de las familias a elegir la educación que quieren para sus hijos; un sistema donde el esfuerzo y el mérito sean premiados, no castigados. Basta de utilizar el idioma como arma política. El castellano es tan propio de Cataluña como el catalán y es intolerable que sigan excluyendo y marginando a miles de niños en su propio país.

Quiero aprovechar para mostrar el apoyo de mi grupo, el apoyo total y absoluto a una entidad a las que ustedes atacan en su moción, Asamblea por una Escuela Bilingüe, a la que acusan de catalanófoba. ¿Y lo hacen simplemente por qué? ¿Porque defienden el derecho de los alumnos a estudiar también en castellano? Es una vergüenza que ustedes, en este Parlament, en mociones presentadas aquí, se dediquen a señalar a entidades simplemente por no pensar como ustedes. Los mismos que hablan de libertad, de pluralidad, son los que quieren imponer un sistema monolingüe, adoctrinador y excluyente.

Pero que les quede claro: no nos van a callar. Vamos a seguir defendiendo una escuela de todos y para todos, y luchando para que ningún niño en Cataluña sea discriminado por su lengua y para que las sentencias judiciales se cumplan, por muchas pataletas que tengan ustedes. No aceptaremos que un puñado de radicales decida por todos los catalanes. Cataluña no es suya, la educación no es suya y nuestros hijos desde luego que no son suyos.

Nuestro partido seguirá defendiendo el sí a la libertad, el sí a la educación de calidad y el sí al respeto a las familias. Porque Cataluña necesita educación, oportunidades y futuro. Y desde el Partido Popular seguiremos luchando para ello con todas nuestras fuerzas.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, president. Senyors consellers...

Els treballadors penitenciaris, els funcionaris penitenciaris han patit més de seixanta agressions en tan sols el mes de gener. L'any passat, la Núria, treballadora penitenciària, fou assassinada. Senyor Espadaler, no sigui covard. Baixi ara mateix i parli amb ells, com ho ha fet el nostre diputat, el senyor Sergio Macián. (*Aplaudiments d'una part de l'hemicicle.*)

El president

Li prego que torni..., que torni a la qüestió, senyor diputat.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bien, votaremos en contra de la pretensión de la CUP de establecer..., de imponer, mejor dicho, un modelo de educación totalitario, sectario, basado en el ataque sistemático a la libertad de las familias de elegir el modelo educativo que consideran más adecuado para sus hijos, de demonizar la concertada, del desmantelamiento de la autoridad en las aulas y de la perpetuación de la erradicación del castellano también en las aulas.

Pero es preciso hablar de algo que trasciende las propuestas totalitarias de un partido marginal como la CUP. Me refiero al desprecio a la verdad que realiza constantemente el Govern de la Generalitat del Partido Socialista. La consellera Niubó, aquí presente, hace muy poquito ha dicho que en Cataluña se cumple la sentencia del veinticinco por cien. Y, sí, lo ha hecho escribiendo una carta al presidente de la Comisión de Peticiones de la Unión Europea, ¿eh, señores socios de Esquerra Republicana? Qué lástima que no esté aquí el señor Vila, el *conseller* de Política Lingüística, para que se entere.

Esto es una mentira contumaz, señora Niubó, es una mentira constante, contumaz. ¿Por qué? Porque el Govern ya promulgó un *decret* i una *lleí* para abordar la sentencia del Tribunal Superior de Justicia y del Tribunal Supremo, la del veinticinco por cien. Porque es una burla al estado de derecho, pero es que esta burla al estado de derecho también tiene como consecuencia la condena expresa de la Unión Europea, que exige garantizar los derechos lingüísticos de todos los alumnos catalanes.

Y en un alarde de falacia –por cambiar el adjetivo– el señor Illa anuncia, a bombo y platillo, un convenio con la OCDE. Hombre, dice él que es para mejorar el sistema educativo catalán a cuatro años vista, como si estamos ahora para perder un año con la situación lamentable y deficiente del *model d'escola* catalana, cómo marcan las pruebas PISA y otros resultados internacionales, y dice: «Porque milagros...» Dijo literalmente: «Milagros a Lourdes.»

En definitiva, todos sabemos que esto es una falacia para diluir su responsabilidad detrás de una organización transnacional para esconder el fracaso de su gestión educativa y cambiar –cambiar– el foco de atención.

Pero para salir del desastroso estado en el que se encuentra la escuela, el sistema educativo catalán, no se necesitan ni milagros de Lourdes ni convenios con la OCDE, se necesita voluntad política, que el Govern reconozca su culpa y que revierta eficazmente la situación, que los altos cargos d'Educació hagan su trabajo y que el Govern esté al servicio de los catalanes y de la excelencia educativa.

Porque, ¿para qué están los altos cargos si recurren a agentes externos para solucionar los problemas? ¿Para qué está esta Administración d'Educació que es gigantesca, si llaman a la OCDE para decirnos lo que ya saben los profesores experimentados en las aulas y las familias que sufren las consecuencias directamente del fracaso escolar de sus hijos?

El Govern ha perdido el rumbo, está clarísimo. Está desconectado de la realidad de las aulas, desconectado de los profesores que pisan las aulas y desconectado con las familias que sufren el desastre del modelo educativo catalán.

El convenio con la OCDE está orquestado de espaldas a la comunidad docente, a las familias y a la realidad catalana. El convenio de la OCDE lo acabará retirando, lo sabe usted muy bien, señora Niubó, el Govern. ¿Por qué? Porque desprecia a los profesores que ya está provocando su profundo malestar, se están manifestando rotundamente en contra de esto, porque les soslayan su autoridad.

Porque el Partido Socialista, bueno, es un trilerio y ha hecho, pues eso, un truco de ilusionismo, y cambiar el foco del debate, como he dicho anteriormente. Porque es un convenio que no se sostiene, si es que lo anunció antes de firmarlo, el señor Illa.

Bien, frente a su modelo fracasado d'*escola catalana*, VOX lo que quiere proponer –y lo hemos dicho siempre– es que se haga un análisis pormenorizado, multifactorial, sin apriorismos de ningún tipo, de todos los elementos que configuran el hecho educativo, dar protagonismo a los profesores que están en las aulas, escuchar a las familias y aplicar sus soluciones.

Si queremos disfrutar, seguir disfrutando de una sociedad del bienestar en donde nuestra estructura empresarial, en donde nuestro sistema sanitario, el sistema cultural y el sistema judicial sea potente, sea poderoso y sea de calidad, si no tenemos una buena escuela, no saldrán los profesionales que la han de sustentar.

Muchas gracias.

El president

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Benvingudes les membres de la comunitat educativa que avui ens acompanyen. Ja avance que nosaltres votarem a favor de tota la moció, tret de derogar el decret d'autonomia de centre, que sí que pensem que s'hauria d'ajustar, però que ben utilitzat podria ajudar a millorar la igualtat d'oportunitats.

Dit això, sí que voldria fer algunes consideracions i comence per una obvietat, i és que el nostre sistema educatiu està en crisi i, com totes les crisis, són multifactorials i voldria citar algunes causes. La primera és la manca d'inversió, de recursos, de reconeixement que pateixen els professionals, tant els docents com el personal educatiu, que estan en unes condicions precàries, que no només no s'han revertir les retallades de fa uns anys, sinó que, a més, no s'han actualitzat a les necessitats actuals.

La segona és l'existència d'una doble, fins i tot triple xarxa que està succionant recursos de l'escola pública. La tercera, també, són les condicions de desigualtat que pateixen una bona part d'infants i joves del nostre país. Vull recordar que un de cada tres està en situació de risc d'exclusió social, i això no només és font de segregació, sinó que també determina l'èxit o el fracàs educatiu.

I, per últim, és cert que cada vegada estem en un món que és més incert, que és més difícil fer previsions, però això no és excusa per reconèixer que els últims anys hi ha hagut una absoluta manca de lideratge per part del Departament d'Educació, que ha actuat d'esquenes a la comunitat educativa, donant cops de volant i sense un rumb clar de cap a on hauria d'anar el nostre sistema educatiu.

Dit això, jo crec que en aquest moment el que ens hauríem de plantejar són tres grans preguntes. La primera és què han d'aprendre, quins són els aprenentatges que necessiten per a ara i per al futur infants i joves. Estem parlant del famós currículum, tant acadèmic com emocional.

El segon és com i quina seria la millor manera d'assolir-ho –metodologies, condicions d'educabilitat, la formació del professorat i de la resta de treballadors i de treballadores educatives.

I, per últim, quins són els recursos que serien necessaris per dur a terme aquest pla i per mantindre un sistema educatiu que siga capaç de planificar i alhora també tinga una certa flexibilitat.

No estem en aquest punt, i per això sí que crec que, per un costat calia destacar aquesta necessitat d'un debat profund, perquè no només educa, diria, les escoles, no només educa la comunitat educativa, eduquen els països sencers. Però, bé, jo crec que aquesta moció sí que recull alguns punts que són urgents i que és necessari començar-los a aplicar.

Evidentment, en primer lloc, l'escola inclusiva. És un decret que va estar aprovat per àmplia majoria l'any 2017 en aquest Parlament i que, sense recursos, ens està abocant a veritables situacions dramàtiques i de patiment a les aules, frustració i dolor per part de les famílies, de l'alumnat i també, evidentment, del professorat. Per tant, més recursos humans, desdoblaments, reducció de ràtios, més aules d'acollida, reduir la burocràcia i reconèixer com cal, salarialment, però també socialment, laboralment, a totes les professionals.

Sobre les professionals, algunes consideracions. Crec que cal aquí esmentar el famós acord amb l'OCDE. Jo crec que aquest acord amb l'OCDE és una gran equivocació. Suposa externalitzar cap a on ha d'anar el nostre sistema educatiu, quan aquí tenim professionals amb experiència, amb coneixements que són les que haurien de, amb una bona dosi de confiança per la nostra part, dir-nos cap a on hauríem d'anar. A més, el representant de l'OCDE vull recordar que va dir: «El professorat també ha de ser mentor, *coach*, treballador social.» No sé què més volem que facen també els professors, quan, a més, com que no existeix aquesta figura encara d'infermera escolar, moltes vegades també acaben fent tasques sanitàries. I tot això en una situació de davallada del poder adquisitiu i havent de revisar aquesta formació inicial i també permanent, que hauria de ser consensuada i rigorosa.

A més, evidentment, se'ls hauria de fer copartíips i caminar cap a una governança més democràtica i participativa als centres educatius, i la urgent, necessària derogació del decret de plantilles. Ja ho hem dit, s'ha de caminar cap a una xarxa única, pública, inclusiva, de qualitat. N'hem parlat força. És cert que no tota la concertada és igual –sí que ho vull reconèixer. Hi ha concertada que és més elitista que una altra; però això no vol dir que..., és una anomalia com una catedral, que només en Madrid estem en aquests nivells de concertada i que és un succionador de recursos i font de segregació.

I, per últim, i no menys important, evidentment, la situació del català arreu, però també a l'escola, en part per la persecució (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabe, president– que practiquen contra la nostra llengua entitats, partits, estaments judicials. La llengua vehicular de l'escola és el català. I, a més, ho és mentre els infants estan a l'escola; per tant, dins de les aules, però durant tot el temps educatiu. I, una vegada més, cal reivindicar la importància de la immersió lingüística i també que posar-la en pràctica no va només de discursos, va de compromís, de recursos, d'acompanyament i també d'exigència. Per tant, necessitem una estratègia conjunta de reflatament del català i, evidentment, l'aprenentatge no va de percentatges i ens trobaran...

El president

Ha d'anar acabant, diputada.

Jéssica Albiach Satorres

–Sí, acabe, president. No volem avançar-nos a la sentència sobre el català, però en cas de que siga negativa, evidentment ens trobaran treballant per una estratègia conjunta de resposta de país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé, permetin-me que, abans de començar la meua intervenció, els faci avinent que ha set assassinat a trets l'activista iraquí Salwan Momika, un activista antiislam, conegut per haver cremat públicament un Alcorà. A falta d'una investigació exhaustiva, semblaria ser que la religió de la pau que vostès avalen i defensen ja hi ha tornat.

Compartim plenament les seves reivindicacions pel que fa a la llengua. Cal garantir que el català sigui llengua vehicular a tots i cadascun dels centres d'aquest país i que les extraescolars que oferta l'escola pública o les activitats de pati obert i menjador es desenvolupin en la llengua natural i pròpia d'aquest país. Evidentment, també volem erradicar el vint-i-cinc per cent de castellà a les aules fixat pels tribunals espanyols, però som plenament conscients que no aplicar les sentències judicials tindria conseqüències greus per al personal del departament i per al propi professorat.

Vostès sempre han set un partit irrisori en aquesta cambra. Saben bé que mai ossetaran la presidència de la Generalitat i que, per tant, mai hauran de complir allò que redacten i prometen. I s'aprofiten d'aquesta certesa per plasmar propostes que són inviables sense la prèvia restitució de l'Estat català. La seva és una bona tàctica a curt termini, però tard o d'hora l'electorat abandonarà la barca, perquè qui vol anar a la mar no es conforma amb estar amarrat al port de per vida.

Els allaus immigratoris dels que són víctima de manera incessant, i que la majoria de partits d'aquesta cambra aplaudeixen illusa o maquiavèllicament, aboquen el país a una situació límit. Dels empadronaments fraudulents en deriven una sèrie de drets; drets que tenen un cost. I aquest cost no l'assumeix qui ha entrat amb visat. Aquest cost l'assumim els catalans. L'educació, la sanitat, serveis socials, aquest cafè i ensaïmada per a tothom és la ruïna del país.

És clar que tenim aules col·lapsades, aules on els alumnes del país són minoria; una minoria atrapada entremig d'estudiants acabats d'arribar, sense coneixements mínims de cap matèria i sense domini de la nostra llengua nacional. Això no hi ha aula d'acollida que ho arregli. No hi ha repartiment equitatiu que ho resolgui. Per evitar els guetos als centres públics, han obligat els contribuents catalans a pagar la concertada als immigrants. Ara tenim guetos a les públiques, guetos a les concertades i un informe PISA que revela –oh, Déu meu!– l'abast de la tragèdia.

I en comptes de dir: «Aturem aquesta invasió orquestrada que fa caure la qualitat dels nostres serveis públics, que tensiona les ràtios de les aules i que posa en risc el rendiment acadèmic dels nostres fills», vostès diuen: «Eliminem concerts educatius, augmentem les plantilles de docents, espongem les aules». Sí, sí, ens sembla fantàstic, però qui pagarà aquesta festa? El que ha entrat amb visat de turista i s'han empadronat fraudulentament o un altre cop pagarem nosaltres?

Proposen derogar diferents decrets al·legant qüestions democràtiques i de pluralitat. Home! Vostès que empren i validen la força física contra qui pensa diferent, parlant de pluralitat, això sí que és digne d'estudi. No proposen derogar aquests decrets per garantir la pluralitat. El que pretenen és centralitzar, manllevar als claustres del centre a l'autonomia que tenen ara per decidir en base al tipus d'alumnat i de professorat de què disposen. Vostès volen eliminar elements jeràrquics, perquè les directrius polítiques arribin més bé. Volen continuar polititzant les aules i garantint que el seu discurs homogeni sigui inoculat a les noves generacions.

Nosaltres no volem adoctrinar el jovent. Volem fomentar el pensament crític i volem decisions quilòmetre zero, no pas dictades des d'un despatx de Barcelona. Dos-cents vint mil alumnes estrangers durant el curs 2022-2023, dels quals disset mil incorporats el mateix any. El problema ja no és només la ràtio de les aules. El problema és el percentatge de imprudents i forassenyats per metre quadrat que hi ha en aquesta cambra.

El president

A continuació, obrim un torn de dos minuts perquè el grup proponent pugui pronunciar-se sobre les esmenes. Per fer-ho té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president. Hem acceptat aquelles esmenes que milloraven el text. D'altres no les hem acceptat, perquè no ho compartim. I aquí s'han evidenciat on estan les discrepàncies; són claríssimes. D'una banda, la qüestió de l'OCDE són els mateixos que proposaven privatitzar les pensions. Com hem de fer a cas a aquesta gent en matèria d'educació? En segon lloc, la qüestió de la concertada. Naltros ho hem deixat clar: volem acabar amb la doble xarxa i la nostra aposta és integrar les escoles concertades que ho desitgin, que són aquelles que estan fent una tasca social. Nosaltres sabem que no totes les escoles concertades són elitistes i per això diferenciem. Aquelles que fan una tasca social, les integrem, i aquelles que realment són elitistes i que s'estan enriquant a costa dels diners de tots i totes, que es paguin ells la festa.

Però és que no estem parlant d'això, en aquesta moció. En aquesta moció estem parlant d'una qüestió que és de mínims, que és actualitzar i corregir el que és de sentit comú, que és que s'acabin els concerts amb aquelles escoles que continuen segregant per sexe, i després, que es deixi de tancar només línies a l'escola pública abans que comenci el curs. Això està succeint. A l'escola concertada no se la toca. Això s'ha de corregir.

I per últim hi ha la qüestió de la llengua. Deia el diputat del Partit Popular: «No dejaremos que un puñado de radicales decida por todos los catalanes.» Escolti, estem totalment d'acord. Estava parlant per l'alta judicatura espanyola, oi? Nosaltres estem d'acord, eh?, amb vostè. No volem deixar que una colla, que uns pocs radicals espanyolistes, uns *hooligans* de la ultradreta espanyolista, decideixin per tots els catalans. Estem totalment d'acord amb vostès!

I per això, precisament per això, considerem que és essencial desbordar aquestes ingerències dels tribunals espanyols. I m'agradaria recordar que els únics que han discriminat i vulnerat drets són vostès, la dreta i la ultradreta espanyolista amb l'Asamblea por una Escuela Bilingüe, vulnerant els nostres drets a aprendre en català en base a aquestes ingerències, assenyalant i assetjant professorat. Abraçada enorme als nou del Palau.

I per últim, sí, l'única manera –i acabo– de desbordar les ingerències dels tribunals espanyols és exercint sobirania des d'aquestes institucions catalanes i amb mobilització popular. Acabo de veritat, president.

El president

Ha d'acabar. No, no, ja. Se li ha acabat el temps.

Laia Estrada Cañón

Si la meua llengua fa trontollar els fonaments del seu estat...

El president

Senyora diputada.

Laia Estrada Cañón

...significa que han construït el seu estat sobre la nostra terra. Això ho deia... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vint-i-cinquè de l'ordre del dia.

El punt vint-i-quatrè de l'ordre del dia... Els prego que retirin aquests cartells, responent a allò que diu el Reglament que s'ha de complir de manera escrupolosa. Demano als serveis de la cambra que facin retirar aquests cartells.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política energètica. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i, per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Mònica Lora Cisquer.

Mònica Lora Cisquer

Bé, molt bon dia. Bé, com ja vam exposar... Consellera... Bé, com ja vam exposar en la nostra interpellació, les polítiques impulsades en els darrers anys per avançar cap a una suposada transició energètica són nefastes. I són nefastes perquè estan impregnades del seu terror del fanatisme climàtic. I, per això, hem de denunciar la mala gestió energètica a Catalunya; gestió que ha provocat un augment de la dependència i de la pobresa energètica, incrementant també el risc de desabastiment tant per a la indústria com per a les nostres llars.

Els socialistes, el Partit Popular i tots els partits separatistes, d'una forma o altra, han demonitzat les centrals nuclears, quan aquesta és una de les fonts més robustes, verdes, eficients, econòmiques i constants. I sí, menciono el Partit Popular, perquè tots recordem que va ser amb el Partit Popular en el govern d'Espanya que es va tancar la central nuclear de Garoña, malgrat que Mariano Rajoy afirmés amb completa rotunditat en campanya, abans d'entrar al Govern, que..., si el Partido Popular llegia al Gobierno, Garoña no se iba a cerrar. Pues bien, el PP llegó al Gobierno de España y Garoña se cerró. *(Alguns aplaudiments.)*

Mirin, les dades demostren que el pes de l'energia nuclear en la producció energètica de Catalunya és essencial. Hem de recordar que el cinquanta-nou per cent de l'electricitat generada a Catalunya prové precisament de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs i que aquestes cobreixen el trenta per cent del consum elèctric de les llars espanyoles. Per tant, podem afirmar, doncs, que l'energia nuclear és la columna vertebral del nostre sistema energètic.

Per això reivindiquem la necessitat d'explorar i aprofitar totes les fonts d'energia netes disponibles a Catalunya, amb especial atenció cap a la nuclear. I amb aquesta moció també expressem la nostra oposició frontal al pla de tancament i desmantellament de les centrals nuclears d'Ascó I, Ascó II, Vandellòs II, que està prevista per al 2030 i 2035. I és que insistir en el tancament de les nostres centrals nuclears i no prolongar-ne la seva vida útil és d'una greu irresponsabilitat política, i ho direm des de VOX les vegades que faci falta.

Després ens trobem amb un exemple molt clar del que significa el Partit Socialista, i ho demostraré amb cinc notícies. Octubre del 24: «Ribera asegura ahora que apoyará la energía nuclear cuando sea vicepresidenta de la Comisión Europea.» També d'octubre del 24: «Ribera asegura ahora en Europa que apoyará el uso de la energía nuclear porque esta garantiza una sólida cadena de suministro.» Novembre del 24: «Ribera se despide del Gobierno de España emitiendo la orden del cierre de la central nuclear de Almaraz.» Y —oh là là!— el 8 de enero de 2025: «El PSOE de Extremadura dice “no” al cierre de Almaraz.»

Pero es que después de una semana..., després, el 15 de gener del 25: «Illa rec-haza sumarse a un frente común contra el desmantelamiento de nucleares, porque estamos centrados en la transición ecológica.» Clar, què vull dir amb això? Que des del Partit Socialista són el seu propi mem. *(Aplaudiments.)* Diuen una cosa a Brussel·les; diuen una altra cosa a Madrid, i després una tercera a les diferents comunitats autònomes. No té cap tipus de sentit i no té ni cap ni peus. I és que no són opinions, són els seus fets, que parlen per si sols, fets que precisament demostren confusió, demostren improvisació. I no només això, sinó que demostren decisions que posen en risc el futur energètic d'Espanya.

També proposem, en aquesta moció, eliminar els impostos mediambientals propis de Catalunya i els gravàmens fiscals que no fan més que perjudicar la compe-

titivitat de les nostres empreses i indústries. Perquè, mirin, la càrrega fiscal de les nostres centrals nuclears l'any 2024 ha estat descomunal: entre tributs, ecotaxa i altres impostos han arribat a pagar, l'any 2024, 219 milions d'euros, una xifra que no només és injusta, sinó que frena *ipso facto* la competitivitat d'un sector que és estratègic. També demanem en aquesta moció la derogació de la llei del canvi climàtic, tant autonòmica com estatal, que no és més que un monument al fanatisme climàtic i que posa un fre a la nostra economia i a la nostra sobirania energètica.

I, per últim, sí que els hi vull dir, no?, que votar en contra d'aquesta iniciativa és votar en contra del benestar dels catalans, de la indústria, de llocs de treball qualificats com són, doncs, l'enginyeria i la investigació.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Hi ha una esmena presentada. Per defensar-la té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. Els debats sobre el tancament de les centrals nuclears han estat recurrents des de fa temps en aquest Parlament. El fracàs en la implementació del vehicle elèctric n'és un exemple, i el programa d'ajudes Moves III ho ratifica: fins a onze mesos de retard i 67 milions d'euros, dels quals només s'han distribuït 7 milions als sol·licitants. La mateixa història es repeteix en les subvencions per a plaques solars, on els retards arriben a cinc anys i que des del 2021 només s'ha pagat un onze per cent d'aquestes ajudes destinades als projectes. El Govern ha fet grans promeses, però no les ha executat.

Catalunya representa només el 14,40 per cent de tot l'Estat en energies renovables i és la tercera que menys energia neta produeix. A Catalunya només es genera l'u per cent del total de l'Estat espanyol, i això implica costos. Com sempre, a pagar més. Actualment, més del vuitanta per cent de l'energia que consumim a Catalunya es importada, cosa que encareix el preu de l'electricitat i que afecta directament el cost de la vida de tots nosaltres. De fet, l'índex de preus al consum a Catalunya va augmentar el 2,6 per cent al novembre de l'any passat, el 2024, sobretot impulsat per l'augment de l'electricitat i els combustibles.

Davant d'aquest escenari, Aliança Catalana defensa un model energètic basat en el pragmatisme i l'eficiència, apostant per una combinació equilibrada d'energies renovables i energia nuclear, amb la implantació de petits reactors modulars; que substituir aquesta producció amb energia solar requeriria ocupar 2.914 hectàrees amb panells solars. Si volguéssim substituir els dos reactors d'Ascó, en caldrien sis mil, d'hectàrees.

És cert que les energies renovables han avançat molt en els últims anys, però, no obstant això, no tot són flors i violes. Per això, defensem una transició ordenada on les energies renovables avancin sense posar en risc la nostra seguretat energètica. Catalunya no es pot permetre el luxe de desmantellar infraestructures sense una alternativa viable. Cal treballar en restituir l'estat català i assolir la plena independència energètica, gestionant els nostres propis recursos amb criteris d'eficiència, sostenibilitat i autonomia nacional. L'energia nuclear ha de continuar jugant un paper central en el nostre model energètic; només així garantirem una Catalunya forta, sostenible i independent en temes energètics.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula en primera instància, pel Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Ignasi Prat i Sarri.

Ignasi Prat i Sarri

Bon dia, molt honorable president, membres de la Mesa, honorables consellers, diputats, diputades, públic assistent. Miri, senyora Lora, nosaltres votarem que no a

aquesta moció, òbviament, però no perquè siguin negacionistes del canvi climàtic, que també, sinó perquè nosaltres volem sobirania energètica amb energia renovable, i el que no podem permetre és que es perpetuen les nuclears *sine die*, i no estem per aquest despropòsit. Junts per Catalunya volem que les nuclears acompanyin fins a assolir la sobirania energètica amb energia renovable. Per tant, com que volem un país sobirà, tenim clar que també volem la sobirania energètica.

Ens recolzem molt en la Proencat i les seves previsions. Òbviament, ens encantarania que les previsions de la Proencat es complissin i el 2030 ens trobéssim amb els paràmetres desitjats, però som conscients que serà molt difícil, ja que anem molt endarrerits; però sí que veiem possible arribar, el 2050, a aquesta sobirania. I segur que ens podríem posar d'acord a reclamar que els processos burocràtics per a l'adjudicació de permisos siguin molt més ràpids i efectius i així poder tirar endavant més ràpidament els projectes en curs i els que puguin venir, i d'aquesta manera acompanyar els municipis i ajuntaments perquè puguin ser més resolutius.

Volem deixar un país molt més net i sostenible als nostres fills i filles. El que no volem són les energies dependents, que no ens interessin per a res. Per tant, el que tenim clar és –i si em deixen fer una similitud cinematogràfica..., *El senyor dels anells*, en aquest cas–: VOX vol que visquem a Mordor. Vol foc, vol gas, vol urani, vol carbó, vol petroli; en definitiva, vol foscor. I el que volem Junts és viure a la Comarca, és aprofitar el vent, el sol, l'aigua, la terra, i així tenir un país, energèticament parlant, renovable en tots els sentits. Estem davant de dos models: VOX, país, Mordor, foscor; Junts, país, Comarca, llum.

Però, mentrestant, hem d'anar acompanyats de les nuclears. No promourem el tancament immediat, com d'altres demanen, perquè això voldria dir anar tots a peu o en bicicleta, ja que no podríem ni anar gairebé amb transport públic. En definitiva, com ja l'hi he avançat a l'inici de la intervenció, votarem «no» a aquesta moció. I, si poden, marxin de Mordor i vinguin a la Comarca.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juli Fernández i Olivares.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, president. Conseller, conselleres, diputats, diputades, bon dia. Com no pot ser d'una altra manera, votarem en contra d'aquesta proposta de l'extrema dreta. Proposta de l'extrema dreta presentada per VOX, reduïda per Aliança Catalana, però que diuen el mateix quan es refereixen al canvi climàtic o a l'odi o a la divisió. Esquerra Republicana de Catalunya el que no farà mai és no treballar per la vida i el futur de les generacions futures.

Aquesta proposta és terriblement ideològica. Dic «terriblement» perquè, com que vostès sempre advoquen per que la ideologia és dolenta, doncs per vostès deu ser terrible que sigui profundament ideològica. És profundament ideològica anant a les arrels del neoliberalisme, anant a les arrels de l'egoisme, anant a les arrels dels guanys per a avui i és igual el que passi demà, anant a les arrels d'«agafa el que puguis mentre visquis». Vostès, amb la pàtina de les nuclears..., perquè la seva proposta al final és «fem el que fèiem els anys setanta i continuem, mentre puguem, igual», amb aquesta pàtina, després s'arriba al que realment busquen, que és desregulació, que és que no hi hagi mecanismes per incentivar models alternatius d'energia a aquells que ara operen, que són els de la concentració en uns pocs, en grans corporacions.

Vostès el que ens acaben plantejant és: «Traguem tots els mecanismes que puguin ser utilitzats per incentivar les energies verdes, les energies renovables, traguem-los tots i, a més a més, explorem» –m'ha agradat aquesta– «totes les vies per explotar recursos energètics.» És una manera elegant de dir: «*Drill, baby, drill.*» El que a vostès els hi agrada: «*Drill, baby, drill.*» «Perforeu», eh? –petroli, *fracking*, carbó–,

«nena.» Doncs ni *drill* ni *baby* –ni *drill* ni *baby*. Ecologisme, companys i companyes; verd, companys i companyes: aquest és l'únic model de futur. No hi ha model de futur si no hi ha perspectiva ecologista en totes les intervencions d'infraestructures; també en les energètiques. Perquè potser sí que s'ompliran les butxaques alguns amb les propostes neoliberals –potser sí–, però durant molt poc temps, perquè els seus fills i filles, nets i netes, ja no podran fer-ho, perquè no els hi quedarà re per fer-ho.

I nosaltres, al final, el que volem és que hi hagi planeta, que hi hagi vida i que hi hagi futur per a tota la gent, per a tota la humanitat. I tenir present que no només no hi ha planeta B, sinó que no hi ha país B, i que, per tant, en aquelles intervencions que fem a nivell local, hem de ser també coherents amb aquesta manera d'entendre el futur i el món, i aplicar-nos allò que les tribus originàries americanes diuen, que és que el planeta, el país no és alguna cosa que nosaltres li deixem en herència a les properes generacions, sinó que és un préstec que elles ens fan a nosaltres i que els hi hem de deixar de la millor manera possible.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Senyors consellers, consellera Paneque, després de sentir aquest *repugnant* discurs masclista del membre de la Mesa diputat d'Esquerra, doncs, intentaré centrar el debat en el que veníem a parlar (*aplaudiments*), que és l'important. No per més cridar, senyor diputat d'Esquerra Republicana, membre de la Mesa, no per cridar més es té la raó. Ho repeteixo: repugnant, el seu discurs masclista.

Però, parlant de l'energia nuclear, mirin, senyors de l'esquerra, en diversos països d'Europa s'han desmantellat les centrals nuclears sense alternativa realista, posant així el nostre futur energètic en mans de Rússia. Aquesta ingenuïtat europea s'ha vist portada a l'extrem a Catalunya, on a la ingenuïtat se li ha sumat també la hipocresia. El tema energètic és una de les qüestions on més clara es veu la cultura del «no a tot» que hem sofert, malauradament, a Catalunya durant els darrers quinze..., aproximadament, quinze o vint anys. Perquè, mentre vèiem com triomfava el discurs antinuclear, observàvem també com es paralitzaven, un darrere l'altre, els projectes de les energies renovables per la pressió del territori. Ens hem estat oposant a l'energia nuclear, però alhora compràvem, com a catalans, l'electricitat a França, que prové de centrals nuclears. Però aquí, doncs, vostès no deien res. Volien electricitat de França, però tampoc no volien línies d'alta tensió per traslladar-la.

I, així amb tot, no? Així, després de tant de discurs verd i tants pins a les solapes d'alguns polítics de l'esquerra, doncs, avui en dia el seixanta per cent de l'energia que es consumeix a Catalunya prové de fonts nuclears. Nosaltres, el Partit Popular, hem estat sempre fermos defensors de l'energia verda de les centrals nuclears, de l'energia nuclear.

Depenem de les nuclears, però aquestes centrals tenen data de caducitat. Ascó I té una llicència fins al 2029; Ascó II, fins al 2030; i Vandellòs, fins al 2035. En cinc anys ens podem quedar a les fosques, senyors diputats de l'esquerra, sobretot –ens podem quedar a les fosques. A casa nostra, el Govern de Catalunya deu tenir pressupostos o no, però els catalans ens podem quedar a les fosques i sense tracció a les indústries. I, mentrestant, doncs, Salvador Illa mira a un altre costat per no molestar els seus socis de govern.

Ens estem jugant el futur, senyors diputats, i hem d'abordar aquest assumpte amb responsabilitat, apostant per una transició energètica raonable, gradual i sostenible. Aquí les nuclears han de jugar, també, un paper destacat, perquè suposen una ener-

gia de baix cost i sense impacte de carboni. Una apagada precipitada de les nuclears, per tant, només provocarà, només provocaria, un augment immediat de l'ús de les energies fòssils, com hem vist a Alemanya, perquè no és possible reemplaçar-les en tan poc de temps per altres energies netes. A més, un tancament precipitat afectaria també milers de llocs de treball de la província de Tarragona. D'això no n'han parlat vostès, perquè segurament tampoc no els interessa, però ningú se'n recorda. Vostès no se n'han recordat per res dels llocs de treball que generen aquestes centrals a la província, especialment a la província de Tarragona, i que viuen aquesta polèmica amb molta angoixa.

Per això, des del Partit Popular hem presentat una proposta de resolució perquè el Govern es mogui, una proposta que va més enllà de la moció presentada i que avui estem defensant, de la moció que presenta VOX. La nostra proposta de resolució va més enllà, doncs, perquè en la moció aquesta que debatem avui es parla de promoure l'extensió de la vida útil de les centrals nuclears. El Partit Popular anem més enllà i demanem sol·licitar formalment al Govern d'Espanya la pròrroga de les llicències de les centrals nuclears d'Ascó I, Ascó II i Vandellòs, més enllà del termini de pròrroga vigent fixat fins a aquest moment, no?

Per tant, nosaltres, ferms defensors de l'energia nuclear i ferms defensors de les centrals nuclears.

Gràcies.

El president

Sí, el diputat Juli Fernàndez demana la paraula. Per què em demana la paraula?

Juli Fernàndez Olivares

Sí, president, per al·lusions de la diputada García.

El president

La té. Dos minuts.

Juli Fernàndez Olivares

Diputada García, m'agradaria explicar-l'hi, si no ha entès la meua traducció de «*drill, baby, drill*» –«perforem, nena, perforem»–, que va fer el president Trump, dient que, a partir d'ara, les polítiques energètiques als Estats Units eren perforar i perforar per tenir més combustibles fòssils. (*Remor de veus.*) Davant de «*drill, baby, drill*», verd, companys i companyes –verd.

El president

Bé, demana la paraula el diputat Garriga. Per què em demana la paraula?

Joan Garriga Doménech

En virtut de l'article 15 del Reglament del Parlament de Catalunya, que estableix el nostre codi de conducta, volia demanar rectificació al diputat d'Esquerra Republicana per les seves expressions despectives contra la nostra diputada Mónica Lora.

El president

No... Aquesta presidència no considera que s'hagi entrat en els paràmetres d'allò que preveu aquest article.

Continuem el debat. Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bon dia a totes, conselleres, diputats, diputades. La moció que ens presenta ara l'extrema dreta és, primer, un atac al sentit comú, un atac a la intel·ligència i un atac al futur del nostre país i del planeta que hem de deixar a les properes generacions. Aquesta proposta no només nega el canvi climàtic, una realitat científica irrefutable, sinó que pretén, a més, arrossegat Catalunya a un model

energètic de finals de segle, obsolet i insostenible, amb conseqüències desastroses per al medi ambient, per a la salut pública i per a l'economia del nostre territori.

M'explico, encara que no caldria respondre a aquesta proposta medieval, com d'altres propostes.

Primer, el canvi climàtic és una emergència, no una ideologia. El feixisme és una ideologia; el nazisme és una ideologia; el falangisme és una ideologia. Dir que les normatives climàtiques imposen impostos ideològics no només és, com deia, un insult a la intel·ligència, sinó que ignora evidències científiques.

Cada dia que passa sense actuar, augmentem les conseqüències del canvi climàtic: sequeres, onades de calor extremes, incendis devastadors i una pressió insostenible sobre la biodiversitat i l'agricultura. Negar que aquests canvis són antropogènics i no naturals, negar aquesta evidència de que el canvi climàtic es produeix per l'acció de l'espècie humana, és una irresponsabilitat i una perversitat deliberada i malvada.

Catalunya ha estat pionera a reconèixer aquesta realitat i a adoptar polítiques climàtiques valentes, com la Llei 16/2017, que no només cerca reduir emissions, sinó protegir el futur econòmic, social i ambiental del nostre país. Proposar la derogació d'aquesta llei és desfer anys d'esforços dedicats a combatre la crisi climàtica.

En segon lloc, l'energia nuclear no és la resposta als nostres problemes energètics. És una tecnologia obsoleta, heretada del segle passat. Plantejar l'energia nuclear com a base del futur és desconèixer les seves limitacions i desconèixer els seus riscos. L'energia nuclear no és una energia neta –l'energia nuclear no és una energia neta, genera residus radioactius altament perillosos, que continuen sent una amenaça durant mil·lennis. On els dipositarem? Qui gestionarà aquesta herència tòxica? A més, la suposada seguretat de l'energia nuclear és un mite. Hem vist accidents catastròfics, com Fukushima, amb aquest efecte devastador durant dècades.

En tercer lloc, el futur passa per les renovables, no per eludir impostos mediamientals. En lloc d'invertir en energia nuclear, hem de centrar els nostres esforços en accelerar la transició cap a energies renovables com l'eòlica, la solar o la geotèrmica. Aquestes energies són segures, són netes, són viables i redueixen dràsticament les emissions de carboni. Catalunya té potencial per liderar aquesta transició, però no ho farà si seguim malbaratant recursos en models antics que només beneficien grans corporacions energètiques.

I, en quart lloc, protegir els llocs de treball passa per la diversificació, no per l'estancament. És cert que la indústria nuclear genera ocupació a zones com el Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre, però perpetuar aquest model no garanteix seguretat laboral a llarg termini. Continuar lligats a la nuclear és condemnar aquestes comarques a una paràlisi econòmica. No és moment de posar el retrovisor al segle XX, sinó d'avançar cap al segle XXI.

Aquesta moció no és només un error, és un perill. Nega la realitat del canvi climàtic obviant que és produït per l'acció de l'espècie humana, perpetua models energètics insostenibles, busca confondre la gent i posa en risc el futur del país per defensar interessos a curt termini. Catalunya ha de ser valenta, ha de liderar la transició energètica, que ha de ser justa o no serà, i ha de posar el benestar de la seva ciutadania i el benestar del planeta per damunt d'un model caduc que ens porta directament a la barbàrie.

Rebutgem aquesta moció i apostem per un futur sostenible, just i resiliència per a tothom. No hi ha prosperitat sense justícia ecosocial.

I, president, com encara em queda una mica de temps... Aprovecho para, después de lo que hemos estado escuchando esta mañana o lo que escuchamos ayer; después de este discurso que ustedes, señores de la extrema derecha, hacen, hay que desenmascararlos. Porque detrás de todo este machismo, de toda esta xenofobia, de todo este racismo, de todo este inmovilismo, este negacionismo, detrás de todo esto, detrás de este cuñadismo de barra de bar que pretende ser cuñadismo ilustrado de moqueta,

detrás de todo esto, lo único que hay es el servicio de los poderosos, es el servicio de aquellos que quieren tener beneficios a corto plazo a costa, si hace falta, del planeta y, sobre todo, a costa del derecho de las futuras generaciones. Ustedes no sé si lo hacen porque son tontos o porque son unos malvados, pero, en cualquiera de los dos casos, no son más que marionetas al servicio de los poderosos. Se creen ustedes líderes y lo que son es unos comparsas.

Gracias.

El president

Sí, senyor Garriga, em demana la paraula?

Joan Garriga Doménech

Ús de l'article 15 del nostre Reglament, codi de conducta. Dir «tontos» jo crec que és una falta de respecte als qui tenen una malaltia que està relacionada...

El president

No... (*Remor de veus.*) L'article 15 no...

Joan Garriga Doménech

És un insult i un...

El president

Esperi's –esperí's. L'article 15 no empara, justament, la petició que fa. En qualsevol cas, jo recullo el sentit de diverses intervencions que hi ha hagut i els demano a tots –a tots– que siguin molt més curosos a l'hora d'adreçar-se als altres membres de la cambra, en aquest cas concret i amb caràcter general. I això també fa referència a algunes de les afirmacions del seu grup parlamentari. (*Veus de fons.*) Aquesta presidència, senyor diputat, és absolutament curiosa a l'hora de mantenir el bon ritme del debat, però els demanem, justament, això.

Passem a la següent intervenció. (*Aplaudiments.*) Passem a la següent intervenció, que és... (*Veus de fons.*) No té la paraula. En qualsevol cas, vostè fa referència al 235, entenc. (*Veus de fons.*) Al 236. Molt bé.

Passem a la següent intervenció. En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats i diputades, evidentment, com saben, votarem que no a aquestes propostes de VOX. Primer de tot, pel seu contingut. Saben que no compartim ni aquesta moció ni absolutament res. De fet, vostès diuen que és sobre política energètica, però de política energètica en parlen ben poc. Només parlen de nuclears. De fet, sis dels set punts només parlen de les nuclears. Per tant, entenem que la seva política energètica només es basa en les nuclears. Així anem. Després, quan se'ls hi diu que són negacionistes climàtics, no s'estirin els cabells. És una realitat.

Vostès aquí ens parlen de... Al primer punt, encara ens podríem entendre: la pèssima gestió en matèria d'energia. Ho compartim, però no pel mateix. Vostès parlen d'uns temes, nosaltres sí que pensem que s'ha fet una mala gestió perquè, per exemple, no s'ha desplegat el Plater, no?, el pla territorial de desplegament de les energies renovables. I això, doncs, sí, ho critiquem obertament i pensem que no s'han fet les coses. Però nosaltres defensem la Llei 16/2017, del canvi climàtic de Catalunya. I la defensem i, de fet, el que critiquem és que no s'ha desplegat correctament. De fet, no s'ha desplegat la majoria d'articles ni d'impostos que preveu la llei. I aquest és el gran drama d'aquest país, no que vostès demanin que se suprimeixi la llei.

També ens parlen de les bondats de les centrals nuclears i ens diuen que són tan segures i netes. Bé, suposo que per desconeixement no deuen saber que els residus que produeixen no els vol ningú a prop de casa seu –per això, i de fet, ara encara

no se sap on acabaran aquests magatzems, perquè ningú no els vol al seu municipi, cosa bastant normal– i són uns residus molt perillosos, que duren milers d'anys, i que no se sap els efectes que tindran sobre el medi ambient i sobre les persones. Uns residus radioactius que actualment s'enterren a prop de les pròpies centrals, però que, com li deia, ningú no vol i aviam com acabarà. Per tant, no diguin que és neta, una energia neta, i no diguin que és segura, perquè els hi podria parlar d'uns quants exemples a nivell internacional de desastres nuclears que, evidentment, han comportat moltes morts humanes, molta contaminació, molta destrucció del medi ambient, i no per uns dies, sinó per anys.

I encara tinc cinc minuts; per tant, puc continuar... (*Remor de veus.*) Puc continuar cinc minuts més... Ara ja no (*rialles.*) Bé.

El president

És un home perspicaç, vostè.

Dani Cornellà Detrell

És clar, ho anava mirant...

Bé, aquesta proposta que presenta l'extrema dreta, sigui en català de l'Aliança Catalana, o sigui en castellà de VOX, el que ens demostra és que vostès, l'extrema dreta, la dreta, són les diferents cares d'una mateixa moneda que defensen l'*statu quo*, que defensen el negacionisme climàtic, que defensen les lleis de l'Estat espanyol, que defensen que res es pot canviar, que no val la pena lluitar, que no val la pena desobeir, que val la pena, doncs, aplicar sentències, sigui en contra de la llengua catalana, o sigui propostes de no tancar unes centrals que els seus reactors estan que fan pena i que cauen a trossos i que ho pagarem molt car tots els veïns i veïnes de Catalunya si no es tanquen en els terminis establerts. Vostès, l'extrema dreta, ho comparteixen absolutament tot, perquè venen d'allà mateix, les clavegueres de l'Estat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Andrea Zapata Alfonso. (*Veus de fons.*) Ah! Doncs té la paraula la diputada senyora Conchi Jiménez.

Conchi Jiménez Cruz

Sí; hola, bon dia a tots i totes. President; diputats, diputades; consellers, conselles... El nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar té una visió molt diferent als punts que defensa la moció del Grup Parlamentari de VOX. Nosaltres tenim una posició a favor de la transició energètica i la progressiva substitució dels combustibles fòssils i de l'energia nuclear per energies renovables.

Segons la prospectiva energètica de Catalunya 2050, es preveu que les energies renovables cobreixin el cinquanta-quatre per cent de la demanda elèctrica l'any 2030 i arribin al cent per cent l'any 2050. Catalunya ha de continuar treballant en una planificació energètica més eficient, continuant implementant polítiques i projectes que accelerin la transició cap a un model energètic més sostenible, però evidentment no compartim la visió catastrofista sobre el desabastiment energètic que té el seu grup parlamentari i algun altre grup parlamentari que també ho ha manifestat. Defensem un model basat en l'autosuficiència energètica amb les renovables i reduint la dependència de les energies externes, com va defensar la nostra consellera Paneque en la seva interpellació a l'últim Ple.

Per assolir aquesta meta, el Partit Socialista proposava al seu programa electoral la instal·lació de 715 aerogeneradors i 14.000 hectàrees de plaques fotovoltaïques, ocupant aproximadament el 0,5 per cent de la superfície total de Catalunya. Això suposaria una potència instal·lada equivalent a dotze reactors. A més, pretenent millorar l'eficiència energètica dels edificis i promoure la mobilitat elèctrica, contribuint així a la reducció d'emissió de gasos amb efecte hivernacle i a la sostenibilitat am-

biental. Aquest canvi s'ha de fer de manera planificada, compensant la reducció amb l'impuls de les energies renovables per fonts més sostenibles i respectuoses amb el medi ambient, reduint la dependència de l'energia nuclear i dels combustibles fòssils.

El nostre grup parlamentari prioritza l'energia solar, eòlica, i altres fonts renovables per garantir la seguretat energètica. Defensem una transició justa que no posi en cap moment en risc el subministrament elèctric ni els llocs de treball, dues qüestions que s'han plantejat en aquest faristol. Ho repeteixo: defensem una transició justa, que no posi en cap moment en risc el subministrament elèctric ni els llocs de treball. I per això jo confio plenament en el nostre Govern.

Per mitigar els efectes socioeconòmics derivats del tancament, la Generalitat va crear el Fons de Transició Nuclear i es va dotar..., es van fer unes modificacions i això es va dotar l'any 2023 amb uns 83 milions d'euros anuals. Aquestes mesures formaven part de l'estratègia de transició energètica de Catalunya. Busca substituir progressivament l'energia nuclear per fonts renovables, garantint la sostenibilitat ambiental i el desenvolupament econòmic de les regions afectades. El tancament progressiu de les centrals nuclears a Catalunya respon a diversos factors de tipus econòmic, mediamambiental, de seguretat i de política energètica. Els principals motius poden ser el compliment del pla nacional i dels compromisos europeus, amb l'objectiu d'assolir la neutralitat climàtica el 2050, i tenir un sistema energètic més sostenible i segur.

Les centrals nuclears catalanes es van construir, com bé s'ha fet referència també abans, a partir dels anys setanta, i s'estan apropant al final de la seva vida útil, ja que la seva continuïtat requeriria grans inversions per garantir la seva seguretat per poder continuar operant. Els costos de la gestió dels residus, un tema que també ha sortit, d'aquests residus que es generen i d'on s'han d'emmagatzemar.

Respecte a eliminar els impostos ambientals, considerem que no són necessaris per impulsar la transició ecològica i garantir una economia més sostenible. Des del nostre grup parlamentari no donarem suport a cap punt de la moció. La nostra estratègia energètica es basa en la transició cap a un model més segur i sostenible amb les energies renovables.

I per acabar –em queden quinze segons–: això no és com diuen vostès, terror del fanatisme climàtic, això es diu lluita contra el canvi climàtic.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I tot seguit, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Abans de tot, gràcies a la diputada del PP. Juli Fernández, diputat d'Esquerra Republicana, vostè el que acaba de fer avui és un Errejón, perquè el seu partit, i vostè com a diputat, diu defensar els drets de les dones i diu defensar molt les dones, però el que acaba de fer avui és un comentari vomitiu cap a una diputada que és una dona (*alguns aplaudiments*).

I vull denunciar la imparcialitat de la Mesa del Parlament, que està fulminant l'article 39 del Reglament del Parlament, que parla, precisament, de que s'ha d'exercir la imparcialitat en el debat, i és el que no està fent a dia d'avui ni la Mesa ni el president. (*Alguns aplaudiments*.)

Anant en matèria, jo, després d'escoltar les seves intervencions, sobretot la del partit del Govern, sí que em pregunto que fins on són capaços d'arribar amb el seu fanatisme climàtic. Hem d'esperar a acabar com Alemanya? Hem de recordar que Alemanya va optar pel tancament de les nuclears i que ha tingut seriosos problemes, precisament, de producció d'electricitat, precisament per la falta de producció de les energies renovables.

I Alemanya és, precisament, un exemple del camí que no s'ha de seguir i és el camí que està seguint Catalunya i, per desgràcia, també Espanya. Un camí que ens

aboca a alts costos, a problemes de subministraments i també a una dependència exterior cada vegada més elevada, fet que provoca que cada vegada tinguem més pobresa energètica i menys sobirania energètica.

I pel que apostem des de VOX –més que res, per contestar una mica fent un recull de totes les intervencions– és per un model energètic que estigui basat, doncs, en l'eficiència i en la seguretat del subministrament. No rebutgem les renovables, però hem de ser realistes, dependre exclusivament i solament de les renovables no és realista. Hem de defensar un mix energètic, i en un mix energètic les nuclears tenen un paper essencial.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí un cop substanciat el punt vint-i-cinquè de l'ordre del dia. El senyor Juli Fernández demana la paraula. Per què ens demana la paraula?

Juli Fernández Olivares

Per al·lusions, president, per l'article 87.

El president

Té la paraula.

Juli Fernández Olivares

M'agradaria reiterar que, en cap cas, durant el meu parlament, la meua intervenció, m'he adreçat a la diputada Lora –en cap cas, en cap moment de la meua intervenció. En cap moment de la meua intervenció m'he adreçat a la diputada Lora.

He recollit un eslògan, una idea d'un dels líders de la ultradreta global que representa el partit de VOX, que els hi agrada, que és el president dels Estats Units, Donald Trump, que en la seva textualitat diu «*drill, baby, drill*», per a les seves polítiques energètiques als Estats Units; unes polítiques que promouen els combustibles fòssils i que neguen el canvi climàtic.

Aquesta ha estat la meua intervenció. A partir d'aquí, les manipulacions que es puguin fer per fer *fake news* d'una intervenció *true green* que defensa l'ecologisme i que defensa les renovables i que defensa el futur, és cosa seva.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat, que és una intervenció precisa en allò que estableix el torn d'al·lusions. (*Alguns aplaudiments.*) Exactament així. Hi ha cap altra paraula? (*Pausa.*) Algú altre vol intervenir? (*Pausa.*) No? (*Pausa.*) Molt bé.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de la pesca catalana

302-00045/15

Doncs, acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí un cop substanciat el punt vint-i-cinquè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de la pesca catalana. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Gràcies, també, per la paciència. Consellers i conselles, diputats i diputades, avui des de Junts defensem i liderem una proposta, una moció fonamental per al futur de la pesca a Catalunya, una activitat històrica, econòmicament estratègica i socialment imprescindible per al nostre territori.

En els últims anys, el sector pesquer ha experimentat una reducció dràstica dels dies de feina, posant en risc la seva viabilitat i la supervivència de les empreses i treballadors. Això no és fruit d'una manca de compromís per part del sector amb la sostenibilitat, sinó d'unes restriccions imposades sense tenir en compte les seues bones pràctiques i els seus avenços ja implementats.

Des del 2019, les captures s'han anat reduint progressivament i en els darrers quatre anys s'ha produït una reducció del quaranta per cent dels dies de treball, afectant greument la seva rendibilitat. La flota pesquera catalana s'ha vist reduïda a la meitat en els últims vint anys, fet que evidencia la necessitat d'un canvi de rumb en la regulació i gestió del sector.

El Parlament de Catalunya no pot restar impassible davant una reducció del setenta-nou per cent de dies de pesca. Aquesta retallada dràstica farà inviable l'activitat i suposarà una pèrdua de centenars de llocs de treball, directes i indirectes. Per aquest motiu, exigim que es reverteixin aquestes limitacions i que es plantegin alternatives basades en el diàleg real amb el sector.

El Govern de l'Estat ha acceptat aquestes mesures sense negociar-ne modificacions significatives que permetin mantenir la viabilitat del sector. Les inversions que s'exigeixen per adaptar-se a les noves regulacions suposen una càrrega econòmica insostenible per a moltes empreses familiars catalanes. Cal exigir que qualsevol decisió europea en matèria pesquera compti amb la validació de les confraries catalanes i que es revisen les limitacions de manera objectiva considerant la singularitat de tot el nostre litoral.

Aquesta moció no és una declaració d'intencions buides, sinó una crida a l'acció. Exigim la derogació del pla pluriennal de pesca vigent per replantejar-ne un de nou, pactat amb el sector i amb una redistribució justa dels dies i hores de pesca per evitar el greuge comparatiu que pateixen els nostres pescadors. Alhora, defensem que la Generalitat destini un deu per cent dels ingressos de l'impost de l'energia nuclear a ajudes en la renovació i adaptació de la flota pesquera i un altre deu per cent al sector forestal. De fet, en aquest punt hem arribat fàcilment a un acord amb el Govern, el qual celebrem molt positivament pel bé del sector.

També instem el Govern de l'Estat a negociar acords de pesca amb el Marroc que protegeixen els interessos de les confraries catalanes i que aquests acords subscrits siguin també comunicats a la Comissió Europea per ser tinguts en compte. El Govern de la Generalitat ha de liderar un front comú per defensar els nostres pescadors i ha de garantir que la veu de Catalunya siga escoltada a Madrid i a Europa.

En aquest sentit, celebrem que el conseller hagi avançat la feina en la modificació del reglament a Brussel·les, escoltant les peticions del sector i dels grups polítics del Parlament de Catalunya. Però ens cal reivindicar aquesta falta de valentia i fermesa també per plantar cara a Madrid, perquè moltes de les decisions preses allà afecten el futur dels pescadors. Aquest lideratge ha d'anar acompanyat d'un pla estratègic que incloga mesures concretes com la promoció dels productes pesquers catalans, aprofitant la designació de Catalunya com a regió mundial de la gastronomia el 2025.

No podem permetre que la pesca catalana desaparegui per unes decisions preses sense tenir en compte el sector i sense tenir en compte el seu esforç. S'han implementat vedes biològiques, zones protegides i mesures de conservació durant tots aquests anys. Aquesta moció és un compromís ferm amb els nostres pescadors, amb la nostra economia blava i amb el futur d'un sector que forma part de la nostra identitat i del nostre patrimoni.

Per això, Junts demanem el suport de tots els grups parlamentaris per defensar la pesca catalana i garantir la seva continuïtat. No es tracta només d'un sector econòmic, sinó d'un model de vida que hem de preservar. Cal que avui ens unim pel sector, un sector que necessita que els hi fem costat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Hi ha dos grups que han presentat esmenes. En primer terme, per defensar-la, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, president. Diputada, compartim, evidentment, la part expositiva i de defensa de tot el sector de la pesca. Volem, però, fer esment d'algunes contradiccions o dubtes que pensem que entren en alguns punts que presenta la moció.

Sincerament, no acabem d'entendre a què treu cap demanar la derogació del reglament. Un reglament que pensem que és necessari perquè sense plans de gestió no hi ha gestió pesquera. El que cal és esmenar-lo, tal com proposa el sector pesquer. Ara ja ha tingut uns anys de rodatge, veiem en què cal millorar-lo i veiem els errors que cal corregir, que són d'origen.

Per aquest motiu, nosaltres li plantejàvem una esmena, que proposava la reforma de l'actual reglament del pla pluriennal, que inclogui clàusules mirall que ofereixin la flexibilitat amb un replantejament de les noves limitacions aplicades a la pesca del Mediterrani occidental i fer-ho, evidentment, amb un diàleg permanent amb el sector i amb la validació de les confraries. Demanem, per tant, seriositat i buscar solucions, que és el que estem fent des d'Esquerra Republicana des del minut zero. Demanar la derogació d'aquest reglament i alhora demanar-ne millores pensem que és un brindis al sol i que no ens podem permetre el luxe de perdre temps; el sector de la pesca no s'ho pot permetre.

És evident que per complir amb les directives europees i garantir la viabilitat, la sostenibilitat també econòmica de l'activitat pesquera, així com per a la compensació per la reducció de la seva activitat, cal ajudar econòmicament el sector. Vostès proposen destinar part dels ingressos generats per l'impost de les nuclears. Tots els recursos són benvinguts. I tant que sí! Però volem recordar que les conseqüències del tancament de les centrals nuclears les hauran d'afrontar els territoris afectats. Per això nosaltres li fèiem una esmena. Proposàvem un import equivalent i no provinent d'un impost que ja està prou repartit més enllà d'aquests municipis.

No acabem d'entendre el punt que fa referència als acords del Marroc i quina afectació pot tenir en la pesca catalana, ja que cap estat membre de la Unió Europea pot subscriure acords bilateralment de pesca amb tercers països. Entenc que vostès tenen una interpretació diferent d'aquesta competència exclusiva de la Unió Europea i, per tant, li demanem que si ens ho pot explicar.

I ens ha sorprès, francament, que no acceptin l'esmena que havíem fet de demanar a l'Estat la descentralització de la gestió de les jornades de pesca. Aquesta descentralització que proposem, precisament, és la que pot fer blindar que es tinguin en compte les singularitats territorials del litoral català, perquè qui millor que nosaltres per defensar els nostres propis interessos!

Per altra banda, li volem agrair a la diputada Negre l'acceptació d'aquests quatre nous punts que tindrà la seva moció. Només en destaco un: «Revisar les metodologies científiques utilitzades per avaluar els estocs pesquers i aplicar aquí...» Perdoni, conseller, consellers, no els he saludat. Aquí també veiem que tenim l'acord del conseller amb aplicar aquestes avaluacions fetes pel nostre institut català de recerca, fent palesa la seva expertesa.

I, per acabar, celebrem d'alguna manera que el PSC hagi vingut cap aquí, en acceptar que el que cal és la reforma del reglament, malgrat que anem tard. Hem perdut un temps preciós i ens haguéssim estalviat molts disgustos. Tres anys. Fa tres anys que des d'Esquerra Republicana els estem demanant, els estem reclamant aquesta necessitat imperiosa, des de les diferents cambres parlamentàries, d'aquesta reforma del reglament. Benvinguts, eh? Benvinguts al sentit comú. I gràcies també a la pressió del sector pesquer, que els ha fet entendre que les quotes s'han d'establir tenint en compte

la naturalesa del Mediterrani i, sobretot, reconeixent els esforços i sacrificis que ja ha fet la pesca d'arrossegament.

Per tant, deixem de criminalitzar-los. Deixem de criminalitzar el nostre sector pesquer. Són els primers defensors de les seves reserves pesqueres i són, evidentment, els primers que protegeixen la boca que els ha de donar de menjar.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Rosa Ibarra i Ollé.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputats i diputades... Diputada Negre, agrair-li, en primer lloc, el to de les seves intervencions, tant en la interpellació que li va fer al conseller com, evidentment, en l'exposició d'aquesta moció. I també la voluntat de parlar tant abans com després de presentar la seva moció.

De fet, aquesta voluntat de parlar, aquest diàleg, s'ha transformat o s'ha fet palès en alguns acords, per exemple en l'acord en el punt en el que parla que el deu per cent dels ingressos provinents, generats per l'impost de les nuclears vagin destinats a la pesca i un deu per cent al sector forestal; i, evidentment, nosaltres també, en aquest sentit, doncs, al sector forestal i a la fauna cinegètica.

És evident que per afrontar els reptes que té l'agricultura, la ramaderia, la pesca i el sector forestal, cal que sumem tots i totes. Els grans acords dels diferents actors polítics o dels sector segur que seran més útils que la demagògia i les visions de curta volada que no aporten res de bo. Abans de pronunciar-me sobre el detall del text de la moció i explicar les esmenes que hem presentat, voldria fer referència a les línies estratègiques que per nosaltres són molt importants en el sector de la pesca i que, de fet, el conseller ja va desgranar en la seva..., en la resposta a la seva interpellació.

Parlàvem de quatre punts. En primer lloc, suport al sector. Suport que es manifesta no solament en l'expressió pública d'aquest recolzament, que és molt important, sinó evidentment, en les mesures urgents i estructurals a les que més endavant em referiré. En segon lloc, unitat d'acció. I ho deia abans, als grans acords per defensar el sector primari, les aportacions per part d'aquells que volen sumar sempre seran positives i, en aquest cas, des del primer moment, el Govern –i especialment aquí el conseller Ordeig– ha buscat aquest acord.

En tercer lloc, les mesures urgents. Ja es van anunciar recursos, bonificació del vuitanta per cent de la taxa de port per a les confraries, finançament del cent per cent de les mesures que s'han de prendre per complir les exigències que estableix la Unió Europea. I hem de recordar que, en molts casos, a les confraries catalanes moltes d'aquestes mesures ja s'han implementat. I, com ha dit abans, el deu per cent dels ingressos generats per l'impost de les nuclears que vagin destinats a la pesca, un deu per cent al sector forestal i al control de la fauna cinegètica.

I, per últim, perspectives de futur. I aquest futur passa per garantir la sostenibilitat ambiental –sense sostenibilitat ambiental no tindrem recurs– i la sostenibilitat, també, econòmica –sense aquesta, doncs, no tindrem sector. I, en aquest sentit, cal no sols mantenir, sinó incrementar els dies de pesca.

Cal transmetre, allà on es prenen les decisions, que és a la Unió Europea, la realitat de la pesca del Mediterrani, que és diferent de la pesca atlàntica. I per a aquesta tasca, l'existència d'una unitat d'agricultura i pesca a Brussel·les és fonamental. Però, mirin, també és molt important que políticament hi siguem, a la Unió Europea. I aquest primer semestre del 2025, Catalunya ostenta la representació de les comunitats autònomes al Consell de Pesca de la Unió Europea.

I fixin-se, per primera vegada després de tretze anys, un conseller de la Generalitat de Catalunya està allà on ha d'estar: en aquest Consell de Ministres de la Unió Europea. *(Aplaudiments.)* Tretze anys! Sembla increïble. És molt important ser-hi,

doncs, perquè això ens ha de permetre liderar les reivindicacions de la pesca catalana. I una eina importantíssima en la transmissió d'aquesta realitat, com diem, de la pesca mediterrània, que és diferent de l'atlàntica, és, sens dubte, el coneixement que té l'Icatmar, especialment respecte als estocs de pesca.

I, bé, entrant al detall de la moció, ja li anuncio que votarem a favor de la major part dels punts que presenten, perquè coincidim, en bona part, en tot el que exposen. Ara bé, votarem en contra del punt que parla de que l'Estat ha acceptat les mesures de la Comissió Europea. Miri, el Govern d'Espanya no ha acceptat aquestes mesures. De fet, el ministeri va negociar mesures compensatòries per recuperar els mateixos dies de pesca que el 2024. L'alternativa a aquesta negociació hagués estat de quedar-se amb vint, vint-i-vuit dies de pesca per embarcació el 2025, i no ha estat així.

Tampoc podem votar a favor del punt en què es parla de la derogació del pla plurianual de pesca. Ens hi abstindrem. L'objectiu del departament és treballar d'una forma conjunta i coordinada amb el ministeri, aprofitant la representació de les comunitats autònomes semestral a la que m'he referit abans davant dels consells de ministres de la Unió Europea per tal de fer els canvis necessaris en el pla.

D'altra banda, els hem presentat un parell d'esmenes, les dues referides a la necessitat, des del nostre punt de vista, del treball conjunt i coordinat entre el Govern d'Espanya i les altres comunitats autònomes. Entenem, com hem dit abans, que la millor via és la coordinació i el treball conjunt. Al nostre entendre, també des del departament s'ha buscat el consens tant amb els grups parlamentaris com amb el sector i, per tant, creiem que aquesta és la manera de fer política útil, una política que ha de servir realment per al sector de la pesca.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primera instància, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Jaume Veray i Cama.

Jaume Veray Cama

Moltes gràcies, president. Consellers, conselleres, conseller Ordeig... És evident que el sector pesquer està passant per un mal moment, per un moment molt complicat. Els nostres pescadors ho estan passant malament i necessiten sentir de nosaltres que estem treballant per a ells i per a les seves famílies. El Partit Popular seguirà estant al costat del sector pesquer, perquè són bàsics per a l'economia i el sector primari, són bàsics per a la nostra alimentació i són bàsics per a la nostra salut.

Des del Partit Popular compartim totalment el fons de la moció, que suposem –de fet, sabem– que no és altre que treballar per millorar les condicions dels nostres pescadors en aquest atzucac que, des de la Comissió Europea, i, si m'ho permeten, sense o amb molt poca oposició del ministre Planas, se'ls hi ha posat.

Pel que fa a la moció en si, doncs, els punts 1, 2 i 3 són un resum dels antecedents i de la situació que està passant el sector pesquer a Catalunya i, per tant, creiem que no cal que diguem res més. Són, de fet, una constatació, com a mínim, d'una actuació nefasta, per no donar-li un altre qualificatiu, i on queda clar el perjudici que poden tenir aquestes decisions sobre la flota d'arrossegament catalana, les reduccions imposades, per molt que es vulgui vendre ara com un èxit de negociació del PSOE el pactar mesures correctores, per cert, algunes d'aquestes de difícil implantació, cares i que aporten pocs dies per seguir sortint a pescar.

El punt 4 és la constatació d'una voluntat i sentiment que tots hem expressat aquí, que és compartida. Ja he dit que els pescadors han de sentir-nos propers i veure que treballem per solucionar aquests problemes.

Pel que fa al punt número 5, és una petició de molta feina als despatxos –n'hem parlat aquests dies–, vol molta feina als despatxos, però amb informació, informació

veraç i contrastada. Des del Partit Popular Europeu hi estem treballant i, per tant, tots els esforços que vinguin..., totes les accions són vàlides i positives.

Referent al punt número 6, hi estem d'acord, però ens sembla una mica contradictori amb el punt número 5, ja que si demanem derogar o demanem que es derogui el pla plurianual de pesca vigent, doncs ja no hi haurà reglamentació a la qual adaptar-se. Però jo suposo que el que han fet ha sigut allò de pensar: «Bé, mira, com que queda bé, ho posem, encara que el que demanem sigui impossible de complir.»

I arribem al punt número 7 –al punt número 7–, senyora Negre. Si m'ho permet, amb tot el respecte que sap que li tinc, s'ha passat de frenada, aquí s'ha passat de frenada. Les negociacions amb el Marroc sobre acords pesquers els fa la Comissió Europea, no els fa l'Estat espanyol. Per tant, com a molt pot demanar-li a l'Estat espanyol que intenti influir en la Comissió Europea quan negociï un nou tractat amb Marroc o amb altres tercers països, però res més, res més no li pot exigir. I, vist el resultat de les negociacions del ministre Planas, jo no seria gaire optimista. Però bé. A no ser que vostès sàpiguen alguna cosa més que la resta de tots nosaltres i hagin pactat amb el senyor Pedro Sánchez posar-ho en algun decret òmnibus a canvi d'alguna cosa per a vostès.

El punt 8, totalment d'acord. La distribució de dies, hores i fins i tot de les tones és dolenta per a tothom. Cap flota pesquera del Mediterrani està contenta. És molt difícil calcular els dies, per als professionals, d'arribar al desembre i saber quants podran sortir a pescar, perquè les condicions climàtiques pot ser que no els deixin sortir i no puguin recuperar aquests dies; o sigui, literalment, se'ls mengin. Igual passa amb les tones.

Pel que fa als punts 9, 10 i 11, totalment d'acord. Potser jo hi afegiria o diria que parlar amb les altres comunitats autònomes amb els mateixos problemes que Catalunya seria bo per fer força i anar tots junts.

Els punts 12, 13, 14 i 15, evidentment, nosaltres els hem vist amb un caràcter tècnic i pensem que ajuden a millorar el text.

Mirin, aquesta moció no parla de la reducció de quotes de pesca –per exemple, la gamba vermella, un vint per cent menys; crec que podíem haver dit alguna cosa–, no parla de la burocràcia. Ara fem veda, els hi diem que facin veda; després, un mes i mig; després els diuen que si volen ho poden fer tot. Escolti, miri, han fet els papers, els hi deixen... Els pescadors van atabalats i crec que els hi hem posat més burocràcia que res.

Per tot lo explicat, nosaltres li votarem a favor de la majoria dels punts i, evidentment, com ja ha entès, li votarem en contra del punt número 7, bàsicament perquè no podem votar a favor d'una cosa que no es pot fer.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Conseller Ordeig, diputats... Bien, no puedo empezar mi intervención de otra manera que mostrando nuestra solidaridad con todo el sector pesquero que desde hace muchos años está sufriendo las devastadoras imposiciones y restricciones de populares, separatistas y socialistas desde Bruselas. Aquellos elefantes burocráticos que desde sus lujosos despachos han impuesto la agenda 2030, el pacto verde europeo, su fanatismo climático y la ideología *woke* del pensamiento único y de lo políticamente incorrecto, están rubricando la eliminación de nuestro sector primario.

Hace cuatro años, de la mano de una eurodiputada socialista y con el beneplácito de todos ustedes, resulta que se impuso a los pescadores una serie de medidas con las cuales solamente podían ganarse la vida pescando durante siete meses al año.

¿Cuál fue la razón? Se aducían motivos medioambientales y de conservación de las especies marinas, argumento absolutamente falso, puesto que en realidad respondía a razones meramente ideológicas, tal y como resultó de un informe técnico elaborado por Icatmar en septiembre del año 2023.

Resulta vergonzoso que marroquíes, argelinos y tunecinos puedan pescar a todo trapo, sin ningún tipo de restricción ni control fitosanitario, mientras a los pescadores catalanes, y en particular a los de la zona del Mediterráneo occidental, se les impone que ahora solamente podrán pescar veintisiete días de los ciento treinta que tenían. Como resulta igualmente vergonzoso cuando nos dicen, el ministro Planas y el presidente Illa, con el objeto de dulcificar las drásticas medidas impuestas, que, si los pescadores cumplen determinadas medidas sostenibles, podrán beneficiarse y recuperar algunos de estos días que ahora se les niega. Se le llama mecanismo de compensación, que, como su nombre indica, tiene por objeto compensar, es decir, aliviar el impacto socioeconómico que esta drástica reducción de la pesca produce en el sector pesquero. Y, para ello, se establecen doce medidas que, además, se pueden acumular, y que, por ejemplo, si un barco las cumpliera todas podrá prácticamente recuperar los mismos días de pesca que tenía en el año anterior.

¿Han leído ustedes estas medidas? Es una estafa, porque muchos no podrán permitírselo, ya que el sector pesquero se encuentra en una situación límite. Les pongo dos ejemplos. El cambio de mallas o redes con el tamaño propuesto, debido al tipo de pescado que se pesca en nuestra costa, resulta inviable. Evidentemente, no estamos hablando del tiburón blanco, pero la realidad es que con el diámetro de estas redes se escapa hasta la merluza. Y, por otro lado, las puertas voladoras, que sustituyen a las antiguas puertas tradicionales y que tienen unos sensores con el objeto, en principio, de preservar el fondo marino. Resulta que la inversión en estas puertas puede oscilar entre los 85.000 y los cien mil euros, y solamente para incrementar un mísero tres por ciento de los días en los cuales se podrá pescar. ¿Los pescadores se van a hipotecar por estas cantidades para solamente tener tres o cuatro días más de pesca? Evidentemente, la respuesta es no.

En definitiva, son medidas inasumibles, creadas *ad hoc* a sabiendas de que no van a cumplirse y que, por lo tanto, ratifican la propuesta inicial de los veintisiete días y certifican la fúnebre situación en que se encuentra nuestro sector. Por cierto, hay que decir a Junts que llega tarde, ya que VOX, el pasado mes de diciembre, presentó estas medidas, a las que ustedes votaron «no», y ahora, evidentemente, han copiado. (*Aplaudiments.*)

VOX presentó una serie de medidas las cuales podemos resumir en cuatro puntos. En primer lugar, negociar con el Gobierno de España y la Unión Europea la supresión de todas las medidas restrictivas impuestas por la Comunidad Europea. Aumentar la vigilancia y control de los productos pesqueros procedentes de países extracomunitarios. Adecuar las cofradías al siglo XXI dotándolas de personalidad jurídica en el marco de la Unión Europea. Impulsar un plan integral de relevo generacional mediante ayudas económicas y subvenciones para incentivar a los jóvenes emprendedores en el sector de la pesca. Y no vamos a olvidar que la pesca es una seña de identidad de España y, cómo no, de nuestro mar Mediterráneo occidental. Pero, además, es el soporte económico de su litoral, el oxígeno que mantiene vivos a cientos de pueblos y alimenta directa o indirectamente a miles de familias.

En VOX lo tenemos claro: dejar hundir este sector es un crimen social, un atentado cultural y un desastre humanitario que España debe evitar antes de que los burócratas de Bruselas rematen la fechoría y sea la situación absolutamente irreversible. Los pescadores no quieren ayudas, subvenciones; los pescadores quieren que se les deje ir a la mar, quieren faenar y quieren, por lo tanto, exigir que se les permita realizar su actividad. Y esto nos lleva de la mano a un conocido refrán, que dice: «Dale un pez a un hombre y comerá un día; enséñale a pescar y comerá el resto de

su vida.» Y, tratándose de pescadores, no solamente comerán ellos, sino que también comeremos todos nosotros.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. El sector pesquer és un sector estratègic i essencial per al nostre país, també per permetre l'accés dels aliments del mar de forma equitativa a tota la població, i és cert que les últimes restriccions podrien limitar-lo encara més. Dèiem en l'últim Ple de desembre que no podem seguir pescant com fa uns anys, però tampoc podem seguir perdent embarcacions, i cal garantir, doncs, el futur d'aquest sector, i fer-ho treballant, de forma participada, un model català de pesca compartit, que dibuixi de forma clara quin és l'horitzó que volem d'aquí als pròxims anys.

Amb coherència, per tant, estem parlant no de derogar el reglament, com es fa al punt cinquè, sinó de compatibilitzar un enfocament de sostenibilitat en les negociacions de la política pesquera comuna amb les diverses realitats dels territoris de la flota pesquera europea. Del que es tracta és d'integrar, en la política pesquera comunitària, principis fonamentals dels tractats de la Unió, com la prioritització de la seguretat alimentària –a l'article 39– o la possibilitat de l'augment de la productivitat per garantir la seguretat del subministrament, regulat a l'article 31, als termes de la sentència de la Sala Cinquena del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de l'11 de gener de 2024. Com és fonamental basar la presa de decisions en dades objectives validades científicament sobre el fons marí català, de les que en disposem gràcies a una eina molt útil com és l'Icatmar. Això implica impulsar una regionalització a una escala més local, per a unes polítiques pesqueres més eficaces i adaptatives, en atenció a la situació específica de les diverses pesqueries, flotes i territoris, i estudiant fórmules que no impliquin necessàriament una reducció de quotes, creant una dinàmica col·laborativa amb el sector pesquer d'altres territoris de l'Estat per tal de donar resposta a les necessitats derivades de la seva diversitat i no de forma confrontativa, com es fa al punt tercer, que no votarem favorablement.

En aquest sentit, ens sembla positiu orientar acords de pesca amb països d'altres ribes del Mediterrani, naturalment, per part de les institucions competents per poder escometre aquesta tasca –en aquest cas la Unió Europea–, però amb una finalitat molt clara, que és garantir pràctiques equivalents que garanteixin la sostenibilitat de les pràctiques pesqueres arreu de la Mediterrània. De decisions com aquestes en depèn, en bona mesura, la continuïtat d'un sector, d'altra banda, mereixedor de tot el nostre suport, però també de les comunitats vinculades a aquest. Per tant, és imprescindible la participació del sector en la definició d'aquest model compartit i de futur, que no pot ser plantejat d'esquena a les comunitats pesqueres, però tampoc de les diverses realitats del sector, una qüestió que ens genera dubtes.

Pel que fa al finançament a càrrec del fons procedent de l'impost d'energia nuclear, no tot es pot finançar amb càrrec a aquests fons, i és cert que, molt recentísimament, a la regulació de la llei de fons agrari ja hem contemplat una previsió d'aquestes característiques. I en aquest cas, a més a més, es planteja dedicar una altra part a l'activitat forestal, i, per tant, si no la pràctica totalitat, sí bona part de la part de lliure disposició d'aquest fons estaria destinada a agricultura, ramaderia i pesca.

I em sembla molt necessari incentivar el consum d'aliments de proximitat, frescos i de qualitat, per avançar en sobirania alimentària, però també energètica, incentivant aquest consum de productes de quilòmetre zero. D'aquí la importància de la compra pública, també, al sector pesquer, no només pel que fa la proximitat, sinó també com a garantia d'aquesta sobirania i seguretat alimentària, així com de con-

tribució a garantir un rendiment econòmic mínim als bucs pesquers, que de ben segur que agrairan poder tenir accés a aquest mercat a compra pública.

Ara bé, seria interessant anar encara més enllà i promoure el consum no només de productes de proximitat, sinó també amb altres característiques, com pot ser el foment de la pesca artesanal i a petita escala, la descarbonització, la reducció de les captures residuals o la sostenibilitat mediambiental, entre d'altres.

Ens posicionarem per punts respecte a la proposta de moció.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, tot seguit, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, a aquesta proposta que ens porta el Grup de Junts, avançar que votarem a favor de moltíssims dels punts, però també ens abstindrem d'alguns altres i després els hi explicaré el perquè.

En primer lloc, sí que constatar que el punt 1..., com diuen vostès, els darrers vint anys a Catalunya s'ha perdut al voltant del cinquanta per cent de la flota pesquera. Amb això vostès mateixos ens indiquen que durant vint anys no s'han fet les polítiques correctes, que no tot el problema ve d'avui o d'ahir, perquè ens entenguem. A l'igual que a la resta del sector primari –la pagesia i la ramaderia–, veiem com aquests darrers vint anys, i alguns més fins i tot, hem anat perdent bous i esquelles i, en aquest cas, doncs, xarxes i barques.

I això és una realitat perquè s'han fet polítiques, doncs, molt dolentes als diferents governs que hi han hagut. I progressivament hem anat perdent aquests sectors i el pesquer, el sector primari, en general. I aquí, doncs, també cal assenyalar els diferents governs que hi han hagut, que no han fet la feina. Perquè sí que és veritat que el que s'està defensant a Europa o el que ha aprovat a Europa, segurament, pot ser l'estocada, potser, final en aquest sector concret i encara anar a pitjor, però cal tenir en compte que fa molts anys que anem a pitjor i fa molts anys que les polítiques que s'han pres, les decisions que s'han pres, no han estat les adients.

I aquí cal parlar de que és evident que nosaltres defensem un model propi a Catalunya, un model propi català, però hem de tenir molt clar que tenim les competències delegades, delegades a Europa, i aquest segurament és l'error. D'aquí plora la criatura. Quan deleguem les nostres competències a Europa, siguin aquestes o siguin les del comerç, després, doncs, ens trobem que aproven aquestes mesures en format de reglament –o el Mercosur– i que nosaltres no hi podem fer absolutament res, perquè estem venuts a les polítiques europees. I això també ho hem de denunciar i ho hem de dir claríssim, que, per molt que proposem coses, estem totalment atrapatats amb aquesta cessió de competències cap a Europa.

En el punt..., bé, als diferents punts que ens abstindrem, un és per una qüestió... No hem presentat esmenes perquè no ens entendríem i no val la pena perdre temps, en el sentit que nosaltres sabem que pensem que els ingressos provinents de l'impost de l'energia nuclear només haurien d'anar a la zona afectada pel Penta. Sabem que vostès no. Per tant, no hem presentat esmenes perquè no ens entendríem. Sí que estem d'acord que l'equivalent a aquest deu per cent, o més, si cal, doncs, vagi pel sector, però no que vingui d'aquest impost. Però sí que estem d'acord amb el fons, eh? Però per això ens abstindrem, perquè sí que estem d'acord que s'han de posar diners sobre la taula per compensar i ajudar el sector a espavilar-se.

Després, als punts que insten el Govern de l'Estat o el Govern de la Generalitat també ens hi abstindrem, i ens hi abstindrem per una claríssima raó. Com podem demanar al Govern de l'Estat que negociï en nom del nostre sector, de les confraries catalanes, quan hem vist que han acordat aquest pla? Sí que és veritat, com deia la

diputada del PSC, que van establir unes mesures compensatòries, però és que amb això no podem estar satisfets. És a dir, no podem estar satisfets. I no podem dir que amb aquestes mesures, no?, compensatòries que es van aconseguir per no reduir només a vint-i-vuit dies ja n'hi ha prou i estem molt contents, les confraries catalanes estan molt contentes. Per tant, no confiem en aquest Govern espanyol que, al final, ha signat aquests acords. Per tant, nosaltres ens abstindrem.

Igual que ens abstindrem també, exactament el mateix, quan demanen que el Govern de Catalunya també ens defensi a través del president i el conseller, perquè pensem que, al final, ens agradi o no, són del mateix partit polític que governa a l'Estat espanyol i són els que han pactat tot aquest seguit de mesures, siguin amb compensacions o sense compensacions. El que està clar és que són totalment insuficients i que no han escoltat prou Catalunya i el que deia el sector.

Per tant, nosaltres no podem avalar que ens vagin a representar o que facin un front comú per defensar els interessos de Catalunya i d'aquest sector en concret, quan no ho han fet, ni ho han estat fent. I què ens diu que a partir d'ara ho faran? Que aprovem..., vull dir, entenem la proposta, però no la compartim, perquè no confiem en aquest Govern, ni aquí ni a l'Estat espanyol, perquè els fets demostrin que el que fan no és anar a favor de les confraries i dels pescadors de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, de nou. Parlar de la pesca és parlar del primer sector, parlar d'un sector dels més representatius dins de la nostra història i identitat. Al llarg dels segles, els milers de famílies que han viscut d'aquest ofici han transmès els seus coneixements de generació en generació, i avui aquest patrimoni està en perill. Hem de garantir la seva continuïtat com a motor econòmic i social. Els ports catalans necessiten recuperar la seva sobirania pesquera.

El sector pesquer català es troba en una situació crítica. Els plans plurianuals de pesca imposats per la Unió Europea han comportat una reducció dràstica dels dies de pesca i una disminució de la flota pesquera catalana en un cinquanta per cent en els darrers anys. Això no només afecta la flota pesquera formada per les confraries de pescadors, sinó també la cadena econòmica que en depèn, des de les llotges, els mercats, la restauració, fins al consumidor final.

Aliança Catalana defensa una gestió sostenible dels recursos marins. No podem permetre que les restriccions actuals condemnin els pescadors catalans a la desaparició, mentre les grans flotes industrials continuen operant amb pràctiques agressives. Així mateix, patim una greu competència deslleial de països com el Marroc o d'alguns de Sud-amèrica, que han signat tractats amb la Unió Europea. Els pescadors catalans no són els enemics del medi ambient. De fet, són els principals interessats en la sostenibilitat del mar, perquè d'ell en depèn el seu futur.

És per això que advoquem per, en primer lloc, un pla de suport eficient per a la flota pesquera, amb ajuts per a la seva renovació i modernització de les embarcacions amb la tecnologia que els vol imposar la Unió Europea; diferenciar entre pesca artesanal i pesca industrial –les limitacions no poden ser les mateixes–; la creació d'una xarxa de zones de protecció pesquera amb gestió local, perquè siguin els propis pescadors i científics que determinin com preservar-les dels recursos, sense ofegar econòmicament aquest sector. També proposem controlar la pesca il·legal i la sobreexplotació industrial, que són les autèntiques responsables del deteriorament dels ecosistemes marins. La prova és: on hi ha hagut zones protegides i vigilades, aquesta gent no ha pogut actuar i els pescadors han pogut sortir a pescar. Una redistribu-

ció justa de les quotes pesqueres, perquè els pescadors catalans no segueixin patint aquesta discriminació enfront d'altres regions de l'Estat i de la pròpia Unió Europea.

Cal recordar que Aliança Catalana ja va presentar propostes en aquesta línia, especialment amb relació a la tonyina roja. Per cert, aquestes iniciatives no van comptar amb el suport dels senyors de Junts, que ens hi van votar en contra. No es pot permetre que l'activitat pesquera desaparegui per culpa de decisions polítiques que perjudiquin aquest sector, una i una altra vegada. La lluita contra l'Administració no és l'única. La pesca il·legal i la sobreexplotació per part d'aquestes grans multinacionals estan desplaçant els nostres pescadors. Necessitem polítiques que prioritzin les confraries de pescadors i tots els treballadors del mar.

Aliança Catalana exigim que es posi fi a aquest atac al sector pesquer i que es prenguin mesures per garantir el seu futur. No podem permetre que la gent de la mar sigui condemnada a la ruïna per decisions preses des de despatxos llunyans. A Catalunya, hem de defensar els pescadors, la seva economia, el seu patrimoni marítim.

Nosaltres continuarem defensant els nostres pescadors. Fem nostres les reivindicacions del sector pesquer català, un sector que ha estat especialment actiu en defensar els seus drets i la seva supervivència.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. En aquesta moció, des de Junts el que hem buscat és el consens, i l'objectiu és aconseguir el màxim suport a les propostes i també aquelles que hem incorporat gràcies a les negociacions de les esmenes amb PSC i Esquerra. En tota negociació hi ha renúncies i victòries, però aquí qui ha de guanyar avui és el sector pesquer català. Des de Junts tenim molt clares les prioritats. Des de Junts tenim molt clar que el sector mereix consens i front comú, o no se'n sortiran.

De totes formes, deuen comprendre que respongui a alguns dels comentaris que han fet. Al diputat de VOX: déu me'n guard de copiar-los alguna cosa a vostès, per l'amor de déu! –mareta meua!, que diem a l'Ebre. (*Aplaudiments.*) Documenti's una mica més, perquè, millorant les malles, vostès sabran que es podrà pescar cent trenta dies, malgrat que no sigui prou la mesura; però com dona lliçons...

Al diputat del PP: em permetrà que continue amb vostè, també des del respecte, perquè si tinguéssim un estat, aquestes negociacions de país a país les faríem nosaltres directament i defensaríem a capa i espasa la pesca. Però el seu partit i d'altres d'aquesta cambra van coartar els drets i les llibertats polítiques en un cert termini de temps. S'ha arribat a acords també en altres temes en altres països i és una via a explorar. Per tant, per això apostem pel Marroc. I també podia vostè presentar esmenes i no ho ha fet. Per tant, ho deixarem aquí.

Com he dit abans, podem defensar la pesca catalana a Europa. Hi ha una manera, que és sent un estat, continuant el camí de lluita cap a la independència i no renunciant i buidant de competències el nostre país, votant a favor de propostes socialistes espanyoles, sense ser crítics i sense defensar Catalunya.

Junts lluitem per ampliar competències i d'altres voten per anar perdent-les. La descentralització del repartiment de dies de pesca també la podem lluitar junts a Madrid, companys d'Esquerra, si s'atreixen a portar la contrària al PSOE i treballar amb nosaltres per Catalunya. La derogació és un posicionament legítim, com vostè ha explicat els motius abans.

I pel que fa als fons nuclears, també hem explicat moltíssimes vegades que han de tenir un retorn econòmic, i quin millor retorn econòmic en la pesca catalana.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. El conseller Ordeig demana la paraula en virtut de l'article 85.6. Sap que fent aquesta intervenció obre torn. En qualsevol cas, que els grups parlamentaris ho tinguin present.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Sí, gràcies, president. Trenta segons –intentaré no provocar-los per obrir torn–, només per agrair als grups totes les intervencions i totes les negociacions durant aquests mesos, especialment al Grup de Junts i la Irene Negre per la facilitat en les negociacions. Posar-me a disposició per a aquesta moció, l'aplicació; però, també, per a qualsevol proposta de millora que puguem incorporar, a la seva disposició –de tots els grups– per tirar-la endavant. 2025: demanar-los que ens ajudin. Hi ha una proposta de modificar el Reglament de pesca a Brusselles; per tant, demanar-los, si us plau, que aquesta reflexió que hem fet aquí la puguem portar allà. I després, també, agrair especialment que haguem sigut capaços de pactar fons, recursos per al sector, que és també el que ens està demanant per poder transitar.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha cap grup parlamentari que demani la paraula després d'aquesta intervenció del Govern? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Doncs, acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 20 a 25 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(Pausa.)

Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització (continuació)

302-00041/15

Comencem amb la moció substanciada com a punt vintè de l'ordre del dia. És la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les associacions i els centres de culte vinculats a processos de radicalització.

Començarem votant de manera conjunta els punts 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9.a, 9.b, 9.c i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 107 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Procedirem ara a votar els punts 10.a, 10.b, 10.c i 11.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 118 vots en contra, 2 vots a favor i 15 absències.

I finalment votarem els punts 4.a, 4.b, 4.c i 4.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 118 vots en contra, 17 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'equiparació salarial (continuació)

302-00042/15

Passem ara a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'equiparació salarial.

Comencem votant conjuntament els punts 1, 3.b i 4.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 2.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat acordat per 120 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Votarem tot seguit el punt 2.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 53 en contra i 2 abstencions.

Votarem de manera conjunta els punts 2.c i 3d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem a continuació el punt 3a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

I finalment votarem el punt 3.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut (continuació)

302-00046/15

Votarem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut.

Comencem votant el punt 1 tot sol.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, 11 en contra i 15 abstencions.

Votarem de manera conjunta els punts 3, 4.a i 4.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 82 vots a favor, 11 en contra i 42 abstencions.

Votarem tot seguit els punts 4.b, 10 i 11 de manera conjunta.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 4.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 67 vots a favor, 26 en contra i 42 abstencions.

Votarem a continuació conjuntament els punts 4.e i 4.g.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 114 vots a favor, 11 en contra i 10 abstencions.

Votem a continuació el punt 4.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 114 vots a favor, 15 en contra i 6 abstencions.

Votem de manera conjunta els punts 5 i 7.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per la unanimitat del Ple.

Passem ara a votar el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 109 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 103 vots a favor, 11 en contra i 21 abstencions.

Finalment, votarem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre una educació pública, de qualitat i en català (continuació)

302-00043/15

Votem a continuació la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre una educació pública, de qualitat i en català.

Comencem votant de manera conjunta els punts 1.a i 1.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt 1.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Votem el punt 1.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 26 en contra i 2 abstencions.

Votem tot seguit i de manera conjunta els punts 2 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 72 vots a favor, 61 en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 99 vots en contra, 34 vots a favor i 2 abstencions.

Votem a continuació el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 26 en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 65 vots a favor, 53 en contra i 17 abstencions.

Votem a continuació el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 2 vots en contra i 53 abstencions.

A continuació votarem el punt 8.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 94 vots en contra, 22 vots a favor i 19 abstencions.

Votem tot seguit el punt 8.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 113 vots en contra, 22 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt 8.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 119 vots en contra, 15 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 70 vots en contra, 65 vots a favor i cap abstenció.
Votarem conjuntament els punts 10 i 11.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 109 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.
Votem ara el punt 12.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 70 vots en contra, 65 vots a favor i cap abstenció.
Votem el punt 12.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 65 vots a favor i 2 abstencions.
I, finalment, votarem els punts 12.c i 12.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 68 vots en contra, 67 vots a favor i cap abstenció.

Votem... Sí? Sí, el senyor Garriga em demana la paraula...

Joan Garriga Doménech

Per demanar lectura del punt número 6.

El president

El punt número 6 de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política energètica que ara votarem. Demano a un membre de la secretaria, la secretària tercera, la senyora Ibarra, que en faci lectura. (*Pausa.*) Sí, ho farem, si els hi sembla, abans de la votació del punt. (*Veus de fons.*) No, es voten tots junts. Per tant, sí, és evident. Doncs ho fem ara. Endavant.

La secretària tercera

«Promover la extensión de la vida útil de las centrales nucleares de nuestra región, tanto Ascó como Vandellòs; potenciar la inversión en innovación dentro del sector nuclear en Cataluña como fuente de energía segura, limpia y estable, asegurando la competitividad de nuestra industria y empresas, y explorar la posibilidad de construir nuevos reactores nucleares.»

El president

Molt bé. Doncs procedim a votar la moció de manera compactada, tots els punts conjuntament.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat rebutjada per 107 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de la pesca catalana (continuació)

302-00045/15

I, finalment, votarem la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de la pesca catalana.

Comencem votant conjuntament els punts 1, 4 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per la unanimitat del Ple.

Passem a votar també conjuntament els punts 2, 11 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Passem a votar el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 87 vots a favor, 42 en contra i 6 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat..., ha estat aprovat –disculpin– per 67 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

Votem a continuació el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 95 vots a favor, 11 en contra i 29 abstencions.

Votarem a continuació el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 83 vots a favor, 28 vots en contra i 24 abstencions.

Votem conjuntament els punts 8, 9 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 11 vots en contra i 4 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Suspenem la sessió, que reprendrem a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i set minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de l'Administració de la Generalitat

302-00047/15

El vint-i-sisè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de l'Administració de la Generalitat. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies president. Conseller, diputats, diputades, ahir iniciava la meua intervenció en el punt del decret de pròrroga pressupostària dient que Catalunya està en una situació crítica. No vaig voler fer pensar als diputats d'aquesta cambra que dramatitzo, però podria haver dit que estem en una situació enormement crítica, tal com van afirmar i la van qualificar els experts de la reunió celebrada la setmana passada entre el grup de treball de reforma de l'Administració i els grups parlamentaris. Un

grup de treball una mica peculiar, un grup de treball que es desdobla en dotze grups de treball. Podríem dir que és una macroestructura per analitzar una altra macroestructura; tot molt socialista, tot plegat.

Aquesta moció ens permet al Partit Popular mostrar quin és el nostre full de ruta; un full de ruta que ha de ser ràpid i concret, i amb un objectiu molt clar: reduir la macroestructura de la Generalitat, retallar l'estructura política i invertir en millorar els serveis públics de Catalunya. I permet també contrastar els diferents models de cada partit. No és un misteri que les diferents forces polítiques que han governat la Generalitat durant les últimes dècades s'han dedicat a crear macroestructures clientelars que, a dia d'avui, suposen el pitjor dels obstacles per al bon funcionament de la prestació dels serveis públics a Catalunya.

Junts, Esquerra Republicana, Comuns i també el Partit Socialistes de Catalunya s'han dedicat a crear una estructura mastodòntica, arcaica i inservible. I mentre tots aquests partits de portes cap a fora parlen de modernitzar, de millorar la gestió, de transparència i bones polítiques públiques, de portes cap a dins no deixaven ni deixen, a dia d'avui, d'engreixar aquesta estructura per interessos partidistes i, de vegades, per interessos personals.

I, ara, el millor exemple d'aquesta actitud absolutament hipòcrita, d'aquesta actitud de presa de pèl a la ciutadania: mentre el Govern de Salvador Illa, de portes cap a fora parla de reforma de l'Administració, creen comissions de treball i omplen les xarxes socials de fotos, de portes cap a dins què fan? Per la porta del darrere, s'han encarregat d'apujar-li el sou a la delegada del Govern davant la Unió Europea amb trenta mil euros d'una tacada –bona pujada de sou!: de 95.000 euros a 124.000 euros; aquí està la mostra d'aquesta pujada de sou, tot per la porta del darrere–; de crear un nou càrrec polític i de lliure designació al Departament de Presidència com a assessor de planificació estratègica de mitjans –un altre càrrec polític més; ja ens explicaran les seves funcions i, sobretot, la seva retribució–, i també de pactar amb Esquerra Republicana la creació de més macroestructures amb més organismes públics que no deixen de ser oficines de col·locació. Mentre parlen de racionalitzar, per la porta del darrere segueixen treballant no al servei dels catalans, sinó al servei dels seus interessos polítics i personals.

Ho torno a repetir: a Catalunya tenim 368 organismes públics i centenars de càrrecs polítics que no fan de la Generalitat de Catalunya una institució útil; la fan el malson dels catalans amb tota la seva paperassa i burocràcia de politburó.

Senyors i senyores del Partit Socialista, amb aquesta moció fan vostès allò a què ens tenen acostumats: quan estan a l'oposició diuen una cosa, i quan estan al Govern fan la contrària. Quan estan a l'oposició volen reduir i treballar per racionalitzar. Ara fan el contrari, amb paraules i també amb fets, com he demostrat.

Els hi donaré dos dades importants, i amb això podem resumir la situació de fallida estructural de la Generalitat de Catalunya. Cinc-cents dies són els dies que ha d'esperar una persona a Catalunya per rebre una valoració de discapacitat. L'altra dada: cent mil catalans han mort des de 2017 esperant les ajudes de dependència. Això, senyors diputats, és una vergonya. I això no ho podem permetre ni un dia més a Catalunya.

Mirin, nosaltres presentem aquesta moció per construir, per cercar consensos i compromisos. Podríem destinar el nostre temps a altres coses, però volem canviar Catalunya, tot i no ser al Govern, evidentment. Volem fer política útil. Votin a favor d'aquesta moció, i, sobretot, els hi prego, els catalans els hi preguem que treballin i es posin les piles en reduir aquesta macroestructura per millorar els serveis públics de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Hi ha dos grups parlamentaris que han presentat esmenes a aquesta moció. I per defensar-les, en primera instància i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats... Senyor Fernández, vostè ens porta aquí una moció per parlar de la racionalització de l'Administració de la Generalitat, però clar, ens porta una moció de vint-i-sis punts, entre punts i subpunts. Si volia racionalitzar, també li dic que n'hem vist de més senzilletes, eh?, de més curtes.

Dit això, la primera pregunta que li faig és: escolti'm, això que vostè ens porten aquí, per què no ho feien a l'Estat espanyol quan governaven a l'Estat espanyol? Per què no desmantellaven tots els departaments que tenen les competències transferides a les diferents comunitats autònomes? O per què no ho fan ara a les comunitats autònomes on vostè estan manant?

Perquè, miri, si parlem de funcionaris –i vostè a la seva moció parla de nombre de funcionaris–, senyor Fernández, sap quin és el mapa de l'Estat espanyol, de la seva Espanya, quant a nombre de funcionaris? Jo l'hi explico. Quaranta-un funcionaris per cada mil habitants a Catalunya, vuitanta-cinc a Extremadura, seixanta-nou a Aragó, seixanta-vuit a Castella i Lleó, per posar exemples. Sap qui governa aquestes tres comunitats que he dit? Vostès. Vostès hi governen. Per què ens venen aquí amb tota una sèrie de mesures que no són capaços d'aplicar allà on estan governant?

Parlava de fets. Miri, el resum dels fets és aquest mapa, que, per cert, la Mesa no el deu haver vist. Però el color verd, saben què és? Som els que paguem la festa als de l'altre color. Aquests som els que paguem la festa, eh? Perquè en això si que ens volen un sol poble, els catalans; a l'hora de pagar, sempre ens volen com un sol poble.

I, miri, sap quin és el departament que funciona millor de l'Estat espanyol i diuen que d'Europa? Hisenda. Sap per què? Perquè és recaptadora. I aquesta funció sí que la saben fer vostès. La inquisició els hi dura cinc segles després. En canvi, per exemple, la competència de donar carnets de conduir, els exàmens, que és de l'Estat, sap quant triguen per pujar a examen? El meu fill ara està amb aquest problema. Quatre mesos. Fins a quatre mesos.

Per tant, escoltin, comencin a aplicar allà on estan les seves solucions.

Mirin, per nosaltres la solució definitiva és una república digital. Per això vam fer el que vam fer amb el vicepresident Puigneró, liderat pel president Puigdemont. Això és la solució de veritat. Si volem fer una administració moderna i avançada, hem de fer com Estònia. Tot lo altre són pedaços. Per tant, nosaltres seguirem treballant per a això. Per això ens cal un estat independent. Per a això, òbviament, i per a moltes coses més.

En definitiva, la gent està farta d'una administració poc propera, poc transparent, poc empàtica i poc col·laboradora.

De totes maneres, si parlem de la Generalitat, perquè això ve..., parlem avui de la Generalitat, tampoc no tenim bones notícies. I és que sembla que en els darrers anys ens hem anat mimetitzant amb aquesta manera de fer dels espanyols. Mirin, a la passada legislatura no eren capaços ni d'organitzar unes oposicions a la primera, o teníem un conseller que va posar tot el sector de l'ensenyament en contra per aquella postura tan espanyola de l'*orden y mando*. Per tant, nosaltres tampoc estem perquè seguim així a l'Estat espanyol; el que hem de fer és, com dic, una administració avançada i moderna.

Sobre els punts que vostè han presentat, hem fet esmenes en molts d'ells, algunes ens les han acceptat –per tant, hi votarem a favor–, d'altres no –per tant, hi votarem en contra, òbviament–, i alguna altra que ens hi abstindrem o hi votarem a favor, perquè no va en contra del que li he explicat fins ara.

Però, escolti'm, hi ha un tema –hi ha un tema–, una esmena que hem fet en el punt 7, que és el d'incloure la col·laboració publicoprivada per solucionar els problemes de l'Administració, per ser més propers als ciutadans, que és el que necessitem, aquest enfocament d'excellència cap al ciutadà, siguin persones físiques o jurídiques, que vostè no ens ho han acceptat i, sincerament, ens ha estranyat molt.

Miri, jo com a expresident de la cambra, li puc dir que les cambres poden fer molta més feina de la que fan per ajudar les pimes, els autònoms i, en general, el sector empresarial. Per què no ho fem? Doncs, miri, sap per què? Perquè els partits d'esquerres prefereixen mantenir tot el poder, perquè poder vol dir càrrecs i càrrecs, ai las!, vol dir diners i vol dir vots.

Per tant, mentre hi hagi un tripartit –en això sí que estariem d'acord–, això no millorarà d'una forma sensible.

Per tant, en resum, nosaltres volem una administració que ens faci sentir orgullosos: més propera, com he dit, més transparent, òbviament, més digital i més col·laborativa. I treballarem per a això. I treballarem per posar el ciutadà al centre. L'Administració s'ha d'enfocar a fer la vida més fàcil al ciutadà; no a fer més fàcil l'Administració en si, sinó la vida al ciutadà. I, per tant, nosaltres estarem per una millor eficàcia, eficiència, transparència i proximitat.

I en els pocs segons que em queden, el que voldria és aprofitar aquesta setmana per donar les gràcies a la Míriam Nogueras i al seu equip a Madrid, perquè han demostrat com es negocia amb Madrid per aconseguir millores per als catalans. Per tant, acabaré com ella acaba sempre les seves intervencions, que és dient: «Visca Catalunya lliure!»

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, jo no els enganyaré, jo venia molt contenta avui, perquè pensava que parlariem de la reforma de l'Administració, de la reforma que el conseller Dalmau ha encetat amb el grup. De veritat. I ara, de cop i volta, escolto el portaveu, senyor Fernández, i m'ha sobtat, perquè jo pensava que parlariem dels problemes de la ciutadania, que per fi parlàvem en aquest hemicycle d'una administració més àgil, una administració més proactiva i molt més accessible. I, de cop i volta, em trobo una persona que em parla de *chiringuitos*, de *cargos*, etcètera. La veritat és que m'ha sorprès, perquè jo creia que tots volíem lo mateix. Jo pensava que estàvem aquí per treballar per als ciutadans i ciutadanes. És així.

El Govern, amb l'acord 217/2024, del 8 d'octubre, va impulsar –i ho llegiré com a tal–: «S'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics.» Aquest acord de govern ja porta moltes de les coses que vostè, senyor Fernández, presentava a la moció. És a dir, anem en la mateixa... Quina és la diferència? Aquest acord va un pas més. Hem sigut més valents. Perquè, al final, quan vas a mínims, passa això. I aquest és l'estil socialista. Doncs sí, l'estil socialista és treballar per als ciutadans i ciutadanes, treballar per una administració accessible, treballar i no deixar ningú enrere, cosa que l'estil del PP, doncs, normalment no és així. Amb la llibertat ja *¡estamos apañados!*

Però bé, venim a..., amb lo que jo venia. El 22 de gener, el conseller Dalmau convida tots els partits polítics –tots: VOX, Aliança, la CUP... Bé, podria repetir-los tots –tots. I els convida al seu despatx per explicar les línies de treball de la CETRA. Va ser un espai on es va poder explicar, on es va poder entendre i on es va escoltar l'opinió de tots i totes, sempre amb la mà estesa. Estil socialista; així: la mà estesa, treballar per Catalunya.

Nosaltres hem presentat un total de set esmenes, de les quals s'han acceptat tres. M'hagués agradat que les set haguessin estat acceptades, però bé, tres. I com he dit, jo pensava que veníem a treballar i a buscar acords, i jo pensava: «Mira que bé, me n'han agafat tres. Bé. Treballarem, buscarem una Catalunya líder.» Però bé, veig que no. Però sí que està bé que, amb el fet de que no m'han acceptat totes les esmenes, hi han punts que nosaltres votarem en contra.

Per exemple, naltros havíem presentat esmenes de supressió, perquè són punts que ja hi estem treballant, però *a máximos*; és a dir, ja hi estem treballant per poder fer més coses de les que vostès demanaven.

I tampoc podrem donar el vot positiu als acords de supressió de les delegacions del Govern de la Generalitat a l'exterior. Senyor Fernández, ho sento, però no, no és que votarem en contra d'anul·lar-les, sinó que es mantindran, que es consolidaran, i que aquestes xarxes de delegacions tindran una especial atenció a Amèrica Llatina, Àsia i reforçant l'exterior al continent africà. Amb quin objectiu? Amb l'objectiu de fomentar la incidència de Catalunya en les agendes globals. Aquesta és l'aposta per a Catalunya, que també està present als acords d'investidura amb el Partit Socialista i Units, i Esquerra Republicana.

Per tot això que li dic, per l'estil socialista, per l'estil de treballar, per l'estil de ser transparents, per l'estil de no deixar ningú enrere, aquestes seran les votacions: votarem a favor uns quants i d'altres no.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula en primera instància, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies. Bona tarda. Debatem una moció amb paraules com «eficiència», «racionalització», «optimitzar», «reduir», «simplificar», que podrien ser considerades bones intencions, però aquestes paraules en boca del Partit Popular agafen un altre sentit i són sinònims de «suprimir», «retallar», «eliminar» o «privatitzar». I, per tant, se'ls veu el llautó als senyors del Partit Popular. I només ha fet falta també escoltar-los avui en la presentació d'aquesta moció.

El que veiem clarament és que el sector públic els fa nosa. Ja sabem quins són els seus referents, els populistes, des de l'Ayuso a Milei o a Trump; de fet, els mateixos referents dels que presumeix Abascal, de VOX. Per això nosaltres els diem que no, que no volem les receptes de l'Ayuso per a Catalunya: retallades a la salut, asfixiar les universitats públiques, *libertad* només per als privilegiats, i que no, no volem el camí que ha emprès l'extrema dreta, Milei a l'Argentina i la seva motoserra, com tampoc volem la recepta que ens proposa Donald Trump amb el seu escuder, Elon Musk, als Estats Units, que només volen desmantellar l'estat i desregular i privatitzar encara més.

Aquest és el seu camí, està clar, però no és el nostre. De fet, nosaltres el que volem és evitar aquest camí. No només perquè tot això va en contra de la justícia social, de la igualtat d'oportunitats, sinó també perquè en sabem els antecedents. Sabem el que va passar quan es van aplicar les receptes d'austeritat amb la crisi del 2010: van tenir unes conseqüències devastadores, sobretot per a les classes populars, per a les classes treballadores del nostre país, generant més pobresa i generant més desigualtats, mentre els bancs, en aquell moment, guanyaven a costa del rescat fet amb els diners de tots.

El Partit Popular en aquesta moció ve a fer de llop amb pell de xai. Però a nosaltres no ens enganyen amb les bones paraules. Els tenim calats. No només perquè en la moció, com deia, on diuen «eficiència» volen dir «retallades», on diuen «racionalització» volen dir «suprimir», on diuen «simplificar» volen dir «eliminar» o on diuen «optimitzar» volen dir «privatitzar»; no només per tot això, que també, sinó perquè, a més, en aquesta moció també podem dir que podem cantar bingo, perquè també proposen reduir el pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals –encara com no proposen eliminar-la ja del tot!– i també suprimir les delegacions internacionals de Catalunya i el Diplocat.

Però fixi's la seva incoherència: volen eliminar i minar l'acció internacional de la Generalitat de Catalunya, però tenen el seu ex cap de fila, Enric Millo, liderant l'acció internacional de la Junta d'Andalusia. Aquella sí que es pot fer, però la de Catalunya no. Curiós, si més no, a banda d'incoherent, evidentment.

Doncs mirin, no. No podem estar més a les antípodes de tot el que proposen en aquesta moció i del model que representen. I per això votarem en contra de la seva moció.

Per cert, saben on hi ha duplicitats? Cada vegada que l'Estat envaeix les competències de la Generalitat de Catalunya. Saben el que és ineficaç? Recentralitzar, com ha fet el PP sempre que ha governat l'Estat espanyol. I, per cert, el PSOE no ho ha revertit sempre que n'ha tingut l'oportunitat. Poso un exemple, la llei RSAL que asfixia tots els ajuntaments del nostre país. Això sí que és ser ineficaç, i això sí que és fer duplicitats.

I què defensem des d'Esquerra Republicana? Doncs reformar i modernitzar l'Administració, sí, per disposar d'una administració pública més àgil, més flexible per a la prestació dels serveis públics, un bon govern, íntegre, amb la màxima transparència i també cogovernat amb la ciutadania. Per això també veiem amb interès i seguim amb atenció –també amb cert escepticisme– la comissió d'experts presidida pel professor Ramió.

I també estem a favor, evidentment, de la desburocratització, de la simplificació administrativa i de més proximitat amb la ciutadania. I prova d'això és la feina que hem fet quan hem tingut responsabilitats de govern: amb la reducció de la temporalitat al sector públic, per exemple, i tot el procés d'estabilització; quan vam aprovar el projecte de llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del sector públic institucional; amb els inicis de la llei de l'ocupació pública, o amb una administració més propera, per exemple, amb el desplegament de les delegacions a les vegueries, sobretot del Pirineu i del Penedès.

Per cert, deixin-m'ho dir, també: sorprèn que surti aquí el representant de Junts a criticar el discurs del PP, però que després facin esmenes, pactin i els hi facin el joc. Bé, sorprèn fins a un cert punt, perquè últimament coincideixen molt les dretes, tant aquí com al Parlament espanyol.

En tot cas, el debat entre més Estat o menys Estat ens porta a una dicotomia falsa, el que cal és un estat emprenedor, més intel·ligent i un sector públic que sigui capaç de mobilitzar també recursos privats, punta de llança de la transformació social i verda que garanteixi benestar per a la ciutadania. L'eficiència no pot ser una excusa per justificar sacrificis socials desproporcionats, perquè només això porta a més desigualtats, a desconfiança pública, a desafecció institucional i a fragmentació social (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president–; al contrari, equitat i eficiència són complementàries i no contraposades.

Per això els diem no a aquesta moció, no a la seva recepta del Partit Popular a l'estil de Milei, Ayuso o Trump, i sí a un estat del benestar fort, una administració moderna, àgil, eficaç, propera. I ho farem invertint-hi, no retallant-la.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga i Domènech.

Joan Garriga Domènech

Sí; gracias, presidente. Señores diputados, buenas tardes a todos. Reconozco que hay muchos puntos de esta moción que nos gustan muchísimo; es más, nos gustaría que se aprobasen y que se ejecutasen, porque la Administración de la Generalitat de Catalunya, hay que reconocerlo, es ineficiente, gigantesca y clientelar. Y evidentemente, hay que analizar, hay que auditarla, para racionalizarla, reducirla y eliminar-

la, en su caso. Porque la Generalitat de Catalunya representa gran parte de este sector público que castiga a los catalanes y al conjunto de los españoles.

Les avanzamos el análisis. Decían aquí que querían hacer un análisis y nosotros ya lo hemos hecho. VOX ya lo tiene hecho y pueden tomar notas todos. Tenemos 1.309 entes públicos en la Generalitat de Catalunya, 339 sociedades mercantiles, 289 consorcios, 161 fundaciones, 221 organismos autónomos y 51 entes públicos.

La Generalitat de Catalunya es una gran agencia de colocación, un *holding* cuya matriz son los partidos que llevan años gobernando Cataluña: Convergència, Junts PSC, Esquerra y los comunistas. (*Alguns aplaudiments.*) Y, claro, a este gran entramado hay que mantenerlo. Y por eso obligan a los catalanes a destinar más del cincuenta por ciento de lo que ingresan a pagar impuestos a modo de IRPF, de IVA, de tasas y demás impuestos.

Y volviendo al contenido estricto de la moción, dicho esto con el debido respeto, con cariño personal, presenta propuestas que el PP no aplica donde gobierna. Y esto hay que decirlo con delicadeza, pero con firmeza. Y VOX defiende la unidad de mensaje y de acción y la igualdad entre españoles. Y no todo el mundo hace lo propio.

Punto 4 –para que vean, hay ejemplos–, plan de racionalización del sector público que reduzca altos cargos de la Generalitat. PP, Juanma Moreno, Andalucía: catorce consejerías, más de tres cientos altos cargos; en 2024 se sube el sueldo un veinte por ciento punto. (*Alguns aplaudiments.*)

Punto 6, racionalización de las ayudas. Jo, supercorrecto. Suena superbién. Solo salir VOX de Castilla y León, *apa*, rápidamente recuperamos las millonarias subvenciones a CCOO y a UGT. ¡Tremendo!

Punto 11, supresión de las delegaciones de la Generalitat de Catalunya. Bien, bien. Bienvenidos, perfecto. PP de Galicia con Feijóo o con Rueda: tenemos delegaciones en Montevideo, Buenos Aires, con unos delegados con sueldos de sesenta mil euros.

Punto 11.b –este nos apasiona–, reducción en dos tercios del presupuesto destinado a publicidad institucional, que sabemos que es la manera que tienen los gobiernos autonómicos de regar a los medios de comunicación afines. Bien. La gran Ayuso del PP, con mayoría absoluta, la gran liberal, 2024, aumenta de 12 a 27 millones el presupuesto en publicidad institucional. Consejos vendo que para mí no tengo. (*Alguns aplaudiments.*)

Reitero, apreciamos su iniciativa, nos gusta, aunque no sea coherente y se quede muy corta, como en la «corpo», que para nosotros no es retocarla, es eliminarla, cerrar TV3 por sectaria y costosa. (*Alguns aplaudiments.*)

En términos de jardinería, el PP quiere podar un poquito las ramas desbocadas, eso que se llama en jardinería para fortalecer, mejorar la floración, mejorar el vigor de la planta, con unas tijerillas prácticas de esas de jardinería que se compran en el Leroy Merlin. En VOX queremos cortar de raíz, podar en seco el gasto público, sañar, arrancar las malas hierbas, la maleza –y no señalo a nadie–, eliminar administraciones innecesarias, duplicidades absurdas, subvenciones ideológicas para poder suprimir y bajar impuestos y que los catalanes y el conjunto de españoles puedan llegar a fin de mes. (*Alguns aplaudiments.*)

Y todo esto –y acabo, me sobra un minuto– lo apuntaba una diputada muy inteligente, la señora Vilalta, con una sierra de podar, de la misma marca que la de Milei y la de Donald Trump, porque bebemos de la misma fuente: la del sentido común.

Gracias.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Conselleres... Ens veiem de nou amb aquesta moció que ens parla de la modernització, la modificació i la renovació de l'Administració de la Generalitat.

Bé, la salut democràtica de la nostra societat es mesura, entre d'altres, per la seva vitalitat i enfortiment dels serveis públics, per una banda, i de la seva governança, per l'altra. La pandèmia va ser només una dramàtica epidèmia –només– que va acabar amb moltes vides, però va ser també una veritable commoció profunda en el nostre entorn social, i especialment va evidenciar que només aquelles societats amb serveis públics forts i institucions eficaces podien resistir les crisis i recuperar-se.

Aquesta crisi va forçar alguns canvis disruptius en l'ecosistema públic i en la digitalització de l'Administració, sense temps, llavors, per avaluar les conseqüències a llarg termini. Un exemple era la cita prèvia obligatòria, una barrera que ara veiem que distancia la ciutadania de l'Administració. Aquest allunyament genera a la llarga desafecció i la despersonalització.

La dreta i l'extrema dreta espanyola i catalana busquen desprestigiar els serveis públics i els i les seves professionals. El trumpisme, que ara en parlaven, amb la seva retòrica amenaça en convertir la nostra societat en un territori desert on només sobreviuen els més forts.

Aquesta ideologia, que s'alimenta de la frustració i la desesperança, promet solucions màgiques que només beneficien, com deia abans, uns quants privilegiats. Volen desmantellar tot allò que hem construït en comú. Els serveis públics essencials per a la cohesió social són vistos com a mercaderies a subhastar. La sanitat, l'educació, el transport esdevé un negoci on només els que tenen recursos poden accedir a una vida digna, com si les desigualtats formessin part d'una transmissió hereditària.

Aquesta visió egoista ignora que la força d'una societat resideix en la seva capacitat de protegir els més vulnerables. Deixar en mans de cada persona la seva sort, sense el suport de l'Administració pública, és condemnar a l'exclusió milions de persones. Hem de plantar cara a aquest discurs destructiu, hem de confrontar les idees defensant la importància dels serveis públics i la necessitat d'un estat que garanteixi la igualtat d'oportunitats. Només així podrem construir una societat justa i sostenible, on tothom tingui la possibilitat de desenvolupar el seu potencial.

El Govern ens ha anunciat una transformació profunda que, segons ens diuen i volem creure, posarà la ciutadania al centre de les seves decisions i millorarà l'eficiència i l'eficiència de l'Administració. Aquesta estratègia ens diu que simplificarà processos, racionalitzarà tràmits, impulsarà la transformació digital i redefinirà el model de la funció pública.

Tot i això, cal preguntar-se si aquestes promeses es traduiran en accions concretes i efectives, i ja he dit que volem creure que sí. La creació de la comissió d'experts per a la definició de l'estratègia de transformació de l'Administració de la Generalitat i la millora dels serveis públics, la CETRA, dependrà de la capacitat de fomentar un debat que sigui realment participatiu i d'implementar les propostes de manera efectiva. De moment, dic, confiem en les persones que l'integren i esperem a veure les seves conclusions i propostes.

Els Comuns volem que dita comissió treballi amb una visió integral per redefinir l'Administració pública en el marc dels principis d'igualtat, justícia social, sostenibilitat i participació democràtica. I, des d'aquest marc, observar quins canvis es poden emprendre per racionalitzar, digitalitzar i millorar el servei públic. Per nosaltres aquesta reforma no passa, en general, per les propostes del PP. No es tracta de reduir normatives i empreses. Es tracta de reorganitzar, reestructurar i distribuir competències i funcions. Es tracta de modernitzar l'organització administrativa, transformar-la en un ecosistema eficient, proper i adaptat a les necessitats de la gent.

Per acabar, aquesta moció oculta en realitat un model d'administració que no compartim, perquè quan la dreta i l'extrema dreta espanyola i catalana al servei dels

poders econòmics parlen de racionalització, simplificació, reforma i reestructuració de l'Administració pública, amaguen una agenda que el que busca és aprimar-la, retallar serveis públics, eliminar el control públic i privatitzar-la, amb greus conseqüències per a la ciutadania, com són el deteriorament dels serveis, l'augment de la desigualtat i la pèrdua de control democràtic.

Malgrat això, votarem a favor algun dels punts que incorporen algunes esmenes; ens abstindrem en algunes altres i reiterem la confiança a la proposta del Govern i, sobretot, en el grup d'experts i, en coherència, deixar treballar aquest comitè i esperar les seves propostes. Només des del consens que ha de ser necessari en aquest Parlament, aconseguirem, si ho volem de debò, modernitzar i racionalitzar l'administració.

I m'acomio, com deia el Guti, diputat d'aquest Parlament: salut i bon treball.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. El Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra ha renunciat al torn d'intervenció. Per tant, seria el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Aliança Catalana sempre ha denunciat la sobredimensió de l'Administració pública a nivell local, comarcal, provincial i nacional, una sobredimensió a costa del contribuent català i de la seva asfíxia fiscal. És més que evident que cal posar ordre, que cal avaluar individualment la necessitat de cada patronat, consorci, organisme, agència i departament, que cal fiscalitzar-ne l'activitat per poder discernir si millora substancialment la vida, oportunitats i benestar del ciutadà o només són guinguetes a on col·locar excàrrecs i militants històrics dels partits.

En la seva proposta ataquen frontalment la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i les delegacions governamentals de la Generalitat a l'exterior. Creguin-me que hi ha pocs diputats en aquesta cambra que tinguin més ganes que jo de picar la cresta a TV3 i de fulminar l'ús ideològic i polític que se'n fa. Però la solució no és desfinançar els únics mitjans públics en català que tenim. La solució passa per reformular el projecte i dotar-lo de la neutralitat i la professionalitat que mai s'haurien d'haver perdut.

Pel que fa a les delegacions, som partidaris de mantenir-les obertes i actives. No poden ser oficines a on col·locar amics, certament. Han de ser instruments per dotar d'oportunitats, assessorament i facilitats als ciutadans i les empreses que viuen o comercialitzen a l'estranger. El que cal és fiscalitzar resultats, exigir resultats, no tancar-les unilateralment i privar aquest país de la projecció internacional que mereix i necessita.

Cal concentrar els esforços i recursos en blindar serveis essencials com la seguretat, la sanitat i l'educació, erradicant qualsevol desviació de recursos cap a organismes inútils o d'escassa transcendència, com aquells organismes, per exemple, que han decidit invertir 500.000 euros a Guatemala i 450.000 al Marroc per sensibilitzar sobre polítiques feministes. Si van sobrats de diners, doncs, ens ho fan saber. Per exemple, a la residència d'avis de Ripoll. La façana ens cau a trossos i, de fet, la delegació de la Generalitat a Girona s'ha negat a contribuir-hi. Si els hi sobren, segur que hi ha moltes comtals viles i moltes viles a Catalunya que han de menester aquests diners. De debò que és prioritari fer el notes a Guatemala o al Marroc que no pas resoldre el dia a dia, la quotidianitat dels ciutadans catalans?

Ahir parlàvem del Hard Rock. No sé si construïran o no el macrocasino, però la macroestructura administrativa que tots vostès han gestat els darrers anys, en detriment de l'eficiència i qualitat de serveis públics, és indecent. Un sistema endèmic de corrupteles i clientelismes que els ha permès forjar i consolidar xarxes de poder. Som aquí per revertir-ho i, tard o d'hora, ho revertirem.

El president

Moltes gràcies. I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Li demano al president generositat perquè han estat moltes les al·lusions. Mirin, de totes les seves intervencions, no he sentit cap autocrítica. Ninguna autocrítica. Aquí estamos hablando de una macroestructura que se ha construido durante muchos años por gobiernos de Junts, d'Esquerra Republicana, por los comunes, por el Partido Socialista, y que han permitido la degradación de los servicios públicos en Cataluña. Mientras construían esa macroestructura, los servicios públicos se iban degradando. Y no he escuchado ninguna autocrítica en este sentido. Porque aquí no estamos hablando de recortar servicios. No estamos hablando de recortar derechos de los ciudadanos. Estamos hablando de recortar beneficios políticos, cargos políticos, cargos en la estructura política, organismos públicos que se podrían fusionar.

Y, mire, sí, nosotros sí que tenemos un modelo, y es el modelo de las once comunidades que gobernamos en España..., de las diez comunidades –perdón– que gobernamos en España. No será casualidad –no será casualidad– que el Partido Popular gobierna en la mayoría de comunidades autónomas de España. No será casualidad. *(Aplaudiments.)* Los ciudadanos saben valorar lo que es la eficiencia... Los ciudadanos saben valorar lo que es la eficiencia de los servicios públicos.

Mire, un plan: el del Gobierno de Mariano Rajoy cuando aplicó una auditoría. Hizo una auditoría y aplicó un recorte en la estructura política que permitió mejorar los servicios y ahorrar al Estado 37.000 millones de euros. Y eso es lo que pedimos en Cataluña: recortar estructura política para invertir en los servicios públicos.

Mire, decía la señora Martínez, del PSC, que ellos no dejan a nadie atrás –que ellos se dejan a nadie atrás. Es evidente. Ustedes, a quien no han dejado atrás es a la delegada del Gobierno de la Generalitat en la Unión Europea, que le han subido el sueldo treinta mil euros. Pero ¿sabe quién sí se ha quedado atrás? ¿Sabe, sí, quién han dejado atrás? Las once mil personas que han muerto sin recibir un euro de la ayuda de dependencia. *(Aplaudiments.)* Esas sí que son las personas que se han quedado atrás.

Mire, lecciones al Partido Popular de gestión pública, ninguna. Es evidente y obvio que los comunes, que Esquerra Republicana, van a defender la macroestructura. Aquellos que denuncian y que critican las puertas giratorias...

El president

Senyor diputat, ha d'acabar.

Juan Fernández Benítez

...son los que históricamente se han beneficiado de las puertas giratorias en la Administración pública.

Muchas gracias.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt vint-i-setè de l'ordre del dia, què és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats del Departament de Salut per al 2025.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats del Departament de Salut per al 2025

302-00048/15

És presentada pel Grup Parlamentari Comuns i, per exposar-la, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, president. Consellera... Bé, aquesta moció parteix de la voluntat de fixar al departament prioritats clares per a aquest 2025 i també per a la legislatura. Però sí que hi ha un primer punt que crec que val la pena, fins i tot arran del debat que teníem ara: situa, com un element central que és, reivindicar i, per tant, també blindar i protegir la sanitat pública com un dels pilars del nostre estat del benestar.

I això vol dir també finançar-la adequadament. Finançar-la adequadament, evidentment, amb un nou sistema de finançament singular, però també amb una fiscalitat justa, evidentment, també mantenint aquells impostos que són fonamentals per tenir un pressupost com el que tenim a Catalunya. Desconfiïn, els catalans i catalanes, cada vegada que la dreta –Junts per Catalunya, el PP, VOX o Aliança Catalana– reclama eliminar l'impost de successions, l'impost de patrimoni i l'impost a la banca. Un de cada tres euros del nostre pressupost es dediquen a la salut pública.

I parlava avui i m'explicava la diputada Vega que, quan es va posar en marxa el National Health Service, bàsicament el va posar en marxa un ministre, el ministre Bevan, que era fill de miner i ministre que havia estat miner. Perquè, evidentment, les classes populars d'aquest país sabem que l'únic patrimoni que tenim és, evidentment, els nostres serveis públics, que vostès volen retallar, dia sí i dia no, evidentment, aplicant rebaixes fiscals a qui més té, com estem veient, en aquest cas, a la insigne Comunitat de Madrid, que ja veiem com funciona el sistema públic de salut, per dir una altra cosa, perquè de públic ja no en té res.

I, per tant, per nosaltres és prioritari blindar aquest sistema públic de salut, apostant clarament per la primària. I no va bé, consellera –no va bé. I, miri, li explico un cas d'aquesta setmana. Jo crec que és evident que ni l'accessibilitat ni la longitudinalitat estan garantides. Aquesta mateixa setmana, ahir mateix, coneixíem el cas d'una persona que trucava al Centre d'Atenció Primària Vila Olímpica. Trucava, perquè havia estat impossible garantir, en aquest cas, una cita presencial, perquè el sistema estava tapat i li donava cita telefònica per al 13 de febrer. I això és el que es troben cada dia els catalans i catalanes quan intenten accedir, en aquest cas, a l'atenció primària. I, per tant, és una autèntica heroïcitat el que fa moltíssima gent que encara confiï en el Sistema Nacional de Salut, que encara confiï en la sanitat pública. Mentrestant, les assegurances privades de salut van fent negoci i estem ja per sobre del trenta per cent, el quaranta per cent a Barcelona en assegurances privades de salut. I això és, evidentment, un problema.

I sap també que li hem demanat, aquesta mateixa setmana, la seva compareixença arran del cas d'Olesa. En aquest cas, jo crec que és un cas que ens sacseja a tots i a totes, d'una dona que ha anat al Centre d'Atenció Primària d'Olesa i que, finalment, va morir perquè no va poder ser atesa perquè no tenia cita prèvia. I, per tant... Crec que, a més a més, el cas del CAP d'Olesa també és un debat que hem tingut moltes vegades. S'hi ajunten molts elements; també sobre els elements de gestió, perquè, ai las!, qui gestiona el CAP Olesa si no és Mútua de Terrassa i, evidentment, la insigne Mútua de Terrassa, que bàsicament gestiona el que és la sanitat com un negoci, quan hauria de ser un dret.

Per tant, la primària com a element fonamental i vertebrador del nostre sistema; també la salut mental –i també fem propostes en aquest sentit–; l'aposta pel pacte nacional de salut, amb 20 milions d'euros, però també el desplegament dels psicòlegs sense cita prèvia i atenció gratuïta, especialment per a infants i joves. Crec, evidentment, que, a més a més, hem de parlar de la cartera de serveis. Aquí, en aquest cas, coincidim amb el desplegament del pla de salut bucodental.

Però sí que hi ha elements que ens preocupen, com és, evidentment, la garantia, en aquest cas, de la qualitat assistencial a l'atenció del naixement i el part respectat. Ens sorprèn que es tanquin, per exemple, llits a Vall d'Hebron, que es tanquin, bàsicament, nou unitats de cures intensives neonatals de l'Hospital de Vall d'Hebron, mentre es mantenen a Sant Joan de Déu. I evidentment, també, crec que..., i vam

tindre l'oportunitat, en aquest cas, a la Comissió de Salut, de veure l'estat en què es troba la unitat d'obstetrícia de l'Arnau de Vilanova. Per tant, cal una intervenció directa en aquesta unitat.

També, evidentment, elements que tenen a veure, com deia, amb la cartera de serveis. I aquí també parlar de, en aquest cas, les unitats d'expertesa i fibromiàlgia i fatiga crònica i sensibilitat química. També ens preocupa, en aquest sentit, i tenim una proposta concreta sobre un possible desmantellament o no d'aquesta unitat a Lleida.

I, finalment, també a nivell dels professionals. Ho hem parlat també per activa i per passiva. Crec que si realment, com diu vostè, tot és sistema públic de salut, el que no s'entén és que, per la mateixa feina, hi hagin condicions laborals diferents. I aquest és un tema que ha d'abordar. I, després, que vostè sempre diu que vostè ve a sacsejar i a canviar les coses de com s'han fet sempre, també l'emplacem a situar elements que crec que d'una vegada per totes s'han de debatre, com és la segona activitat. No pot ser que nosaltres formem professionals de primera, hi invertim moltíssims recursos, i evidentment, els tinguem treballant, en aquest cas, al sistema públic de salut, i després, quan falten professionals, a la tarda estiguin passant consulta privada. I això, d'una vegada per totes, la conselleria ha de decidir si vol posar-hi límit o no.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Hi ha hagut cinc grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. Per defensar-les davant del Ple, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada i Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president. Bé, doncs naltros votarem pràcticament a favor de tots els punts de la moció; normalment estem bastant d'acord quan parlem de sanitat pública. Només hi haurà una abstenció –després explico quina.

És una moció que compartim –ho ha explicat ara el diputat Cid– apostar per l'atenció primària. Necessitem un sistema sanitari primarista, perquè és la principal porta d'entrada al nostre sistema de sanitat pública. El diputat Cid esmentava el cas d'Olesa. Haurem d'escoltar la compareixença, que nosaltres també, doncs, hem entrat, juntament amb Esquerra Republicana, per tal que doni explicacions la consellera Pané. Però és, malauradament, una dinàmica habitual la de veure com molts veïns i veïnes veuen com la principal porta d'entrada no fa aquesta funció. Per què? Doncs perquè tenim un sistema que s'ha adreçat a l'hospitalocentrisme, perquè és d'on es permet treure més benefici econòmic pel que fa a les concertades.

Nosaltres, a més a més, compartim tot el que té a veure amb millorar les condicions laborals de les treballadores de l'àmbit sanitari. És una necessitat que tenim, perquè, si no, no podem retenir aquestes professionals. I, per tant, doncs ja l'hi dic, eh?, votarem a pràcticament tot a favor.

Nosaltres li hem presentat moltes esmenes. Només ens n'han acceptat unes quantes, que agraïm. La necessitat de recuperar els professionals sanitaris perduts i els serveis, precisament a l'atenció primària, arran de la pandèmia, i que no s'han revertit. També tot el que té a veure amb revertir el model de concentració de l'atenció pediàtrica –ens sembla que això és importantíssim. No podem tenir la salut de la població infantil i juvenil fora dels CAPs de referència. I aquí, doncs, caldrà veure com es posiciona el PSC, que la legislatura passada va tenir un paper, al principi, belllegant en aquest aspecte; després, ja no se sabia on estava.

I també agraïm que ens hagin acceptat, doncs, tot el que té a veure amb explicitar que cal acabar amb aquesta concertació de l'activitat, per part, especialment, dels metges, de l'activitat pública i la privada. Necessitem mans, i cal que aquestes mans estiguin en el sistema sanitari públic. I això li agraïm que ens ho hagi acceptat.

Lamentem que no ens hagin acceptat punts..., en alguns, no tenia sentit ja. Per exemple, que el Parlament de Catalunya fes públic el seu suport a la necessitat de dissoldre Muface de forma definitiva i planificar l'enfortiment de la sanitat pública per acollir a tots els beneficiaris; això, malauradament, ja no té sentit, perquè ja hem conegut aquest anunci que les asseguradores privades, la sanitat privada, s'ha sortit amb la seva: un augment del 41,2 per cent de la prima, un augment de 1.276 milions d'euros; per tant, 5.000 milions d'euros cap a aquestes asseguradores per atendre la sanitat de treballadors públics. És un contrasentit en tota regla.

Lamentem que no ens hagin acceptat tampoc, doncs, l'esmena que deia que calia prioritzar el reforç dels equips d'atenció primària quan parlem de l'enfortiment de l'atenció primària, perquè, si no, el que tenim és que s'introdueixen nous perfils professionals, que pot estar bé tenir-los, però que no han de ser la prioritat –i jo sé que això ho comparteix, diputat Cid. I lamentem que, en comptes d'acceptar la nostra esmena, doncs hagin acceptat una esmena del PSC per dir que les quaranta-vuit hores, no?, de visita garantida a l'atenció primària sigui només per al noranta per cent de la població. Perquè aquí, després, es fan les mitjanes i és on tenim els problemes; que pot ser que molta gent sí que hi hagi en aquestes quaranta-vuit hores, o menys, fins i tot, quan és una atenció d'urgència a la primària, però persones que hagin d'esperar dos, tres setmanes, com ens ha passat a algunes de naltros quan hem trucat perquè ens donin hora, que això és una autèntica bestiesa quan parlem d'atenció primària, que no té a veure amb l'accessibilitat.

I, per últim, m'agradaria destacar també que no ens hagin volgut acceptar el fet d'instar l'Estat espanyol a transferir les competències en matèria de formació especialitzada a la Generalitat, perquè això és el que ens hauria permès planificar totes les necessitats d'especialistes, la gestió dels residents que es formen a Catalunya. Perquè pensem que part dels problemes que tenim quant als professionals sanitaris és això, tot el que té a veure amb la formació i amb l'acreditació d'especialitats. Això és una esmena que no ens han volgut acceptar. Pensàvem que era un punt interessant, que cal continuar treballant, en tot cas.

I tampoc ens han volgut acceptar una esmena en la qual nosaltres parlàvem de la necessitat d'avançar cap a una sanitat cent per cent pública precisament per deixar enrere, doncs, tots els casos de corrupció que han esquitxat la sanitat catalana, com, per exemple, és el cas Innova, que vam denunciar la CUP a Reus, i que tenia a veure no només amb el que passava a Reus, sinó amb el que passava a tot el sistema sanitari català.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. Hoy los comunes nos traen una moción, que consideramos que los temas que ponen sobre la mesa son importantes a tratar, pero no compartimos parte del contenido. Podemos compartir la necesidad de fortalecer la atención primaria; de hecho, ya lo hicimos en una moción que presentamos hace poco desde el Partido Popular, con puntos como incrementar el presupuesto en políticas de salud, priorizando la atención primaria. Y vemos necesario también abrir nuevos centros de atención primaria en los municipios que se mencionan en la moción. Podemos compartir también la necesidad de hacer un plan de choque para descongestionar las urgencias hospitalarias. Compartimos también medidas enfocadas a mejorar la atención a la salud mental, con un foco especial en los jóvenes. Y defendemos que la sobrecarga que sufren los sanitarios se ponga sobre la mesa con medidas, con mejoras laborales, porque si no cuidamos a los que mantienen con su trabajo el sistema sanitario, el sistema sanitario se desploma.

Por eso, en la moción que presentó el PP, y se aprobó, llevábamos mejoras retributivas también para los profesionales. Y como ustedes son los socios del PSC, como lo fue también el PSC con Esquerra en el Gobierno anterior, hemos presentado enmiendas para que todo lo que proponen vaya acompañado de dotación presupuestaria, a ver si al negociar los presupuestos se les olvida, pero no las han aceptado. Si en esta legislatura no se mejora el sistema sanitario catalán, como ocurrió en la anterior legislatura con Esquerra y el PSC, con las listas eternas de espera sanitaria, ustedes serán corresponsables.

Nosotros estamos a favor de fortalecer la sanidad pública como uno de los grandes pilares del estado del bienestar, como se menciona en esta moción, y defendemos para ello una buena gestión de los recursos públicos y priorizar la sanidad aún más en los presupuestos. Ustedes dicen en la moción que hay que mantener el impuesto de sucesiones y también el de patrimonio, que, por cierto, de toda la Unión Europea, el de patrimonio solo existe en España. No hace falta saquear a los catalanes con la mayor presión fiscal de España. Bajando impuestos se puede aumentar la recaudación. Así lo hacemos en las comunidades autónomas donde gobernamos.

Cataluña es la comunidad autónoma con más impuestos propios: que si canon del agua, que si el impuesto a las bebidas azucaradas, que si las viviendas vacías, y así hasta quince impuestos que pagan todos los catalanes. Cataluña es la región española en la que más IRPF pagan sus ciudadanos. Por no hablar del impuesto de sucesiones, que los partidos separatistas tuvieron la poca vergüenza de subir en plena pandemia. Y, a pesar de esta sangría fiscal a la que izquierdas independentistas someten a los catalanes, las listas de espera en atención primaria, en intervenciones quirúrgicas, en salud mental son inadmisibles y desorbitadas. ¿Por qué? Porque no priorizan. Las falsas embajadas, la mastodóntica televisión pública o las estructuras de un estado que nunca existirá no se pagan solas. Y mientras unos y otros mantienen este macronegocio político millonario, pues los pacientes catalanes esperan una media de ciento cincuenta días para una operación y más de 530.000 personas esperan su primera visita con un especialista. Se trata de priorizar, y los sucesivos gobiernos de la Generalitat, con sus socios, no lo han hecho.

Señor Cid, hay puntos en los que discrepamos, y mucho, pero hay otros importantes, y que apoyaremos, como pueden ser las mejoras laborales para los técnicos sanitarios o poner sobre la mesa también la necesidad de dotar de más recursos la atención integral a las personas con Alzheimer. Y mencionando esta enfermedad, que afecta a más de ochocientas mil personas en España, quiero condenar la ofensa de la secretaria general del PSOE de Huelva, que ha utilizado esta enfermedad haciendo un chiste para atacar al presidente nacional del Partido Popular, y espero (*aplaudiments*) que los señores socialistas también lo hagan. Una ofensa que acaba costando a los pacientes y los familiares de las personas con Alzheimer.

Y en la moción también hemos presentado una enmienda, que no han aceptado, sobre el rechazo al borrador del estatuto marco por no contar con las comunidades autónomas para elaborarlo y recibir duras críticas de sindicatos y asociaciones médicas. Sé que ustedes comparten el nulo diálogo y consenso de la ministra de Sanidad de su partido, pero me gustaría exigirle a la *consellera* de Salud de Cataluña, que tengo la oportunidad de tenerla aquí, que se sume a los consejeros de las comunidades autónomas del PP y pida diálogo y consenso autonómico, porque todo lo que se haga de espaldas al diálogo está condenado al fracaso. Para mejorar la sanidad pública estaremos al lado de quien haga falta; para imponer medidas erróneas o pretender con sectarismo acabar con todo lo privado, también en la sanidad, como se hace en esta moción, pues nos tendrán enfrente. La colaboración público-privada es un modelo que funciona, por mucho que ustedes se empeñen en liquidarlo.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Noemí Nieto i Fumanal.

Noemí Nieto i Fumanal

President, diputades, diputats i conselleres... La moció de Comuns proposa demandes per millorar el sistema sanitari. Moltes d'elles ja han estat aprovades en comissions o a altres plens. M'ha quedat el dubte sobre el tema del finançament singular. De què es tractaria? Insinuen de mantenir els impostos de successions i donacions, però són xifres que queden lluny de poder finançar el sistema de salut. Incrementar-los podria portar efectes contraris: herències no acceptades i patrimonis que marxen de Catalunya. Junts defensa un model de finançament proporcionat, una relació sana entre la capacitat fiscal i les necessitats dels ciutadans. Creiem que per mantenir una sanitat universal cal seguir amb un model de finançament basat en impostos sobre la renda, com la majoria de països europeus. Si Catalunya recapta 22 milions en IRPF, però només destinem 16 milions en salut, aquestes dades reflecteixen una balança fiscal injusta. No rebem els serveis assistencials que necessitem. Els catalans paguen impostos suficients, i, sense uns sous més alts, no poden pagar més.

Per altra banda, hi ha altres mesures socioeconòmiques que cal abordar. Cal canviar una economia basada en sous baixos. Per això, demanem de nou l'increment del salari mínim català. També hem de fer front al repte demogràfic, al sobreenvelliment, una piràmide poblacional invertida. Hem de fomentar l'envelliment actiu, la reducció de la sobremedicació i invertir en innovació tecnològica. També cal impulsar polítiques de natalitat per revertir la caiguda sostinguda de la natalitat. Si ara tanquem escoles bressol, d'aquí deu anys no omplirem ni les universitats ni els graus professionals sanitaris.

Però no només ens falten recursos econòmics en el sector; també ens falten molts professionals, i estan molt cansats. No estem d'acord amb la proposta concreta de limitar la llibertat dels metges, de només treballar als centres públics. Si volem evitar la pèrdua de més professionals al sector públic, els metges han de tenir el mateix dret que els altres professionals.

Les mesures que podrien ajudar serien l'augment de places universitàries i el reconeixement de categories professionals. Les dues depenen de l'Estat –parlin amb la ministra. Demanem eliminar el districte únic d'accés a la universitat. Un percentatge alt d'estudiants de medicina no són catalans i, quan acaben, retornen al seu origen, i excel·lents estudiants catalans de «bat» es queden fora.

És urgent desencallar la llei d'ordenació de les professions sanitàries per reconèixer categories professionals i noves professions, com la categoria A1 per a la infermeria i les especialitzacions, les llevadores, fonamental per a la seva motivació –estan desmotivades, exigeixen–, i des d'aquí no ho podem fer. I la categoria de les TCAIs i ampliar les seves competències. La ministra i la consellera han de mirar com en altres països s'aposta per més professions sanitàries que ajuden a descarregar les càrregues de treball de les especialitats de les categories tradicionals. I no vegem, si us plau, intrusisme falsos. Empoderem totes les professionals.

Si millorem aspectes econòmics i socioeconòmics, equilibrem la balança fiscal i millorem la formació i el mercat laboral assistencial, les vostres demandes podrien ser viables. Qui no vol una atenció de primària més forta, amb més professionals, amb menys llistes d'espera? i també tindríem més cobertura bucodental, més psicòlegs, més llevadores, i gratuïtat en molts productes assistencials, i salut pública per invertir en hàbits saludables i lluitar contra la contaminació.

Per últim, defensem el model públic social, l'ICS cent per cent públic, però també els consorcis i fundacions, organitzacions públiques d'origen social sense ànim de lucre, d'autogestió, que lideren hospitals, CAPs, centres sociosanitaris i residències; un model proper al territori, àgil i de qualitat, i són fonamentals per garantir la

integració real de l'atenció social i sanitària. Fa segles que existeixen, i han de seguir existint.

Resumint, reflexionin sobre el dèficit fiscal crònic; parlin amb la ministra per les mesures laborals del sector, i reflexionem tots sobre els reptes demogràfics que ens tensionaran a tots, i no endeutem més els joves. La societat ha de ser corresponsable i lliure.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per presentar les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juli Fernández i Olivares.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, president. Consellera..., conselleres –perdó–, diputats, diputades, permetin-me començar donant-li les gràcies al diputat Cid pels acords als que hem arribat, les transaccions. Hem presentat un total de vuit esmenes, de les quals quatre han estat acceptades. Crec que la nostra compatibilitat és superior al cinquanta per cent; però bé, és un aprovat, no està malament. Ho vam fer ràpid, ho vam fer bé. I també entenc que hi han altres propostes d'esmena que també milloren el text, i que, per tant, ja avanço que el nostre grup parlamentari a la majoria dels punts hi votarà favorablement.

Permetin-me, en el temps que tinc, centrar-me en un primer moment en la part estructural que creiem que és el que pot fer que la vida de la gent del nostre país sigui una mica millor, i allà on Esquerra Republicana de Catalunya hi hem centrat la nostra força política, doncs, en aquest darrer cicle electoral, que és en la sobirania fiscal, en el finançament singular per a Catalunya.

La sobirania fiscal, el finançament singular per a Catalunya no és un concepte buit. No són només diners, molts milers de milions d'euros, sinó que són benestar per a la gent. És un sistema de salut millor, perquè, principalment, allà on han d'anar aquests recursos és a les polítiques de l'estat del benestar. Salut, principalment, educació, treball, també cultura, com a quarta pota del benestar. I és allà on, quan tinguem aquest sistema de finançament, hi notarem principalment les millores a la nostra vida.

Per tant, per nosaltres era importantíssim que hi hagués aquest concepte recollit, així com deixar clar que dins dels impostos que tots i totes les ciutadanes paguem al sistema del benestar, també hi ha d'haver la fiscalitat verda.

Ens hauria agradat anar una mica més enllà; la nostra esmena crec que estava molt més detallada. Vam arribar a una transacció que així ho recull. Per tant, endavant, però creiem que la proposta inicial que feia el nostre grup parlamentari era encara millor.

Els problemes del nostre sistema de salut són clars. Consellera, ho aprofito. El que hem viscut a Olesa de Montserrat és una situació que creiem que aquesta mort necessita explicacions, bàsicament per entendre què ha passat i que no torni a passar, perquè són situacions que, en un estat que pretén garantir el benestar dels seus ciutadans i ciutadanes, no haurien de passar.

Per tant, creiem que és important que, en aquest cas, sigui molt fluid el treball entre l'Ajuntament d'Olesa, que ens consta que estan en contacte, però que tinguem la capacitat de poder-ho entendre, de poder-ho explicar, i, evidentment, de demanar també disculpes a la família i als amics de la persona que ha mort, si és el cas.

En el cas de les persones que fan possible que el nostre sistema de salut funcioni, doncs, amb les propostes de la proposta de resolució ens hi sentim ben representats. Li donarem suport, tant en la part de les TCAIs com de les especialitats d'infermeria. També en les infraestructures, que són infraestructures que calen, les que vostès plantejaven, les de la primària, però que també hi ha planificació feta.

Està bé poder sistematitzar-la i seguir el mapa de salut per tal de poder tirar endavant aquestes infraestructures. També les infraestructures en la part obstètrica i ginecològica. Aquí tenim especialment l'Arnau de Vilanova, però totes les infraestructures hospitalàries del nostre país han de ser espais adequats i, alhora, també impulsant el pacte de salut mental i la salut bucodental.

Nosaltres, consellera, diputats i diputades, a Esquerra Republicana de Catalunya sempre ens trobaran en aquelles polítiques que puguin fer que el sistema públic de salut sigui més fort, que els treballadors i treballadores estiguin millor, i que els ciutadans i ciutadanes d'aquest país tinguin una millor atenció de salut.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I en darrera instància, per presentar les esmenes, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Ernesto Carrión Sablich.

Ernesto Carrión Sablich

Moltes gràcies, president. Conselleres, conseller, diputats, diputades..., i treballadors i treballadores del Parlament també. Volia agrair la seva moció, diputat Cid, ja que ens permet tractar temes molt importants relacionats amb el Departament de Salut per al 2025, i la necessitat de preservar la sanitat pública com un dels grans pilars de l'estat de benestar a Catalunya. Temes com més i millor atenció primària, atenció integrada social i sanitària, enfortiment de l'atenció primària i comunitària, cartera pública de serveis, la salut bucodental, salut mental dels infants, adolescents i joves, professionals, les condicions dels professionals de la salut, transformació digital i innovació, finançament per a l'estabilitat econòmica, reforma i sostenibilitat del sistema sanitari. Totes i tots prioritats del Govern de Catalunya i del seu Departament de Salut. Temes molt importants que podem tractar en aquesta moció.

Ja us avanço que votarem a favor de la majoria dels punts d'aquesta moció, i tenim algunes abstencions.

Sobre les esmenes, agraiem les esmenes que ens han acceptat el Partit de Comuns i el diputat Cid, com l'esmena número 1, en la que estem demandant més i millor atenció primària per enfortir-la com la màxima prioritat, garantint l'accessibilitat i la longitudinalitat com dos elements centrals de l'atenció primària, assolint que un noranta per cent de la població sigui atesa en un temps màxim de quaranta-vuit hores.

L'esmena número 7, també, que ens han acceptat, conclou que, a través de les taules de negociació pertinents, els i les tècniques superiors sanitaris i els tècnics i tècniques auxiliars d'infermeria vegin d'una vegada per totes reconegudes les seves funcions.

Algunes esmenes no han estat acceptades, com la 5 i la 6, de manera que al punt 9 ens abstindrem, en el punt 9. I el punt 8 el votarem també a favor, perquè creiem i estem segurs que l'objectiu comú és de continuar treballant àrduament a favor de tots els catalans i catalanes.

Diputats, diputades, tant pel Partit dels Socialistes de Catalunya i Units per Avançar, com pel Departament de Salut de la Generalitat i per la consellera Pané, les prioritats han estat molt clares sempre: treballar per un sistema sanitari d'excel·lència, posant sempre més recursos als departaments que més ho necessiten.

Com aquí s'ha dit moltes vegades, Catalunya té un sistema sanitari que sempre ha estat un exemple molt positiu a seguir. I aquest Parlament i tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya poden estar segurs del compromís total del nostre grup parlamentari i del Departament de Salut del Govern de continuar millorant el sistema sanitari. Però també hem de tenir clar que ho hem de fer tots junts. És per això que Catalunya mereix uns pressupostos per continuar amb aquesta feina molt positiva per a tots els catalans i catalanes.

Jo volia acabar no amb una frase, perquè, sincerament, avui aquest matí hem escoltat algunes coses que, sincerament, no podia... És per això que jo deia que no volia acabar..., volia acabar –perdó– no amb una frase, no, sinó amb una certesa: totes les persones migrades que estem vivint a Catalunya, els agradi o no, estem units a aquesta terra per compromís propi, per honor i també per amor. I creieu-me que cap persona podrà canviar això mai.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Empiezan su moción haciendo un pobre alegato a favor de la sanidad pública, mezclando churras con merinas, exaltando la fiscalidad justa, el impuesto de sucesiones y la redistribución de la riqueza. Mire, su partido es como la lepra: todo lo que tocan lo pudren. Les encomiendan el Ministerio de Igualdad y Feminismo, y resulta que a su salida se han multiplicado las agresiones a mujeres y a niños y las violaciones, porque se dedican a hacer leyes que sueltan a los agresores. Les dan Empresa y Trabajo y cada vez hay más paro, y el poco empleo que queda es tan precario que no permite a la gente vivir dignamente. Ahora le ha tocado el turno a Sanidad, y su ministra ha elaborado una ley que equipara categorías profesionales, saltándose a la torera la formación y la meritocracia, y encima coarta la libre elección del puesto de trabajo, obligando a la exclusividad del trabajo público.

Mientras su compañera de partido es repudiada por todas las sociedades médicas de España, resulta que el señor Cid viene hoy a hablar en el Parlamento de Cataluña sobre las listas de espera de atención primaria, apertura de nuevos centros, pactos de salud mental, etcétera, etcétera. Bien, señores de Podemos o Sumar o Comunes, da igual, señores comunistas, al fin y al cabo, gracias a sus políticas impositivas e intervencionistas, pronto no quedaran profesionales en la sanidad pública a los que imponer nada.

Carcomen ustedes la sanidad pública española cual termitas. La mitad de sus propuestas son fruto de su desconocimiento de la sanidad pública catalana. Y la otra mitad, consecuencia de que sus informadores son liberados sindicales que pisan el hospital solo cuando no pueden aprovecharse de un compañero y sobrecargarlo con el trabajo que les corresponde.

Bien, vamos con el punto más importante que va a condicionar toda su moción. Es su objetivo limitar la doble actividad asistencial de los profesionales, obligándolos a elegir entre pública y privada. Después de esta completa ridiculez y ataque frontal al libre ejercicio, podemos asegurar que, en caso de llevarse a cabo, los centros públicos de Cataluña se quedarán sin profesionales, así que el resto de la moción carece de valor.

Y empecemos. Uno: reducir las listas de espera de atención primaria. Para esto hace falta un aumento de médicos y de enfermeros, y sus políticas van encaminadas a todo lo contrario.

Dos: despliegue de la salud bucodental. Lo mismo. Hacen falta odontólogos, enfermeros, higienistas, maxilofaciales... Oblíguenles ustedes a elegir entre pública y privada, ¡va a ver usted qué risa!

Tres: incrementar con 20 millones el despliegue del pacto nacional de salud mental. ¿Saben ustedes para qué serían esos 20 millones? Para contratar unos profesionales inexistentes que estarían ejerciendo en la privada porque ustedes los han expulsado de la sanidad pública.

Cuatro: impulsar la construcción de nuevos centros de atención primaria en Aberra, Terrassa Norte, Ca n'Anglada, Rubí, Sant Just... ¿Quién va a trabajar allí? ¿Los profesionales que han salido huyendo de ustedes dirección a la sanidad privada? ¿O los que vienen de fuera a los que ustedes y sus socios hostigan por no hablar catalán? Efectivamente, lo han comprendido, serán centros fantasma.

Cinco: plan de choque para descongestionar las urgencias de los distintos centros sanitarios. Más de lo mismo: necesitan a esos sanitarios a los que ustedes llevan décadas maltratando y menospreciando y a los que ahora quieren obligar a ejercer donde ustedes digan.

Seis: creación, en todos los servicios sanitarios, de una categoría genérica de enfermero especialista. Será de los enfermeros que estén formados y que, como el resto de sus compañeros, se hayan presentado a las oposiciones del Estado, diseñadas especialmente para su formación como especialista, ¿no? ¿O les damos la especialidad a todos sin oposiciones y sin formación? Desde luego, tienen ustedes las mejores ideas para destruir la educación, la formación y el trabajo como ascensor social. ¿Sabe cuál sería la consecuencia de esta idea? Que el título de enfermería especialista se devaluaría tanto que no valdría nada, y nadie querría volver a formarse. Esa sería la consecuencia.

En fin, solo le puedo decir una cosa, señor Cid de Podemos, por esta y todas sus demás ocurrencias: haría bien en dejar la política en cuyo seno lleva toda la vida ocupando un sillón, y empezar a formarse, porque la verdad es que le queda medio telediario.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Mixt, té la paraula la senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Que el sistema sanitari presenta grans deficiències i que manquen recursos econòmics i humans a cabassos no és cap secret. Tampoc és cap secret que vostès batallen per escanyar la classe mitjana i fer-li pagar bitllo-bitllo el fracàs de les seves polítiques proimmigracionistes. Vostès obren les fronteres de bat a bat i, en acabat, pretenen saquejar els comptes corrents dels catalans per finançar el desastre.

Volen salvar la sanitat pública mantenint l'impost de successions i el de patrimoni, però la sanitat pública no la salvaran a còpia de tributs injustos, sinó amb una gestió eficient i amb un triatge acurat dels usuaris que hi tenen dret i dels que no. I no, els immigrants ilegals no hi tenen dret, perquè, per gaudir de drets, primer cal complir deures, i qui entra de manera irregular, qui s'empadrona fraudulentament, qui no ha treballat ni cotitzat en sa vida, no pot tenir el mateix accés gratuït a serveis que els ciutadans d'aquest país. Bé, sí que pot, com ara, però llavors qui en paga les conseqüències som els catalans.

Llistes d'espera indecents, ja no per a operacions quirúrgiques o especialistes, no, parlem del metge de capçalera. Remeis exclosos de la seguretat social. Desplaçaments llargs i costosos per a la realització de proves. L'usuari cada cop veu empitjorar més el servei sense notar estalvi en els impostos que paga. De fet, cada cop paga més per un servei que el deixa insatisfet i que l'obliga a cercar en mútues privades la solució i les garanties que no troba a la sanitat pública.

Parlen de construir CAPs per descongestionar urgències hospitalàries. El problema no són els equipaments. El problema és dotar de personal, de maquinària i de recursos aquestes instal·lacions. El percentatge de metges forasters no para de créixer. Molts ni parlen ni entenen la nostra idiosincràsia ni la nostra llengua. No han superat cap nota de tall ni tenen el MIR. La seva més que qüestionable formació professional posa en risc la salut i la vida dels catalans.

Formem talent i en comptes de valorar-lo com Déu mana, amb retribucions econòmiques justes i condicions laborals propícies, el deixem escapar cap a Europa.

A la substitució cultural i demogràfica que pateix el nostre poble, ara hem de sumar-hi la substitució laboral, i em penso que tots convindrem i tots som conscients que hem fet un mal negoci.

Votarem a favor d'alguns punts i en contra d'altres, amb el pressentiment que això només pot empitjorar si no s'ataca l'arrel del problema, i no veiem, sincerament, voluntat ni en la seva formació ni en aquesta cambra de reconèixer-la ni abordar-la, l'arrel del problema.

El president

Gràcies. I per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula per dos minuts el diputat senyor David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies. En primer lloc, agrair tant al Partit Socialista com a Esquerra Republicana com a la CUP les esmenes. A vegades és difícil, quan hi han tantes esmenes, compaginar-ho. Hem intentat, en la mesura del possible, triar aquelles que creiem que contribuïen a definir prioritats en el que és, crec, una voluntat compartida, que és blindar el sistema nacional de salut i, per tant, que sigui un dels nostres pilars de l'estat del benestar.

Un pensa que el Parlament hauria de ser la cambra del parlamentarista i, per tant, també de parlamentarisme, i també, per tant, dels debats i dels debats honestos. I jo crec que..., és a dir, la dreta, jo crec que ho ha de dir honestament; és a dir, per a la dreta, per al Partit Popular, per a Junts per Catalunya, per a VOX, per a Aliança, no és un problema que la sanitat sigui un espai de negoci. No passa res, es pot fer. I jo crec que vostès defensen obertament que, evidentment, doncs, la sanitat..., legítimament, empreses privades poden fer negoci amb el que teòricament és un dret i per a nosaltres és un dret.

I això té a veure amb la seva política econòmica, perquè, mirin, la seva política econòmica, bàsicament la corba de Laffer, que, perquè la gent ens entengui a casa, vol dir: quan més abaixes la fiscalitat, menys recaptació hi ha. Això no funciona.

La corba de Laffer és l'equivalent, evidentment, a les magarrufades a la sanitat pública. Si no, vostès parlin-li i preguntin-ho a la senyora Ayuso, que ha anat retallant de manera reiterada, en aquest cas, els impostos a Madrid, i la recaptació baixa. No hi ha cap impost que la recaptació creixi. (*Remor de veus.*) Sí, sí, sí. I vostès... Vostès... (*Remor de veus.*) Si us plau, si em deixen parlar...

El president

Silenci, si us plau... Silenci.

David Cid Colomer

Vostès bàsicament defensen..., quan vostès volen retallar l'impost de patrimoni o eliminar l'impost de patrimoni, diguin-ho clar. Vostès volen eliminar un impost –un impost–, en un país que són 8 milions de persones, que només paguen 88.000 persones, menys de l'u per cent de la societat. I això és el que vostès defensen, perquè vostès plantegen eliminar l'impost de patrimoni a 88.000 rics perquè la gent de Nou Barris, perquè la gent de Cornellà, perquè la gent de l'Hospitalet, perquè la gent de Poblenu, perquè la gent de tot arreu de Catalunya s'hagi de fer, en aquest cas, una mútua privada de salut, perquè els seus amics, que ja sabem qui són, que són els de l'equip de la Clínica Quirón i la senyora Ayuso sap molt bé de què parlo...

El president

Ha d'acabar, senyor diputat.

David Cid Colomer

... segueixin cobrant cada dia *mordidas*, que això són el que són vostès, els de les *mordidas* en la sanitat pública.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 26 i 27 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

Iniciem ara les votacions a les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions... (*Remor de veus.*) Atenció, si us plau! Els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de l'Administració de la Generalitat (continuació)

302-00047/15

Comencem amb el punt vint-i-sisè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de l'Administració de la Generalitat.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 72 vots en contra, 28 vots a favor i 31 abstencions.

Votem de manera conjunta els punts 2.a, 2.b, 2.d, 2.e, 2.f i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 72 vots en contra, 59 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara el punt 2.g.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 72 vots en contra, 59 vots a favor i cap abstenció.

Votem tot seguit els punts 3.a, 3.b, 3.c, 3.d, 3.e, 3.f, 3.g i 11.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 103 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 103 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Votarem conjuntament els punts 5, 9.a, 9.b, 9.c i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 101 vots a favor, 24 en contra i 6 abstencions.

Votem tot seguit el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 76 vots a favor, 24 vots en contra i 31 abstencions.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 101 vots a favor, 30 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 11.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 103 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 11.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 105 vots en contra, 26 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats del Departament de Salut per al 2025 (continuació)

302-00048/15

Passem ara a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats del Departament de Salut per al 2025.

Comencem votant conjuntament els punts 1 i 16.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 74 vots a favor, 57 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 69 vots a favor, 27 en contra i 35 abstencions.

Votarem, a continuació, el punt 2 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap vot en contra i 61 abstencions.

Votarem, tot seguit, el punt 2 ter.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 73 vots en contra, 38 vots a favor i 20 abstencions.

Votarem de manera conjunta els punts 3, 6 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 120 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

També votarem de manera conjunta els punts 4, 7, 11, 12 bis i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per la unanimitat dels diputats presents.

Votem, a continuació, el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 59 vots en contra, 10 vots a favor i 62 abstencions.

Ara votarem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 118 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Votem, a continuació, el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 78 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

Votem, tot seguit, el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per la unanimitat dels diputats i diputades presents.

I, finalment, votarem el punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 103 vots a favor, 13 vots en contra i 15 abstencions.

Abans de continuar amb l'ordre del dia... (Veus de fons.) Ah, sí –perdonin–, ens hem deixat de votar un punt, el punt número 12 d'aquesta moció. Estiguin alerta! Punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 111 vots a favor, cap vot en contra i 20 abstencions.

Abans de... (*Remor de veus.*) Els prego un moment d'atenció. Abans de continuar amb l'ordre del dia, procedirem tot seguit a la lectura de les declaracions institucionals acordades per la Junta de Portaveus.

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu dels sis-cents anys de l'arribada del poble gitano

401-00010/15

En primer lloc, donarem lectura a la declaració del Parlament de Catalunya amb motiu dels sis-cents anys de l'arribada del poble gitano. Dono la paraula al diputat secretari segon perquè n'iniciï la lectura.

El secretari segon

«Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu dels sis-cents anys de l'arribada del poble gitano.

»El 12 de gener es va commemorar l'arribada, fa sis-cents anys, del poble gitano, una efemèride que simbolitza l'inici d'una llarga i profunda relació amb Catalunya.

»El 12 de gener de 1425, el rei d'Aragó, Alfons V, va concedir a Joan d'Egipte Menor un salconduit que li permetia de viatjar lliurement pel país en la seva peregrinació a Santiago de Compostella. Aquest document històric és el primer testimoni de la presència del poble gitano al territori català i marca l'inici d'una llarga història compartida. Tant ha estat així que la comunitat gitana de Catalunya de les dues bandes del Pirineu va fer també seves la llengua i la cultura catalanes.

»La història del poble gitano és també la història de Catalunya, i el seu futur està intrínsecament lligat al de tota la societat catalana. Al llarg dels segles, el poble gitano ha enriquit la cultura, la societat i la història de Catalunya i n'ha estat una part essencial.

»Malgrat aquesta aportació significativa, també s'ha hagut d'enfrontar a la repressió, la persecució, la discriminació i l'estigmatització, en definitiva, a un antigitanisme que, malauradament, encara avui persisteix en diferents formes i que requereix un compromís ferm de totes les institucions i de la societat per erradicar-lo.

»El poble gitano ha demostrat, al llarg dels segles, una admirable capacitat de resistència i ha preservat la identitat, la dignitat i l'orgull cultural. Per aquest motiu, el Parlament de Catalunya commemora avui aquest aniversari i reconeix i posa en valor les aportacions del poble gitano a la construcció d'una societat catalana més rica i plural.

»Avui és un bon moment per fer una crida unànime contra qualsevol forma de racisme, antigitanisme o discriminació. El Parlament de Catalunya manifesta el seu compromís ferm amb la igualtat, la dignitat i el respecte pels drets fonamentals del poble gitano i de totes les persones. A més, anima tota la societat a sumar-se a aquesta commemoració com una oportunitat per a enfortir els llaços d'unió. És moment de continuar obrint camins d'esperança, de continuar trencant barreres i prejudicis i de continuar construint plegats un futur on totes les persones, i on totes les gitanes i gitano, trobin un espai per créixer, contribuir i prosperar.

»Catalunya ha estat referent pel que fa a les polítiques adreçades al poble gitano. El 23 de juliol de 2001, el Parlament va reconèixer oficialment el poble gitano, mitjançant una declaració institucional que destacava la seva cultura com a part integrant de la societat catalana. Aquest reconeixement va incloure el compromís de garantir la igualtat de drets i lluitar contra la discriminació i promoure el respecte per la diversitat cultural.

»El 2005, el Govern va aprovar el primer pla Integral del poble gitano a Catalunya, el qual va marcar un abans i un després en el desenvolupament de polítiques públiques per millorar les condicions de vida i fomentar la inclusió social. Aquest compromís es va veure reforçat amb l'aprovació de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 2006, l'article 42.7 del qual estableix:

»“Els poders públics han de garantir el reconeixement de la cultura del poble gitano com a salvaguarda de la realitat històrica d'aquest poble.”»

»Aquest marc normatiu és una eina essencial per garantir els drets del poble gitano, amb quatre objectius principals:

»Primer. Preservació cultural: protegir i promoure la llengua, les tradicions i el patrimoni cultural del poble gitano.

»Segon. Polítiques inclusives: garantir l'accés equitatiu a serveis educatius, laborals, socials i sanitaris.

»Tercer. Lluita contra la discriminació: desenvolupar mesures contra l'antigitanisme i establir mecanismes de denúncia.

»Quart. Participació i empoderament: fomentar la participació activa del poble gitano en les decisions que afecten la societat.

»Aquest aniversari no només és una ocasió per recordar el passat, sinó també per construir el futur. El vincle de sis segles entre el poble gitano i Catalunya és un exemple viu de la riquesa que neix de la convivència i la diversitat.

»El Parlament de Catalunya reconeix les aportacions del poble gitano a la societat catalana i crida totes les institucions i la societat catalana a sumar-se a aquesta commemoració com una oportunitat per a trencar barreres, superar prejudicis i avançar junts cap a una societat més justa i inclusiva, erradicant l'antigitanisme i qualsevol mena de discriminació.

»Aquest aniversari no només convida tothom a recordar el passat, sinó també a mirar endavant amb esperança. El vincle de sis segles entre el poble gitano i la terra catalana és un exemple viu de la riquesa que neix de la convivència i la diversitat. El Parlament de Catalunya reitera avui la seva determinació d'avançar cap a un futur en què la igualtat, el respecte, la inclusió i la justícia social siguin una realitat tant per al poble gitano com per al conjunt de la societat.

»Sis-cents anys després, el poble gitano és i serà part essencial del passat, present i futur de Catalunya. Amb orgull i determinació, avui el Parlament de Catalunya reitera: "Som gitanos, som cultura, som dignitat."

»Palau del Parlament, 30 de gener de 2025.»

(Aplaudiments perllongats.)

El president

Abans de donar lectura a la segona declaració del Parlament, permetin-me donar la benvinguda a representants de l'entitat Amics de la Bressola.

Declaració del Parlament de Catalunya de defensa i promoció de La Bressola

401-00013/15

Procedirem, doncs, a la declaració del Parlament de defensa i promoció de La Bressola. Dono la paraula a la diputada secretària tercera perquè n'iniciï la lectura.

La secretària tercera

«El Parlament de Catalunya manifesta el seu compromís amb la defensa i la promoció del català a qualsevol dels territoris de domini lingüístic, i més en un moment d'emergència lingüística, de retrocés de l'ús social i de minorització.

»El Parlament de Catalunya defensa el català com a llengua curricular i d'aprenentatge a l'escola, i la immersió lingüística com a eina de cohesió i promoció social.

»El Parlament de Catalunya reconeix la important tasca que, des de fa gairebé cinquanta anys, duu a terme la xarxa d'escoles de La Bressola en la recuperació lingüística del català i de la cultura catalana a la Catalunya del Nord, avui administrada per l'Estat francès.

»La història de La Bressola és la història d'èxit d'una associació que no es va resignar davant les polítiques de substitució lingüística i la pèrdua progressiva de la presència del català en aquest territori. Per això, el 1976 es va crear la primera escola en català, amb l'objectiu de recuperar la llengua i la cultura catalanes i de posar les bases d'una escola diferent i moderna. Des d'aleshores, La Bressola no ha parat

de créixer gràcies a l'augment de la demanda de places, i avui acull mil cent alumnes en les set escoles d'educació infantil i primària i els dos col·legis d'educació secundària immersius en català.

»La Bressola és, doncs, l'expressió concreta i tangible d'un sentiment que és alhora d'autoafirmació i d'autoestima col·lectiva envers la identitat catalana i el patrimoni cultural que comparteixen els territoris del domini lingüístic català. I això ha estat compatible amb el desenvolupament d'un model pedagògic innovador en immersió lingüística, que és avui referent i de qualitat.

»El Parlament de Catalunya agraeix el suport que ha rebut La Bressola per part d'institucions, societat civil i particulars d'arreu dels territoris del domini lingüístic català. La divulgació de la tasca de La Bressola, la solidaritat institucional rebuda i els recursos econòmics i materials que s'hi han destinat han contribuït a l'èxit d'aquesta iniciativa educativa, que és també motiu d'orgull de país.

»En aquest sentit, el Parlament de Catalunya expressa la seva preocupació per les dificultats financeres que afronta La Bressola i demana a les autoritats i administracions nord-catalanes que les atenguin adequadament i d'una manera immediata. En aquest sentit, demana que es garanteixin no només la sostenibilitat i la viabilitat del model pedagògic i d'immersió lingüística de La Bressola, sinó també el creixement i la consolidació futurs.

»Palau del Parlament, 29 de gener de 2025.»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

El president

La darrera declaració institucional que llegirem és de suport a Pakhshan Azizi.

Declaració del Parlament de Catalunya de suport a Pakhshan Azizi

401-00014/15

Abans de passar-li la paraula a la diputada secretària quarta, avui, Dia Internacional de la Pau, és un honor de rebre a la tribuna de convidats, novament, representants de les manifestacions de «Dona, vida i llibertat» com a fermes defensores dels drets de les dones a l'Iran, implicades des de Catalunya en la lluita contra les greus vulneracions de drets de les dones en el seu país d'origen.

Un honor immens per a aquest Parlament. Benvingudes.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

Dono la paraula, doncs, a la diputada secretària quarta perquè iniciï la lectura d'aquesta declaració del Parlament de Catalunya.

La secretària quarta

«Declaració del Parlament de Catalunya de suport a Pakhshan Azizi.

»El Parlament de Catalunya expressa la seva preocupació per la situació de la treballadora humanitària i activista kurda Pakhshan Azizi, que, d'acord amb les informacions disponibles, ha estat condemnada a la pena capital a l'Iran.

»Azizi ha dedicat gran part de la seva vida a ajudar persones refugiades i víctimes de la violència. El seu compromís amb els drets humans i el treball humanitari han estat àmpliament reconeguts.

»Experts de les Nacions Unides han expressat una gran preocupació per la decisió del Tribunal Suprem de l'Iran de confirmar la sentència de mort per a l'activista kurda. Segons el comunicat emès per l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides pels Drets Humans, aquesta decisió és molt alarmant, ja que subratlla les greus irregularitats en el tractament judicial del cas. Les Nacions Unides han instat les autoritats iranianes a aturar l'execució i garantir un judici just, conformement als estàndards internacionals dels drets humans.

»A més, organitzacions com Amnistia Internacional han sol·licitat l'alliberament de Pakhshan Azizi i han denunciat serioses irregularitats en el procés judicial al qual ha estat sotmesa. Segons el document MDE 13/8585/2024 d'Amnistia Internacional, el cas d'Azizi és especialment greu per la falta de garanties processals i la utilització de proves sota coacció. Aquestes pràctiques contravenen als estàndards internacionals dels drets humans i reforcen la necessitat d'una revisió urgent de la seva situació.

»La pena de mort genera un rebuig rotund en la comunitat internacional, atès que representa una violació dels drets humans més fonamentals i, en concret, del dret a la vida, recollit en l'article 3 de la Declaració universal dels drets humans. La comunitat internacional segueix amb gran preocupació aquest cas, que té un impacte significatiu en la percepció global del respecte als drets fonamentals al seu país.

»La situació de Pakhshan Azizi està lluny de ser un cas aïllat i afecta altres activistes, com Varisheh Moradi, activista kurda pels drets de les dones que també afronta la pena de mort.

»Per tot això, el Parlament de Catalunya considera imprescindible que es tingui en compte la Declaració universal dels drets humans en el procés judicial i en la decisió del tribunal iranià, i demana que es garanteixin els alliberaments i s'eviti l'aplicació de la pena de mort imposada a Pakhshan Azizi i a Varisheh Moradi, i també a la resta de presos polítics a l'Iran, d'acord amb els estàndards internacionals dels drets humans.

»Palau del Parlament, 30 de gener de 2025.»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

El president

Passem al sisè punt de l'ordre del dia, que és el debat sobre la prevenció i la gestió de les emergències davant dels efectes del canvi climàtic.

Debat sobre la prevenció i la gestió de les emergències davant els efectes del canvi climàtic (continuació)

255-00004/15

A continuació procedirem a la presentació i posicionament de les propostes de resolució subsegüents a aquest debat.

Per a la defensa de les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris i per expressar el posicionament sobre la resta de propostes, seguirem l'ordre de presentació al Registre, tal com va acordar la Mesa. El torn d'intervenció serà per un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari. I en primera instància –i els prego silenci– té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, presidente. Señores *consellers* –veo que el tema les interesa, están aquí casi todos–, señores diputados... Bien, pues antes de explicar el contenido de las propuestas que hemos presentado desde VOX, permítanme compartir con ustedes una reflexión. Cuando alguien quiere afrontar un problema y buscar soluciones, lo primero que debe hacer es un buen diagnóstico de la situación. Y esto es especialmente importante cuando hablamos de emergencias, pues sus consecuencias son a menudo muy graves. Si hacemos un mal diagnóstico inicial, es muy difícil encontrar las medidas adecuadas para solucionar ese problema, y en el título de este debate ya se nos habla de las emergencias ante los efectos del cambio climático.

Bueno, vamos a ver –vamos a ver–, situaciones de emergencia ha habido siempre: grandes nevadas en invierno, incendios en verano, lluvias torrenciales en otoño, largos periodos de sequía o terremotos cuando menos se espera. Y estos fenómenos

poca relación tienen con el cambio climático. Si alguien piensa que no habrá situaciones de emergencia si se prohíbe a los ciudadanos utilizar su coche diésel, u otras ocurrencias parecidas, está haciendo un mal diagnóstico de la situación y no solucionará ningún problema.

En lugar del fanatismo climático, en VOX preferimos utilizar el sentido común, por lo que hemos hecho un buen diagnóstico de la situación en base al cual hemos presentado un grupo de propuestas que, si se llevaran a cabo, mejorarían la protección de los ciudadanos ante futuras emergencias; no evitarían que las situaciones de emergencia se produjeran, pero sí que conseguirían que los efectos negativos para los ciudadanos fuesen mucho menores. (*Alguns aplaudiments.*) Hemos agrupado nuestras propuestas en dos grandes grupos: las destinadas a la prevención y las de la propia gestión de las emergencias.

En cuanto a las medidas de prevención, pues, hemos tenido desgraciadamente la reciente dana de Valencia, que nos ha ofrecido un claro ejemplo de las consecuencias de tener buenas medidas de prevención y de no tenerlas. Si ustedes miran una fotografía aérea de la ciudad de Valencia de los días posteriores a esta riada, verán que a cada lado del cauce –nuevo– del río Turia el paisaje es radicalmente diferente: mientras en el margen izquierdo la ciudad está intacta y la vida transcurre con normalidad, en el margen derecho reina la devastación. Poco más de cien metros de distancia y vemos dos mundos totalmente distintos. ¿Qué ha ocurrido? ¿Que el cambio climático hizo que solo lloviese torrencialmente en un lado del río? Obviamente no. Lo que ocurrió fue que en el margen izquierdo hubo políticas preventivas y en el margen derecho no las hubo.

En el año 1957 ya hubo otra riada en Valencia –antes de que se inventara lo del cambio climático– que asoló la ciudad, y el Gobierno de España de aquella época decidió que aquella desgracia no podía volver a pasar. Encargó a los técnicos de aquel momento que estudiaran qué alternativas se podían llevar a cabo, y propusieron que lo que había que hacer era desviar el río al sur de la ciudad. Se hicieron las obras necesarias, y los efectos son los que hemos visto: la mayoría de la ciudad de Valencia quedó en el margen izquierdo del río y no ha sufrido inundaciones. ¿Y qué pasó en el margen derecho? Pues que los sucesivos gobiernos del bipartidismo, con el permanente apoyo de los separatistas, no hicieron las obras hídricas necesarias. No solo eso, sino que, con la excusa del cambio climático, no se han mejorado los encauzamientos de los torrentes, que tampoco se han limpiado, ni realizado nuevas presas ni cualquier acción que hubiera mitigado los efectos devastadores de la riada. Y las consecuencias las hemos visto todos: normalidad en un margen del río y, a poco más de cien metros, devastación en el otro. (*Alguns aplaudiments.*)

Las situaciones de emergencia seguirán ocurriendo, pero para que su impacto sea menor desde VOX proponemos profesionalizar los medios para combatirlos dotando de más y mejores medios humanos, materiales y tecnológicos para evitarlo. Y esto aviso a los socialistas que no tiene nada que ver con crear nuevos organismos inútiles, de los que ya tenemos demasiados.

Respecto a la gestión de las emergencias, pues, una vez se produce la situación que genera la emergencia, hay que intentar que los efectos sean los menores posibles y adoptar, desde el primer momento, las medidas correctivas y paliativas necesarias. Y aquí también, desgraciadamente, la reciente dana de Valencia vuelve a darnos algunas lecciones.

El Gobierno regional fue negligente y reaccionó tarde y mal, pero –pero– el Gobierno de España se ausentó y fue criminal, no ayudó a los españoles que confiaban que toda la potencia del Estado se pondría a su servicio. El Gobierno presidido por Pedro Sánchez no ayudó a los valencianos desesperados que habían perdido todos sus bienes materiales y a más de doscientos de sus vecinos. (*Alguns aplaudiments.*) Al contrario, cuando todavía se estaban buscando cadáveres y los ciudadanos estaban abandonados a su suerte, pronunció aquella vil frase: «Si necesita más recursos,

que los pida», que perseguiré para siempre a quien la pronunció. (*Alguns aplaudiments.*)

Tras esta vergonzosa desaparición del Estado, el descontrol fue absoluto. No había nadie al mando. Las únicas ayudas venían de la solidaridad de los voluntarios, a quienes nunca agradeceremos lo suficiente lo que hicieron. Hubo numerosas situaciones de pillaje de los de siempre –por la mañana no estaban para ayudar, pero por la noche sí salían a robar–, a las que tuvieron que hacer frente los propios vecinos para defender las pocas propiedades que todavía les quedaban.

Y cuando comenzaron a llegar las ayudas la descoordinación fue evidente: *muchos* organismos públicos de distintas administraciones públicas, con normativas distintas, pero *nadie* –nadie– al mando. Es la demostración práctica más evidente de que el estado de las autonomías es un estado fallido.

El bipartidismo –repito, con el apoyo permanente del separatismo– ha creado un monstruo imposible de gestionar con racionalidad. Hay organismos inútiles por todos los lados, duplicidades evidentes, burocracia, miles de puestos políticos superfluos –aquí hay unos cuantos– o cientos de leyes que regulan de forma distinta la misma materia en municipios colindantes. Como hemos dicho muchas veces, el estado de las autonomías es el estado del bienestar de los políticos a costa de los ciudadanos, que son los que pagan su fiesta. (*Alguns aplaudiments.*)

La propuesta de VOX es nítida: devolver al Estado las competencias en materia de seguridad y emergencias, y transferir la gestión del sistema de emergencias de Cataluña al Estado garantizando un mando único que elimine duplicidades y asegure una respuesta unificada y eficiente. Y que el mando operativo en emergencias graves lo asuma la Unidad Militar de Emergencias.

Cuando haya emergencias, que las habrá, todo el mundo debe saber cuál es la normativa a aplicar, que debe ser la misma en toda España, y quién está al mando, que deben ser los mejores profesionales y que cuenten con los mejores medios.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Té la paraula ara el Grup Parlamentari Comuns. Té la paraula el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, vicepresidenta. Consellers, conselleres, diputats i diputades... La gestió i prevenció d'emergències és un element clau per a garantir la seguretat de Catalunya per al present, però sobretot la Catalunya del futur. No calen mesures que suposin petites millores del model; és necessari fer un canvi de paradigma i adaptar el sistema d'emergències al nou context de canvi climàtic de cara als propers deu o vint anys.

És per això que els convido a votar el punt que hem transaccionat amb Esquerra Republicana i amb el Grup de la CUP per constituir una comissió d'estudi sobre l'impacte dels efectes del canvi climàtic en la planificació urbanística i territorial, en les infraestructures actuals, en el desenvolupament socioeconòmic, en la salut de les persones i la prevenció i gestió d'emergències.

D'entre totes les mesures que avui proposem en les nostres propostes de resolució, vull destacar algunes d'elles.

En primer lloc, ja hem manifestat en diferents ocasions que és molt important adaptar les mesures que es prenen en el marc de l'emergència per alerta climàtica a les situacions de persones en situació de vulnerabilitat. És per això que celebrem la transacció que hem realitzat amb el Grup Socialistes i Units per Avançar, que saben que també compta amb el suport d'Esquerra Republicana i la CUP, per a garantir que en el futur, davant d'una situació d'alerta climàtica, puguin suspendre's tots els desnonaments de manera immediata.

En aquest sentit també és molt important, com sol·liciten sindicats de bombers i bombers, que el protocol de vulnerabilitat i pobresa energètica signat amb el depar-

tament el 2017 es reactivi i s'actualitzi. I també són molt importants les mesures per poder millorar els protocols d'actuació entre Interior, Drets Socials i els municipis en casos d'emergència climàtica.

En segon lloc, i com una de les mesures importants que plantegem, cal revisar tot el que està construït en zones inundables, ja que el quinze per cent de la població de Catalunya viu en aquestes zones. Per poder fer-ho tenim la proposta, en una de les nostres propostes de resolució, de que cal recuperar l'article 6 del reglament de la llei d'urbanisme de Catalunya, que era un article essencial per regular aquestes construccions en zones inundables. Treure-ho va relaxar les condicions, i ara entenem que s'ha de fer un pacte polític per recuperar-ho properament.

En tercer lloc, vull remarcar una mesura clau que s'aprovarà gràcies a una transacció realitzada amb la CUP, Esquerra Republicana i el PSC: s'iniciarà amb celeritat el procés d'internalització del servei del CAT112. És necessari des d'un punt de vista estratègic, però també és una demanda laboral des de fa molt de temps. Cal que aquest servei sigui cent per cent públic, i celebrem que això s'hagi pogut treballar i s'hagi pogut transaccionar. Animem la resta de grups a sumar-se a aquesta transacció.

En quart lloc, vull explicar que també s'han fet transaccions amb aquests mateixos grups parlamentaris per actualitzar elements claus del nostre sistema d'emergències. S'han de fer accions per tal de que el document únic de protecció civil municipal, el Duprocim, estigui degudament homologat i implementat a tots els municipis de Catalunya en el termini de dos anys. S'haurà de fer de manera adaptada a les necessitats dels municipis, donant-hi suport econòmic i tècnic.

També s'han de fer campanyes comunicatives i de formació per augmentar de manera clara i entenedora i decidida la capacitat de la població per conèixer mesures d'autoprotecció i poder actuar de manera adequada. I també es garanteix que en el temps màxim de divuit mesos tindrem una proposta de projecte de llei de bombers i protecció civil per tal d'actualitzar el nostre sistema d'emergències.

I, a més a més, volem remarcar que calen mesures indispensables per millorar les condicions laborals dels cossos d'emergències, que una feina tan important i complicada fan. Entre altres mesures, cal crear el cos propi de protecció civil de la Generalitat de Catalunya per resoldre l'estabilitat i especialitat del personal existent i evitar els canvis, promocions i acomiadaments del personal especialista.

També entenem que s'ha de donar compliment efectiu al conjunt d'acords en l'àmbit de Bombers que se van realitzar l'any 2023 fins al 2026. S'ha de millorar..., un correcte sistema d'atenció psicològica i/o psicosocial a les persones que treballen en el sistema d'emergències, que en moltes ocasions entenen que no es treballa i es cuida de manera adequada aquests equips. I cal incrementar els recursos de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya per tal de que es pugui donar la formació adequada a tots els cossos d'emergències també en aquest nou cicle i en aquest moment de canvi climàtic.

I, per últim, vull remarcar que per nosaltres la millor prevenció que podem fer és ser un país exemplar en la lluita contra el canvi climàtic. Hem de ser líders en reducció d'emissions, avançant en una transició ecològica que ha de ser justa. Segons les estimacions que s'han publicat avui del monitor públic d'emissions de Catalunya, l'any 2024 les emissions de CO2 només van caure un 0,9 per cent, lluny del 5,4 per cent de l'any anterior. Portem tres anys reduint emissions, però el 2024 s'han reduït molt menys que l'any anterior.

Calen polítiques ambicioses per reduir emissions. Segons els objectius que s'ha via marcat el mateix Govern de la Generalitat per alinear Catalunya amb Europa per al 2030, caldria almenys una reducció anual constant del 4,5 per cent, per aquesta mateixa entitat que ha fet aquest informe públic avui.

Tot el que no fem aquesta dècada, ho haurem de fer per a la següent, i seria una absoluta irresponsabilitat per les conseqüències irreversibles que pot causar. No són paraules meves; són de Marta Torres Gonfaus, una de les impulsores del monitor d'emissions.

Cal avançar amb determinació en renovables, adaptar el teixit productiu i fer que Catalunya sigui un país de trens i transport públic, entre altres moltes mesures. Diuguem «no» a l'augment d'emissions que suposaria l'ampliació de l'aeroport, apostem per un país que lideri la transició ecològica justa i garantim el dret al futur de les properes generacions.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Mixt, i és el torn de la diputada Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Les emergències naturals són una amenaça que no podem ignorar. Catalunya ha patit i pateix any rere any incendis, inundacions, nevades i fenòmens meteorològics de qualsevol tipus. Malgrat aquesta realitat, les polítiques de prevenció i resposta continuen sent insuficients i sovint ineficaces. Cal protegir el territori i garantir la seguretat de la ciutadania.

Aliança Catalana ha presentat un conjunt de propostes de resolució que volen posar fi a aquesta inacció i corregir les mancances que estem patint actualment, tot exigint al Govern la seva implementació.

Tal com vam dir al Ple de dimarts, només el vint-i-tres per cent dels municipis catalans compten amb un pla d'emergències municipal en vigor. Més de set-cents municipis no tenen encara cap tipus de planificació davant riscos previsibles.

Tanmateix, no podem parlar de gestió d'emergències sense parlar del greu problema de l'infrafinançament municipal. Els ajuntaments són la primera línia de resposta davant qualsevol crisi, reben recursos insuficients per planificar i executar polítiques de prevenció eficients. Aquesta manca de suport econòmic condemna molts municipis a la improvisació i a la dependència d'un govern que massa sovint es desenten de les seves obligacions.

Paral·lelament, la gestió forestal de Catalunya és insuficient. Repetim, com l'altre dia vam dir, que el setanta-cinc per cent de la superfície forestal és privada i sovint abandonada, fent augmentar el risc d'incendi.

Les propostes de resolució que hem presentat són les següents. Reclamem la creació d'un fons de suport per a municipis, especialment per als més petits i amb menys recursos, que permeti garantir la seva capacitat de resposta davant les emergències. Hem de protegir tot el territori, tot: muntanya, pla, costa. Qualsevol indret de Catalunya ha d'estar protegit. Ni el lloc ni l'orografia dels terrenys poden discriminar ni condicionar a tenir més o menys seguretat.

En segon lloc, demanem el reforç del sistema d'emergències. Cada any hi ha incendis, inundacions, i van posant en evidència que l'actual sistema d'emergències necessita ser reforçat. Dins d'aquest punt..., el desglossem en els següents subpunts: la creació de tallafocs estratègics i punts de recollida d'aigua en zones forestals i hidrants en les zones urbanes; reforçar el paper de protecció civil i el Cos dels Bombers Voluntaris –tenen vehicles d'uns trenta anys d'antiguitat i no disposen de material–; la implementació d'eines de predicció tecnològiques per anticipar els riscos; una millor coordinació entre ajuntaments i la Generalitat.

La gestió forestal i la cooperació transfronterera són importants, i si volem evitar desastres ambientals hem de cuidar el nostre territori. Per això defensem un pla de col·laboració entre propietaris privats i institucions per garantir una gestió sostenible als boscos; subvencions a les agrupacions de defensa forestal –les ADF–, el reforç a la seva formació i equipaments, associacions veïnals de protecció civil i bombers voluntaris; la cooperació amb Andorra i França per compartir estratègies eficaces en la prevenció i extinció d'incendis; la implementació de plantes de biomassa per convertir la neteja forestal en una activitat econòmica sostenible i viable.

En quart lloc, proposem donar valor i reconeixement al voluntariat d'emergències. És fonamental per a la resposta davant aquestes emergències, però treballa amb recursos escassos i manca de reconeixement institucional. Els hauríem de cuidar. Proposem la formalització del paper de les associacions de voluntaris de protecció civil en el sistema oficial d'emergències, la creació d'una línia de subvencions per equipar i formar voluntaris, protocols clars per a la coordinació efectiva entre voluntariat i cossos professionals com Bombers i Mossos d'Esquadra.

No podem esperar que arribi una catàstrofe nova per reaccionar. Catalunya necessita un sistema de prevenció i resposta en emergències. Per això Aliança Catalana li exigeix al Govern de la Generalitat que actuï d'immediat, que doti els municipis de les eines necessàries i que faci una aposta per la seguretat dels catalans i la protecció del territori. Les subvencions a guinguetes que s'estan repartint arreu del món es podrien invertir en l'atenció i els serveis fonamentals del país, com les associacions veïnals de protecció civil, bombers, voluntaris i ADF que ja hem esmentat. Catalunya no es pot permetre seguir improvisant. Sembla que els preocupa més el que passa fora de casa que el que ens afecta dins de Catalunya.

Al darrer debat general, Junts, de bracet del 155 i l'extrema esquerra, van votar sistemàticament en contra de totes les propostes de resolució d'Aliança Catalana. Amb les propostes d'avui, es posaran al servei de Catalunya o li donaran l'esquena?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I tot seguit, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Judit Alcalá González.

Judit Alcalá González

Gràcies, president. Conselleres, consellers, consellera Parlon, diputats, diputades, bona tarda. En primer lloc, vull agrair a la resta de grups parlamentaris la convocatòria d'aquest Ple monogràfic, així com els espais de diàleg que hem trobat per negociar i acordar mesures que són positives per a la millora del sistema d'emergències del país.

Creiem que és un debat necessari i oportú especialment en el context del canvi climàtic, que ens posa davant reptes molt importants, cada vegada més complexos i urgents, i en particular al Mediterrani, perquè estudis realitzats pel Grup Intergovernamental d'experts sobre el Canvi Climàtic, que és el principal òrgan internacional encarregat d'avaluar el coneixement sobre el canvi climàtic, l'identifiquen com una de les zones de més risc de fenòmens meteorològics extrems. Per tant, nosaltres creiem que és important. I compartim la preocupació per la necessitat de reforçar polítiques de prevenció i gestió d'emergències, i des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar considerem que cal actuar amb determinació per fer front a aquests reptes.

I aquest és un debat necessari per continuar donant resposta també a aquests reptes que tenim per davant en matèria climàtica. Com va dir el president de la Generalitat, Salvador Illa, i la mateixa consellera Parlon, el sistema d'emergències constitueix avui un dels pilars fonamentals per a la seguretat dels catalans i les catalanes. Tenim un bon model, un model basat en la prevenció i en l'autoprotecció, basat en el coneixement científic i en la confiança i els criteris tècnics i operatius dels servidors públics del sistema d'emergències del país.

Per tant, la base és clara, i tenim..., eines de millora: les eines són més recursos humans i materials, més coordinació, més preparació i més cooperació. I aquesta base és la que emmarca l'acció de govern i és en la que creiem el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i és la que hem plasmat en les propostes de resolució.

Propostes de resolució que he dit que reflecteixen la nostra visió integral, la pràctica per millorar el sistema d'emergències de Catalunya, i que no només responen als reptes actuals, sinó que també estableixen les bases per a un sistema més resiliència i

preparat per adaptar-se als nous canvis, que cada cop seran més freqüents, més intensos i menys previsibles, i amb un major impacte a la ciutadania i a la gran majoria del teixit social i econòmic.

Per això, la nostra primera proposta es dirigeix a la creació d'una nova estratègia de gestió d'emergències, entenent que moltes d'aquestes seran més extremes i freqüents del que estem acostumats. Aquesta estratègia es fonamenta en tres pilars claus: informació, prevenció i coordinació. Volem millorar la capacitat i l'anticipació del sistema d'emergències amb plans territorials i una coordinació efectiva entre tots los cossos implicats. A més, proposem també impulsar una cultura d'autoprotecció entre la ciutadania amb campanyes de sensibilització, formació i simulacres. També creiem que cal reforçar el sistema d'alerta, com el CAT112, per garantir que la informació arribi a temps a tothom. Així mateix, cal que les administracions tinguin en compte la fase de recuperació als seus plans i que hi quedin incloses.

En una línia similar, a la següent proposta, que hem transaccionat amb el Grup Parlamentari d'Esquerra, Comuns i la CUP, doncs, en principi hi parlem sobretot de l'extensió efectiva dels plans de protecció al territori, parlem de dissenyar i implementar el Duprocim a tots els municipis de Catalunya en un termini de dos anys, com ha comentat ja el diputat d'En Comú Podem. Adaptar-se també a aquestes realitats i necessitats locals; el text aquest que està acordat pels tres grups amplia l'original establert. La necessitat d'adaptar també aquest document a les realitats físiques, socials i territorials de cada municipi. I en aquest sentit m'agradaria posar en valor una altra vegada el Grup d'Esquerra, el Grup d'En Comú i el Grup de la CUP, amb els quals hem consensuat punts en aquest sentit. És una mostra de que el diàleg i la negociació entre partits són una bona eina, una bona via per millorar encara més el sistema d'emergències del país.

Aquest exemple, aquest procés de diàleg entre partits, és important tant en el fons com en la forma: en el fons, perquè permet que tot el territori i tota la ciutadania disposin de directrius clares de protecció civil amb eines per a l'emergència, i en la forma també, perquè demostra que en una cambra amb tantes sensibilitats polítiques les propostes es poden millorar, es poden perfeccionar, amb la concepció comuna de treballar per a la ciutadania de Catalunya.

La tercera proposta de resolució és un aspecte que sovint queda oblidat, que és la cultura preventiva entre la ciutadania i les institucions per fer front a una crisi imprevista. Cal que els agents implicats tinguin clares les seves responsabilitats i eines d'autoprotecció. Per tal de promoure aquesta cultura preventiva caldrà fer simulacres i proves d'alerta, així com campanyes de divulgació que incloguin riscos greus associats a les diverses emergències que puguin patir-se. Necessitem un servei de protecció civil amb un dimensionament adequat a aquesta nova situació, de manera que caldrà reforçar-lo. Així mateix, caldrà també actualitzar els plans i processos de gestió i comunicació, com hem acordat també amb els grups abans esmentats.

I la quarta proposta de resolució es dirigeix a reforçar el Cos de Bombers, un pilar fonamental del nostre sistema d'emergències, amb un nou pla estratègic de bombers 2025-2030. Volem millorar la capacitat operativa dels parcs de bombers amb un increment i estandardització de les dotacions, amb renovació dels parcs mòbils i l'adquisició del nou equipament i també tecnologia. Aquest pla també ha de garantir una millor coordinació entre els diferents cossos d'emergències, evitant així duplicitats i optimitzant els recursos.

Cal, així mateix, també ampliar la cobertura territorial amb noves bases i amb la millora de les existents, així com incrementar els efectius amb perspectiva de gènere i incrementar la presència de bombers i garantir que els serveis d'emergències siguin més inclusius i més representatius.

I, per acabar, l'última proposta de resolució es centra en la millora de la informació i de la gestió pel que fa a les inundacions i precipitacions extremes, atès que Catalunya, amb la seva complexa orografia i concentració d'activitats humanes, es

veu especialment exposada a aquests riscos. Per tant, ens proposem finalitzar la cartografia d'inundabilitat de tots els nuclis urbans de Catalunya, ampliar la xarxa de radars meteorològics i millorar les estratègies de comunicació i coordinació operatives amb les infraestructures de mobilitat tant ferroviària com viària.

En definitiva, al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ens preocupa i ens ocupa el canvi climàtic, i hi volem donar resposta amb polítiques d'emergència preparades per als reptes del segle XXI. Creiem que és un sistema d'emergències de país..., surt, amb aquestes propostes, avui encara més reforçat, i amb les transaccions que s'han fet, i això és gràcies a l'esforç de tots els grups democràtics d'aquesta cambra, i així ho vull agrair una altra vegada.

La feina, però, no acaba aquí. Com he dit abans, i també ho hem dit aquestos dies en aquest Ple monogràfic, la lluita contra el canvi climàtic i els seus efectes és una lluita permanent i contínua, que no s'atura. I hi ha un perill que encara és més clar i és evident, i és el negacionisme apadrinat per partits de l'extrema dreta que rebutgen l'abundant evidència del canvi climàtic, que nega les conseqüències que poden acabar pagant els ciutadans del país.

Afortunadament, i en podem donar gràcies, a Catalunya tenim un govern i tenim la majoria parlamentària que entén la magnitud d'aquest repte, i segur que tots plegats seguirem treballant per la millora de la seguretat dels catalans i catalanes.

Reitero l'agraïment als grups d'En Comú, ERC i la CUP per la disposició, per l'actitud constructiva i també pel diàleg, la negociació i l'acord de mesures que són positives per a la millora també del sistema d'emergències de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En representació del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies. Crec que aquest Ple monogràfic d'emergències el podem dividir en dos blocs: un que s'ha centrat bàsicament en això, precisament en les emergències, no?, i com les tractem. Aquí crec que hem trobat un ampli consens: hi ha, en general, un sistema d'emergències prou competent a Catalunya, sobretot si ho comparem amb els efectes de la dana i la seva gestió, les conseqüències que va tenir que el PP, en arribar al poder, es carregués la Unitat Valenciana d'Emergències. Però és cert també que volem millorar aquest sistema d'emergències i, d'una banda, que l'hem d'adaptar a la imprevisibilitat que provoca el canvi climàtic, a aquest augment de fenòmens atmosfèrics violents, però també perquè, doncs, també partim d'algunes febleses.

D'una banda, per exemple, els serveis públics que nosaltres creiem que s'han d'enfortir..., i tenim propostes en aquest sentit: per exemple, la internalització del 112, que és una de les que estem molt contentes que hem pogut transaccionar i tirar endavant, i, per tant, celebrem molt que d'aquest Ple d'avui en surti, esperem, quan acabem les votacions, però..., puguem celebrar la internalització..., que comencem el treball d'internalització del 112. També reforçar sistemes tècnics i humans del Meteo-cat, tot el sistema meteorològic de Catalunya. I també teníem propostes molt concretes del Cos de Bombers, per a la seva correcta dimensió en funció del territori i de les necessitats diferents a cada un d'aquests, de les vulnerabilitats diferents, i les inversions necessàries en els parcs de bombers.

També, d'una altra banda, demanàvem propostes en el sentit de modernitzar tot el sistema de protecció civil, adaptant-lo al canvi climàtic, com és natural. Tenim una llei de protecció civil que ja té vint-i-vuit anys i, per tant, cal renovar-la. I ho fèiem en diversos sentits. D'una banda, pel que feia al personal, cal que reforcem, que ampliem aquesta plantilla que treballa vint-i-quatre hores, 365 dies a l'any, un ser-

vei que és essencial. I nosaltres proposàvem, a més a més, que fos en forma d'un cos propi que ens permetés retenir el talent del personal.

També, en aquest sentit, ajudar els municipis en les seves responsabilitats amb una proposta que també hem pogut transaccionar amb altres grups, de manera que tinguessin recursos i temps per elaborar els seus plans, però que tinguessin també un calendari per fer-ho, i que simplifiquéssim els Duprocims aquests, que els poguéssim simplificar per adaptar-los a la realitat del territori. També teníem propostes en el sentit de millorar les alertes, de dotar-nos de flexibilitat per poder actuar d'una forma eficient en episodis molt localitzats que canvien molt ràpidament, i, per tant, necessitem més flexibilitat que la que ens dona un decret, però al mateix temps també volíem alertes que donessin seguretat jurídica als treballadors, que poguessin evitar les feines al carrer, que quedessin totalment prohibides, i que, a més a més, els hi donessin la seguretat de que no et poden fer fora de la feina si atens un avís de restricció de mobilitat.

Però després hi ha hagut un segon bloc, en tot aquest debat, que tenia més a veure amb els efectes del canvi climàtic, no?, com ho hem de fer per adaptar-nos a aquesta excepcionalitat que cada vegada serà més la regla, i també com proposem mesures urgents per mitigar-ne els efectes que facin de Catalunya un país compromès amb el futur. I, al mateix temps, quins canvis hem de promoure en el model de creixement i de planificació actual del territori, perquè l'actual ens fa més vulnerables a aquest canvi climàtic.

En aquest cas, el PSC, el grup que dona suport al Govern, no ha presentat propostes en aquest sentit, quan nosaltres creiem clarament que cal actuar tant en l'un com en l'altre. I no només no han presentat propostes, sinó que més aviat al contrari, no?, continuen promovent polítiques que s'emmarquen en el negacionisme climàtic, amb l'ampliació de l'aeroport, que són més emissions, amb el Quart Cinturó, que són més emissions, i al mateix temps continuen promovent projectes urbanístics en zones inundables. Per tant, creiem que aquí cal encara fer molta feina.

I en aquest sentit nosaltres presentàvem tot un seguit de propostes. Hi ha un punt en concret on volem constatar la deixadesa política. Sabem que és un punt que no serà aprovat perquè els partits que ens han governat des del 2017 o que ens estan governant en aquest moment no volen quedar malament, no volen que aquestes coses s'aprovin, però no afirmem res que no sigui veritat: no s'han desplegat dos dels tres impostos climàtics, no s'ha aprovat la llei de residus, encara esperem els pressupostos del carboni, la llei de conservació del litoral, la planificació per implantar les renovables a Catalunya... La gent dels pobles i ciutats de Catalunya saben que no s'ha fet la feina.

I per això nosaltres portem diverses propostes en aquest sentit, no? Aprovar la llei de conservació del litoral, prendre mesures necessàries per aturar el creixement insostenible en zones inundables, recuperar les lleres i les zones fluvials dels rius, protegir totes les zones agràries que queden al país, rehabilitar edificis i equipsaments per garantir l'eficiència energètica, i moltes altres mesures per prevenir els efectes del canvi climàtic i reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

També portem tota una proposta sencera de propostes de democràcia directa que recullin tota aquesta iniciativa popular que és segell del nostre país, de la nostra gent. Hem pogut veure-ho amb la covid, com constantment sortien propostes des de la societat, organitzada o no organitzada; també per recuperar-nos de la dana. I també, dintre d'aquest grup de propostes, nosaltres en portem una molt concreta amb la que volem donar suport als veïns i les veïnes, als nostres germans del País Valencià, i demanem la reprovació de Mazón per la seva gestió criminal de la dana.

Per continuar treballant i aprofundint en tots aquests temes hem proposat, conjuntament amb altres grups, la creació d'una comissió d'estudi que ens permeti aprofundir en tota la transformació que ha de venir, comptant des del principi amb tot el coneixement i l'expertesa possibles. Per tant, també esperem poder tirar endavant aquesta comissió d'estudi.

Mentrestant, mentre arriba tot això i som capaços de canviar les lleis i de canviar el model de creixement i de lluitar de manera seriosa contra el canvi climàtic, la CUP continuarem impulsant lleis, com la de mesures urgents de protecció de la seguretat climàtica de Catalunya que acabem de presentar, de registrar fa uns dies en aquest Parlament. Continuarem treballant des d'allà on governem per mitigar el canvi climàtic, com ara amb els pressupostos de carboni que hem aprovat a la ciutat de Girona amb el compromís per assolir la neutralitat climàtica l'any 2030. I també continuarem lluitant des del carrer, com els companys de Ribes que han aturat l'autòdrom de Terramar, que estava planificat en territoris inundables. Continuarem des del carrer acompanyant lluites a favor de la Ricarda i a favor d'uns Pirineus vius.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. *Consellers, conselleres*, diputados... Bueno, hoy hablamos del sistema de emergencias de Cataluña. Es el resultado del debate del otro día. Y lo primero, destacar que el sistema de emergencias de Cataluña requiere una implantación totalmente transversal. Aquí hablamos de actuación pública con cuerpos y fuerzas de seguridad, con el SEM, Bomberos, Agentes Rurales, y también con una dirección y una coordinación de Protección Civil eficiente, eficaz y profesional, que lo es.

Nuestras propuestas van dirigidas precisamente..., en varias propuestas transversales. La primera es tomar medidas ante nuevas situaciones de emergencia, en la que hablamos de actualizar los medios materiales de los que se disponen, hablamos de la introducción de las nuevas tecnologías y también de evaluar los medios humanos que son necesarios, porque aquí también hablamos de personas, de cabeza y de manos, y esto es importante.

Hablamos de mejorar la prevención para reducir riesgos en el futuro. En ese sentido, hablamos de valorar los sistemas de análisis que hay y del intercambio de experiencias. Mejorar la preparación y la resiliencia ante emergencias; aquí hacemos hincapié, mucho hincapié, en la importancia de ayudar a los municipios en la actualización del Duprocin. No puede ser que haya municipios que no tengan actualizado el Duprocin..., sino que simplemente es que no lo tienen.

También es importante evitar que los Paus, los planes de *autoprotección*, se aprueben por silencio administrativo. No podemos tener instalaciones que den servicios básicos y críticos que se den por silencio administrativo o que simplemente están sin revisar. Y aquí es importante el acompañamiento de las diputaciones y de la Generalitat, coger de la mano a los ayuntamientos para poder llegar a este objetivo y cumplir con unos Paus bien revisados y aprobados en sus plenos municipales.

Y hablamos también de infraestructuras, porque la seguridad también depende de infraestructuras; infraestructuras para contener eventualidades y riesgos naturales. Evidentemente que entre la vida de una persona y un árbol yo prefiero la vida de la persona. Evidentemente hay que tener en cuenta el medio ambiente, pero evidentemente también hacen falta infraestructuras para evitar riesgos, como algunos de los que se han comentado aquí.

Y buscar la colaboración y la coordinación institucional con todas las administraciones: entidades locales, comunidades autónomas, Gobierno del Estado, porque la colaboración sobre todo con las comunidades que son colindantes, como Aragón, Valencia, es importante, porque tenemos riesgos comunes. Y, sobre todo, fortalecer la coordinación con Protección Civil del Estado, que es la que marca las líneas y las políticas generales de lo que es la protección integral en España. Y entiendo que se da esa coordinación, pero lo que no podemos permitir es anteponer intereses políticos por delante de las emergencias, como pasó en julio de 2021 en el *cap* de Creus,

donde se ocultó, se despreció y se retrasó la llegada de la UME a Cataluña en el *cap* de Creus.

Sí que hay una propuesta que nosotros no hemos incluido y que vamos a votar a favor y que dudamos si la íbamos a incluir o no en nuestras propuestas, porque pensábamos que merecía un debate separado por la dimensión que tenía en su estructura y en su futuro, que es la creación de un cuerpo propio de Protección Civil. Y estamos de acuerdo y esa propuesta la vamos a votar. ¿Por qué? Porque Protección Civil al final es el gran desconocido en el sistema de emergencias. Cuando a alguien le preguntan qué es Protección Civil... Todo el mundo sabe lo que es un policía, sabe qué es un bombero, sabe lo que es un agente rural, y cuando le preguntan qué es Protección Civil dice: «No, es aquella persona que está con un chaleco naranja en la *cursa* popular aguantando una valla.» Eso sí es Protección Civil, pero es mucho más, es mucho más importante.

Por lo tanto, creemos..., y vemos con buenos ojos la creación de un cuerpo estable profesional que no tenga la inestabilidad que tiene ahora, con ciento cincuenta personas, que muchas de ellas no están ni inscritas en Protección Civil. Y, por lo tanto, hay que dotar de seguridad jurídica a esas personas y al propio servicio de Protección Civil.

Yo creo que lo más positivo de este debate es el alto porcentaje de coincidencia en muchas de estas propuestas que hemos presentado los grupos. En un gran porcentaje coincidimos; seguramente en casi un ochenta por ciento. Pero, como decía, el papel todo lo aguanta –todo lo aguanta–, y ahora son ustedes los que han de desplegar y ejecutar el resultado del debate de hoy. Sí que les pido que, en la medida de lo posible, nos vayan informando de cómo se van aplicando y se van desarrollando esas políticas que hoy se aprobarán aquí en el futuro del sistema de emergencias de Cataluña.

Para finalizar, recordar que los principios de solidaridad territorial, cooperación, colaboración y coordinación son básicos para que la gestión de emergencias sea eficiente. Y un mensaje: si quieren hablar del cambio climático y la contaminación en el planeta, hablemos del problema real, porque aquí podemos estar hablando de si vamos en diésel o si vamos en bicicleta, pero el problema real no es ese. El problema real está en China, en Pakistán, en Rusia y en la India, y nadie habla de eso.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, a continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i explicar les seves propostes de resolució, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Diputades, diputats, membres del Govern... Inicio la intervenció reprenent el fil de la companya i diputada del meu grup, Laia Cañiguer, i ho faig repassant breument el relat i el contingut de les propostes de resolució que hem presentat.

La Laia Cañiguer va posar de manifest i reivindicar que per nosaltres, per Esquerra Republicana, és prioritari posar el focus en les causes d'unes conseqüències que ens obliguen a revisar i a enfortir el model per donar resposta a les emergències. I una de les causes d'aquests fenòmens climàtics cada vegada més extrems, que obliguen a respondre-hi en termes d'emergència, és el canvi climàtic, tot i la negació d'alguns grups.

Per això, la millor política de prevenció d'aquestes emergències és la mitigació del canvi climàtic. És la millor inversió que ens permetrà minimitzar les conseqüències d'uns fenòmens climàtics que condicionen la vida i la salut de les persones i contribueixen de manera inequívoca a la regressió de la biodiversitat.

I, tenint en compte aquesta premissa, que per nosaltres és troncal, hem estructurat les nostres propostes en dos blocs: un que posa l'accent en la necessitat imprescindible d'impulsar amb determinació polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic, i un altre bloc que incideix d'una manera més concreta en l'actual model d'emergències, des de la prevenció fins a la seva gestió.

Abans de fer un breu repàs dels aspectes més rellevants de les propostes de resolució, també voldria agrair l'entesa i el to amb els grups polítics amb que hem negociat i transaccionat alguns punts.

Pel que fa a les dues primeres propostes de resolució, pretenen..., pretenem fonamentar les bases d'un territori més resistent i resilient. És imprescindible entendre que si volem revertir els ara habituals persistents períodes de sequera, temporals extrems, onades de calor, així com també algunes de les conseqüències que se'n deriven, com, per exemple, la pèrdua de collites –ah, no, pensava que hi havia el conseller...–, l'estrès hídric dels boscos i els ecosistemes que en depenen, els incendis forestals, les inundacions o l'augment del nivell del mar, el més intel·ligent, responsable i efectiu és fer polítiques de mitigació del canvi climàtic.

Reconèixer-ho és un primer pas imprescindible per actuar en conseqüència, promovent canvis estructurals que, per una banda, contribueixin a la mitigació i, per l'altra, facilitin l'adaptació a la planificació urbanística i territorial i el desenvolupament socioeconòmic a aquesta realitat.

El compromís amb la mitigació. Què proposem? Desplegar la llei del canvi climàtic i també aplicar la fiscalitat verda establint marcs de referència catalans que permetin la reducció de les emissions. Necessitem un pla d'energia i clima que es basi en els també necessaris, com han dit altres representants, pressupostos de carboni.

I determinació en l'adaptació: hi ha un marc estratègic ja aprovat, el que hem de fer és desplegar-lo. I precisament també en termes d'adaptació, és a dir, de reduir la nostra vulnerabilitat en tots els àmbits –social, territorial, econòmic, ambiental–, als impactes i riscos derivats del canvi climàtic, la planificació urbanística i de desenvolupament territorial com a instrument imprescindible i transformador.

I aquí sí que volem fer referència a que havíem trobat molt pobres les propostes de resolució del grup parlamentari que dona suport al Govern, perquè no hi havien propostes en aquest àmbit, però agraïm que sí que recolzaran la nostra proposta, que el que fa és establir mesures a nivell de territori, com, per exemple, l'aprovació d'una nova llei de territori com a oportunitat per establir grans consensos de país en l'ordenació del territori tenint en compte els efectes del canvi climàtic, com, per exemple, amb preferència per la regeneració urbana, revisió de les zones inundables, i, si és necessari, nous creixements en zones menys exposades als riscos climàtics. Hi ha altres grups que optaven per moratòries o per recuperar articles; nosaltres optem per fer una nova llei de país, de territori.

És també imprescindible la consolidació del mosaic agroforestal. I per fer-ho hem d'entendre que les polítiques de suport al sector primari són imprescindibles i la millor inversió en termes de sobirania alimentària i de custòdia del territori: la terra ha d'estar cultivada i els boscos han d'estar gestionats. És també així que aconseguim territoris resilients, que minimitzen les conseqüències dels fenòmens climàtics i al mateix temps donen aire als serveis de prevenció i gestió de les emergències.

Precisament –i aprofito per tancar la referència a aquest primer bloc de PR que va a l'arrel del problema, com hem dit, a les causes– hem acordat, com ja han dit altres grups, la creació durant aquest mateix període de sessions d'una comissió d'estudi sobre l'impacte dels efectes del canvi climàtic en la planificació urbanística i territorial, en les infraestructures actuals, en el desenvolupament socioeconòmic, en la salut de les persones i en la prevenció i gestió d'emergències.

Pel que fa al segon bloc, inclou tres propostes de resolució: totes elles tenen com a objectiu enfortir, protegir i posar en valor el sistema d'emergències de Catalunya

com una estructura de país. I és per això que de nou, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, agraïm la gran feina que fan tots els cossos, institucions i persones que l'integren i que treballen coordinadament.

Però, a més d'agrair-los la feina, és responsabilitat nostra garantir les condicions necessàries perquè puguin fer aquesta feina, i per això és imprescindible blindar les competències pròpies en matèria de seguretat. I vostès, el Govern socialista, tenen el deure de reivindicar-les i ser més ambiciosos pel que fa a la defensa de la nostra sobirania. Més ambició –l'hi volia demanar al president, que no hi és, però ho demano als representants del Govern–; teniu el deure de reivindicar i ser més ambiciosos pel que fa a la defensa de la nostra sobirania. I traduir-ho en més competències, com, per exemple, les del Seprona i també les de les subconques catalanes de l'àmbit de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, perquè no hi ha dos Catalunyaes pel que fa a la gestió de l'aigua, només n'hi ha una.

Per altra banda, m'agradaria destacar també alguna de les propostes que presentem. Pel que fa al servei CAT112, el Grup Parlamentari del PSC no incorporava en un inici la internalització del 112, però celebrem que s'hagin sumat també a les propostes que portem Comuns i CUP per fer-ho possible. El 112 és un servei essencial que no ha de dependre de licitacions i, per tant, de tercers. No obstant, també els hi fem una advertència, i és que continuarem defensant que no volem la Policia Nacional i la Guàrdia Civil en aquest servei i que restem encara a l'espera de la rectificació que va dir que faria el president Illa amb relació a l'acord pres a la Junta de Seguretat del passat 5 de desembre.

En el cas dels Duprocim, tal com han comentat grups anteriors, hem arribat a un acord perquè aquests documents s'adaptin a la realitat territorial, fent-los més operatius. I també creiem necessari i indispensable que vagi acompanyat de suport tècnic, econòmic, amb programes de formació continuada en matèria de protecció civil per al personal tècnic, per al conjunt de voluntaris de protecció civil regulars i ocasionals, per als càrrecs electes, etcètera.

Vull destacar també que, com han anunciat també dos dels grups parlamentaris que m'han precedit..., coincidim en que el Govern ha de crear el cos propi de protecció civil per assegurar l'especialització i la retenció del talent dels professionals que treballen en aquest àmbit de la protecció civil i de les emergències.

I, per acabar, tenint en compte el coneixement en termes de conclusions que la comissió d'estudi –que espero que aprovem– haurà recollit, els proposem una entesa nacional a través de la posada en funcionament de la taula nacional d'emergències, un espai de participació i decisió conjunta amb agents socials, experts i també amb els grups parlamentaris per arribar a acords consensuats en polítiques que afecten a tothom. Aquestes mesures reclamen que donem una resposta col·lectiva unànime. Necessitem accions concretes per abordar les conseqüències derivades de l'emergència climàtica en consonància amb les accions pertinents a aplicar d'acord amb el nostre model propi de prevenció i gestió d'emergències.

I acabo, però abans m'agradaria remarcar dos idees que voldria que recordessin del posicionament d'Esquerra Republicana en aquest debat. Per una banda, que només actuant sobre les causes que agreugen les conseqüències dels fenòmens climàtics podrem assegurar el present i garantir que hi hagi un futur. I, d'altra banda, quan haguem de fer front a les emergències –que tot i això n'hi seguiran havent–, que ho puguem fer amb les màximes garanties possibles, i això només passa per blindar el nostre model propi de prevenció i gestió d'emergències i fer-ho de manera singular.

I ara sí, acabo citant la gran filòsofa Marina Garcés amb una gran reflexió: «El que ens ha de fer por no és un present sense futur, sinó un futur sense present.» Així doncs, aprofitem el present i fem la feina que hem de fer.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, finalment, per presentar les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Consellers, conselleres, membres del Govern, diputats, diputades... Bé, veiem que avui tampoc ens honora el president de la Generalitat amb la seva presència. Dimarts no va escoltar el posicionament dels grups, avui tampoc escolta les propostes. Ja li va dir el president del nostre grup, el senyor Batet, que no es pot governar d'esquenes al legislatiu. Aquest monogràfic no és un tràmit. Tocava fer-lo l'any passat, i Junts per Catalunya ens vam avenir a ajornar-lo per motius d'agenda del president, i dimarts i avui no ens acompanya. Ho repeteixo, les emergències no són un tràmit. Ja hem oblidat la pandèmia, la dana al País Valencià, les catàstrofes viscudes aquí i allà?

L'objectiu del monogràfic és consolidar, millorar, reforçar les estructures d'estat que conformen la prevenció i la resposta, amb visió d'estat i amb mentalitat de país. Perquè no ens podem permetre el que va passar fa tres mesos al País Valencià: un govern autonomista sucursalista que ni estava preparat ni ho volia estar i un estat espanyol més preocupat per treure'n rèdit polític que per socórrer la ciutadania. Ens cal un govern que cregui que governa una nació i que es deu als seus ciutadans, només a ells, representats per aquest Parlament, com vam veure l'agost del 2017 amb els atemptats de les Rambles i Cambrils i la resposta del Govern del president Puigdemont.

Per això hem presentat vint-i-cinc propostes, vint-i-cinc propostes en cinc blocs temàtics o sectorials: interior, salut, emergència climàtica, infraestructures i activitat econòmica.

Interior. Sistema nacional d'emergències. Catalunya necessita una llei d'emergències pròpia adaptada als reptes actuals del país, amb tots els serveis intervinents, incloent-hi el voluntariat, amb una visió àmplia i de futur. Alguns grups presenten propostes de llei específiques per a bombers o protecció civil. Per nosaltres és la llei d'emergències qui ho ha de regular tot plegat, basada en les vegueries i que faci més resilient els municipis petits i els ens locals, sovint superats davant d'una emergència; que garanteixi el model català de resposta a les emergències i totes les nostres competències, especialment el 112, davant d'eventuals intents centralitzadors del Govern espanyol. L'objectiu és clar: salvaguardar i potenciar l'estructura pròpia catalana –bombers, protecció civil, ADFs, Agents Rurals, entre d'altres– reforçant coordinació i eficàcia.

Dos, salut. Ens hem quedat sols reivindicant millores en el sistema d'emergències sanitàries. Que malament ho vam passar amb la pandèmia i, malauradament, que ràpid ho oblidem. Ens hem de preparar. Agència de salut pública de Catalunya. No ens fem trampes al solitari: l'agència ara per ara no existeix; existeix la Secretaria de Salut Pública i se n'estan treballant els estatuts. És crucial desplegar-la.

Xarxa intel·ligent de vigilància epidemiològica de salut pública. Pla integral de salut i canvi climàtic a Catalunya. Els estudis diuen que Barcelona serà la ciutat europea amb més morts per la calor fins a final de segle, fins a 250.000 persones; mentrestant, aquest estiu, un terç dels refugis climàtics de l'alcalde Collboni estaven tancats. Això no pot ser. Necessitem sistemes d'alerta per a onades de calor i fenòmens extrems, refugis climàtics de veritat, i adaptar el sistema sanitari a l'increment de la demanda i reserves de material sanitari –tampoc podem tindre una pandèmia i no tenir EPIs.

Hem d'actualitzar el pla nacional d'urgències de Catalunya, el Planuc, incloent-hi helicòpters del SEM i heliports nocturns. No pot ser que la Garrotxa, el Ripollès o el Berguedà no tinguin un heliport nocturn o que a la mínima es retiri l'helicòpter medicalitzat del Pirineu.

I, finalment, crear un sistema nacional d'emergències psicològiques. És veritat que a Barcelona existeix el CUESB, el SEM té psicòlegs i hi ha col·legis professio-

nals amb sistemes propis, però necessitem un sistema català integrat i coordinat amb el sistema d'emergències.

Acció climàtica. Per molt que els irresponsables ho neguin, fa dècades que s'incrementa la freqüència i intensitat de fenòmens meteorològics extrems. Per això cal millorar la resposta de l'Administració i preparar la societat en prevenció i autoprotecció. Proponem quatre revisions i un reforç. Revisar el decret d'elaboració dels plans de protecció civil municipal. Cal agilitzar les validacions del Duprocim –fem-ho fàcil als municipis. Revisar els plans Transcat, Ferrocat i Camcat. Revisar els plans de protecció civil existents, actualitzant l'inventari d'equipaments i infraestructures estratègiques susceptibles de veure's afectades, així com els plans de protecció civil per garantir els recursos estratègics: d'alimentació, sanitaris, energètics, medicaments, etcètera. I reforçar Meteocat i 112 davant d'episodis d'emergència climàtica que requereixin avisos. Catalunya ha de participar i coordinar-se amb els organismes internacionals. Hem d'estar preparats.

Quatre, infraestructures. El canvi climàtic ens porta a episodis de precipitació extrema, i això ens obliga a modificar criteris actuals de zones inundables. Ha quedat obsolet el cabal màxim de rius, rieres i torrents. Per tant, tenim obsoletes les zones inundables. Què proposem? Redefinir zones inundables, fer-ne un recàlcul amb les possibilitats de precipitació actual i futures amb el que projectar les noves infraestructures. I, amb les infraestructures actuals, fer el que calgui –basses de laminació, renaturalització de rius, entre d'altres– per minimitzar els riscos.

Habitatge. Suport tècnic i econòmic perquè els 297 municipis sense pla Inuncat, o que el tenen obsolet, el redactin i l'aprovin, analitzant el risc d'inundacions i mirant com podem desurbanitzar les zones més vulnerables, de forma responsable i amb ajudes.

Infraestructures de transport viari i ferroviari. Necessitem infraestructures resilient, especialment als punts crítics. De debò creuen normal que les mercaderies perilloses travessin tota la costa tarragonina pel mig de Tarragona? El *ministerio* no hi veu problema –potser també són una mica negacionistes, eh? Xarxes de telecomunicacions xifrades i segures. I, finalment, el traspàs d'infraestructures de transport que estan en mans de l'Estat: ports, aeroports, ferrocarrils i carreteres. Titularitat, gestió plena, recursos per a manteniment i per a les inversions pendents; només així podrem gestionar de manera òptima totes les emergències a Catalunya.

I cinc, activitat econòmica. Aquí també ens hem quedat sols. (*Remor de veus.*) Cap grup n'ha fet cap esment, i sense activitat econòmica...

El president

Senyors diputats, si us plau. Els prego silenci, perquè està parlant un diputat, i el diputat ha de poder ser escoltat. Gràcies. Continui.

Jordi Fàbrega i Sabaté

L'hi agraeixo molt, president. Activitat econòmica. Necessitem enfortir-la per aconseguir que també el nostre teixit productiu català sigui resilient davant del canvi climàtic i les emergències. Proponem analitzar els punts inundables dels polígons de Catalunya i de les zones costaneres, torrents i barrancs per prendre mesures preventives. L'ACA no pot defugir la seva responsabilitat. Ha de realitzar la neteja de barrancs, lleres de rius i rieres, i, si no ho fa, que ho facin els ajuntaments, però finançats al cent per cent. Pla d'ajudes per al sector primari i terciari, incloent-hi restaurants, hotels i càmpings, per reparar danys, i destinar el deu per cent de l'impost de l'energia nuclear al sector forestal per a prevenció d'incendis i tasques de millora. I, finalment, l'Estat ha d'implementar accions urgents per regenerar i ampliar la longitud perduda de platges i protegir la costa catalana, especialment el delta de l'Ebre. I, com no pot ser d'una altra manera, exigir el traspàs de les competències de la CHE a Catalunya: no pot ser que mitja Catalunya depengui de l'ACA i l'altra mitja de la CHE, amb decisions que es prenen a Saragossa.

En resum, sistema nacional d'emergències propi i català sense ingerències –el primer pas, la llei d'emergències catalana–, agència de salut pública i vigilància epidemiològica, plans de protecció i reforçar el Meteocat i el 112, recàlcul de zones inundables i traspàs d'infraestructures de transport i una activitat econòmica resilient i amb protecció de costa. Visió d'estat i mentalitat de país.

Acabo amb unes pinzellades breus de les propostes principals dels altres grups. El PSC no ens ha sorprès..., la manca d'ambició a que ens té acostumats ja no en l'àmbit nacional, que és zero, sinó també en la gestió d'emergències. No obstant, votarem a favor de la majoria de les propostes –certament, el cel és blau–, però d'un govern s'esperen accions i propostes si el que volem són resultats, i aquí només hi ha fum: o ja s'està fent o no diu res o és evident. I demanen actualitzar la inundabilitat només dels municipis de més de cinc-cents habitants? Els 337 municipis restants, un trenta-cinc per cent de Catalunya, no som d'eixe món? Sort que la CUP els hi ha esmenat aquest punt, eh? Òbviament, cal fer-ho a tots, però amb els nous criteris d'inundabilitat, com proposa Junts.

I el que també és trist però ben real és que, en totes aquelles propostes que blinden o augmenten l'autogovern de Catalunya, vostès avui aquí, de nou, sumaran els seus vots a PP i a VOX, l'extrema dreta, per tombar-les. Contra Catalunya del bracet de l'extrema dreta. Ni vergonya ni cordó.

Esquerra. Votarem a favor de la taula nacional d'emergències. En tot el que sigui potenciar l'autogovern de Catalunya ens hi trobaran, ja ho saben, com en la nostra llei d'emergències. Per cert, quan parlem de cossos d'emergències, no ens oblidem ni dels TEOCs ni dels guàrdies municipals. I respecte a la internalització del 112, que també presenten Comuns i CUP, hi votarem a favor, no ens hi hem negat mai, però per què no ho van fer quan gestionaven la conselleria? Ni tan sols van presentar l'estudi que els vam demanar. Els models s'han de decidir amb dades.

Comuns. També votarem a favor de moltes de les seves propostes, com agraïm el seu vot favorable a moltes de les nostres, però no recolzarem els projectes de llei d'incendis, protecció civil i policia. Tot això ja està inclòs a la llei d'emergència, que ho inclou tot. Per cert, que els dèficits fiscals provocats per anys sense inversió tenen una causa: es diu «espoli fiscal» i afecta, com saben i com veuen, a tots els serveis públics, com la nova aposta d'aquest Govern i de l'anterior per una conselleria de Polítiques Digitals.

CUP. També donarem suport a força de les seves propostes, i els agraïm el suport a moltes de les nostres. Respecte a la llei de protecció civil, el camí nostre creiem que és la llei d'emergències, i moltes de les coses que es demanen es solucionarien allí. D'acord amb el conservatori del litoral –també era al nostre programa–, però no amb gestionar les emergències de forma assembleària; ni és el nostre model ni creiem que sigui factible.

Respecte al PP, reconeixem que en general han presentat bones propostes. I si m'ho permeten, amb tota la humilitat, un consell –l'hi poden fer arribar al senyor Mazón–: a vostès els hi passa que la realitat els desmenteix cada dia i a tot arreu.

I darrer apunt, president, i acabo, sobre la reprovació del president Mazón. Si fòssim diputats valencians hi votaríem a favor, però per respecte a les Corts Valencianes ens hi abstindrem. I que consti que una cosa és l'opinió i l'altra és votar un tema que concerneix a les Corts Valencianes. En canvi, sí que votarem a favor de la proposta dels Comuns: solidaritat amb el País Valencià, inoperància del Govern Mazón i suport a la petició valenciana de dimissió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació procedirem a la votació de les propostes de resolució. Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes. (*Elena Díaz Torrevejano demana per parlar.*) Sí, endavant. Demana la paraula la portaveu del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Elena Díaz Torrevejano

Sí, president. És per demanar una votació separada...

El president

Sí.

Elena Díaz Torrevejano

...de les propostes de resolució de la CUP. De la proposta de resolució número 5, demanem votació separada del punt 1.

El president

De la CUP, de la proposta de resolució número 5...

Elena Díaz Torrevejano

Número 5, el punt 1.

El president

Molt bé. Cap altra votació o petició de votació separada? (*Pausa.*) No?

Doncs, com els deia, procedirem a la votació de les propostes de resolució segons l'ordre d'entrada a registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament. Com bé saben, les votacions s'han agrupat per grups parlamentaris seguint les peticions de votació separada que s'han anat recollint. Les set propostes de resolució transaccionals presentades es votaran separatament al final. Lògicament, les propostes transaccionals substitueixen els punts de diferents propostes de resolució. Aquests punts han estat eliminats al guió de votacions.

Si cap grup..., això ja s'ha expressat, però ho torno a reiterar: si cap grup vol demanar votació separada... (*Pausa.*) No? Doncs procedim. Trigarem bastanta estona. Per tant, els demano màxim nivell de concentració i serenitat.

Comencem amb les propostes de resolució subsegüents que ha presentat el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Comencem votant les propostes de resolució 1.1 i 1.4.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades, per 122 vots en contra, 11 vots a favor i 2 abstencions.

Passem ara a la votació de les propostes de resolució 3.5, 4.4, 5.2, 5.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades, per 107 vots en contra, 11 vots a favor i 17 abstencions.

Procedim ara a votar la resta de propostes de resolució del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades, per 107 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Votarem ara les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari Comuns.

I començarem votant les propostes de resolució números 1.1, 1.2 i 1.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 107 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Votem ara tota sola la proposta de resolució 1.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 105 vots en contra, 30 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 1.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 68 vots a favor, 26 en contra i 1 abstenció. No han votat 39 diputats i diputades.

(*Veus de fons.*) Sí. La diputada Elena Díaz demana la paraula. (*Veus de fons.*) Teòricament s'hauria de sentir...

Elena Díaz Torrevejano

Ara sí. Gràcies, president. Li demano la paraula per l'article 103 del Reglament, per a explicació de vot. El meu grup no ha votat en aquesta votació i tampoc ho farà en el punt 1 de la PR 5 de la CUP, referent a la mateixa qüestió, perquè entenem que demanar la dimissió o reprovació del president Mazón correspon al poble valencià i a les Corts Valencianes.

És coneguda la nostra posició crítica de la gestió que el president Mazón va fer de la dana i així ho han expressat els nostres companys del País Valencià, però també som conscients de que a Catalunya mai ens ha agradat que altres opinessin sobre la nostra política interna, i amb el mateix criteri nosaltres avui actuem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Continuem amb les votacions.

I ara votarem les propostes de resolució 2.1, 4.3 i 5.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta de resolució 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 100 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

Votem la proposta 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 69 vots a favor, cap en contra i 66 abstencions.

Votem tot seguit la proposta de resolució 2.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 122 vots a favor, 11 en contra i 2 abstencions.

Votarem tot seguit la proposta 2.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 76 vots a favor, 28 en contra i 31 abstencions.

Votem a continuació la proposta 3.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 107 vots a favor, 13 en contra i 15 abstencions.

Votem la proposta de resolució 3.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 107 vots a favor, 2 en contra i 26 abstencions.

Ara votarem conjuntament les propostes 4.4, 5.4 i 5.5.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per la unanimitat dels diputats i diputades presents.

Votem la proposta de resolució 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 68 vots en contra i 67 vots a favor.

Votarem tot seguit la proposta 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 119 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Passarem a continuació a votar les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari Mixt.

Comencem votant les propostes de resolució 2.2 i 2.4.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades, per 102 vots en contra, 21 vots a favor, 11 abstencions i hi ha hagut un diputat que no ha votat.

Passem a votar la proposta de resolució 3.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 133 vots en contra, 2 vots a favor i cap abstenció.

I, finalment, votarem la resta de propostes de resolució del Grup Mixt.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades, per 107 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció. (*Veus de fons.*) Sí, sí. El diputat Cid demana la paraula.

David Cid Colomer

Simplement perquè consti en acta que en la votació 1, en aquest cas, del Grup Mixt, ens hem equivocat com a grup parlamentari i havia de ser un vot de «no».

El president

En queda constància en acta.

Passem ara a votar les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Començarem votant conjuntament les propostes de resolució 1.1, 2.4, 2.5, 4.1 i 4.5.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 124 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem també de manera conjunta les propostes 1.4 i 2.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 115 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Votem les propostes 1.5 i 4.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 124 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 74 vots a favor, 11 en contra i 50 abstencions.

Votarem de manera conjunta les propostes 3.1, 3.2, 3.5, 4.2, 4.4 i 5.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 134 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

Passem a votar la proposta de resolució 3.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 80 vots a favor i 55 abstencions.

Votem a continuació la proposta 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 100 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

A continuació votarem les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

I comencem votant conjuntament les propostes 1.2 i 3.5.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 123 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució 1.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 109 vots a favor, 11 en contra i 15 abstencions.

Votem també conjuntament la 1.4 i la 1.5.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per unanimitat.

Votem la proposta de resolució 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 72 vots a favor, 26 en contra i 37 abstencions.

Votarem a continuació la proposta de resolució 2.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 74 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució 3.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 26 vots en contra, 10 vots a favor i 99 abstencions.

Votarem la proposta de resolució 3.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 32 vots a favor, 26 vots en contra i 77 abstencions.

Votem tot seguit la proposta de resolució 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 32 vots a favor, 26 en contra i 35 abstencions, i hi ha hagut quaranta-dos diputats i diputades que no han participat en aquesta votació.

Procedim ara a votar la proposta de resolució 3.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 68 vots en contra, 30 vots a favor i 37 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada, per 124 vots en contra, 10 vots a favor i 1 abstenció.

Votem tot seguit la proposta de resolució 4.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 70 vots en contra, 65 vots a favor i cap abstenció.

Votarem tot seguit la proposta. 4.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 30 vots a favor, 28 vots en contra i 77 abstencions.

Votarem la proposta de resolució 4.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 28 vots en contra, 10 vots a favor i 97 abstencions.

Votem a continuació la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 109 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Votem la proposta de resolució 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 123 vots en contra, 4 vots a favor i 8 abstencions.

Votem la proposta de resolució 5.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 81 vots en contra, 10 vots a favor i 44 abstencions.

Finalment, votarem la proposta de resolució 5.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 61 vots en contra, 10 vots a favor i 64 abstencions.

Ara votarem les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

I començarem votant conjuntament les propostes 1.1, 4.5 i 5.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 115 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

També conjuntament, votarem les propostes 1.2, 2.3 i 3.3.

Comença la votació.

Aquestes resolucions han estat aprovades per unanimitat.

Votem les propostes 1.3 i 4.4.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 124 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem a continuació la proposta 1.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada, per 73 vots en contra, 50 vots a favor i 11 abstencions.

Votem la proposta 1.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 68 vots a favor, 61 vots en contra i 6 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 70 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem la proposta 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem a continuació la proposta 2.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 133 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Votem la proposta de resolució 3.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 107 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Votarem ara la proposta 3.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada, per 72 vots en contra, 63 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 3.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 131 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votarem, a continuació, la proposta 3.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 122 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 105 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Votarem, a continuació, la proposta 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 129 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta 4.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 87 vots a favor, 6 en contra i 42 abstencions.

Votem la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 67 vots a favor, 11 vots en contra i 57 abstencions.

Votem la proposta de resolució 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 83 vots en contra, 52 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 5.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 107 vots en contra, 17 vots a favor i 11 abstencions.

I, finalment, votarem la proposta de resolució 5.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 70 vots en contra, 17 vots a favor i 48 abstencions.

A continuació votarem les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

I començarem votant conjuntament les propostes 1.1, 2.5 i 5.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 107 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució 1.2.

Comencem la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 72 vots a favor, 28 en contra i 35 abstencions.

De manera conjunta, votem les propostes 1.4 i 1.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 107 vots a favor, 13 en contra i 15 abstencions.

A continuació votem la proposta de resolució 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 72 vots a favor, 13 en contra i 50 abstencions.

Votarem, tot seguit, la proposta de resolució 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 74 vots a favor, 61 vots en contra i cap abstenció.

Votarem la proposta de resolució 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 74 vots a favor, 26 en contra i 35 abstencions.

Votem ara la proposta 2.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 109 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Votarem conjuntament les propostes 3.1 i 4.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució..., aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 109 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions.

Votem la proposta 3.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 68 vots en contra, 61 vots a favor i 6 abstencions.

De manera conjunta, també votarem les propostes 3.3, 3.4 i 4.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per unanimitat.

Votarem la proposta de resolució 3.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada, per 68 vots en contra, 67 vots a favor i cap abstenció.

I, finalment, votarem la proposta de resolució 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 124 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Ara votarem les propostes de resolució subsegüents al Grup Parlamentari de Junts.

Començarem votant conjuntament les propostes 1.1, 2.4, 3.2 i 3.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades, per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

També de manera conjunta, votarem les propostes 1.2 i 3.5.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades, per 123 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem la proposta 1.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada, per 93 vots en contra, 35 vots a favor i 7 abstencions.

Votem, a continuació, les propostes 1.4 i 3.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució..., aquestes propostes de resolució han estat aprovades, per 109 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Votarem les propostes 1.5 i 4.5.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades, per 68 vots en contra, 57 vots a favor i 10 abstencions.

Votarem a continuació, de manera conjunta, les propostes 2.1, 2.5 i 4.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades, per 109 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions.

Votem ara la proposta 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 82 vots a favor, 42 vots en contra i 11 abstencions.

Votem la proposta 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada, per 122 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Ara votem la proposta 3.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 97 vots a favor, 37 vots en contra i cap abstenció, i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Passem a votar la proposta 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 122 vots a favor, 11 en contra i 2 abstencions.

Votarem, de manera conjunta, les propostes 4.2 i 4.4.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per la unanimitat dels membres de la cambra.

Passem a votar la proposta 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 104 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.

Votarem la proposta de resolució 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 127 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Votem ara la proposta 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 95 vots a favor, 21 vots en contra i 19 abstencions.

Votem ara la proposta 5.4.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada, per 125 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem la proposta de resolució 5.5.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada, per 68 vots en contra, 67 vots a favor i cap abstenció.

Ara procedirem a la votació de les propostes de resolució transaccionals.

Començarem amb la transaccional entre la proposta de resolució 4.2 del Grup Parlamentari Comuns i la 2.1 del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada, per 89 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.

Ara votarem la transaccional entre la proposta 1.3 del Grup Parlamentari d'Esquerra, la proposta 4.1 del Grup Comuns i la proposta 4.1 del Grup de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada, per 107 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Procedim tot seguit a votar la transaccional entre la proposta de resolució 1.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units, la 4.4 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la 4.5 del Grup Parlamentari Comuns i la 1.1 del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada, per 109 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Ara votarem la transaccional entre la proposta de resolució 2.1 del Grup Socialistes i Units, la 4.3 del Grup d'Esquerra Republicana, la 3.4 del Grup Comuns i la 2.3 del Grup de la CUP - Defensem la Terra.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Votarem la transaccional entre la proposta de resolució 1.2 del Grup Parlamentari Socialistes i Units, la 3.1 del Grup Parlamentari Comuns i la 2.5 del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Comença la votació.

Aquesta transacció ha estat aprovada, per 124 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem tot seguit la transaccional entre la proposta de resolució 3.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units i la proposta 3.3 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada, per 78 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Votem la transaccional entre la proposta de resolució 5.1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units i la 3.2 del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Atès que no hi ha cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substantiat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i quatre minuts.